

การแปลนวนิยายเรื่อง True History of the Kelly Gang
ของ Peter Carey

นางสาว ชัชรุจี เคาวสุต

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการแปล ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาหาแนวทางการแปล รวมถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการแปลนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ของ Peter Carey ซึ่งเป็นตัวบทที่ตัวละครเอกใช้วจนลีลาการเขียนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยผู้วิจัยได้เลือกบทที่ 1 มาเป็นกรณีศึกษา

กรอบทฤษฎีและแนวคิดที่นำมาใช้ในการแปลและการแก้ปัญหาการแปลนวนิยายเรื่องนี้ ได้แก่ ทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ ทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย แนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตวนาโต้ อีสราเอล และทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม

หลังจากที่ได้ศึกษาตามกรอบทฤษฎีข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า การที่จะสามารถทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับได้อย่างลึกซึ้งรวมถึงหาแนวทางการแปลที่เหมาะสมได้นั้น ผู้แปลจะต้องวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับอย่างถ่องแท้ นอกจากนี้ ผู้แปลจะต้องตัดสินใจประเด็นต่างๆหลายประการ ได้แก่ การเลือกรูปแบบการแปล การกำหนดสรรพนามสำหรับตัวละครต่างๆ การเลือกระดับภาษา และการเลือกคำ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้แปลสามารถรักษาความเทียบเคียงในด้านความหมายของตัวบทต้นฉบับและรักษาวจนลีลาของผู้เขียนไว้ได้

Abstract

This special research aims to study the translation approaches, problems and solution in translating *True History of the Kelly Gang*, a fiction written by Peter Carey, whose main character uses unique writing style. The researcher selected chapter 1 as the case study for this research.

The theories and concepts used as framework to translate and to solve the problems in translating this fiction include Discourse Analysis, Interpretative Theory, Fortunato Israël's literary translation concepts, and Sociolinguistics.

Having followed the theoretical frameworks mentioned above, the researcher found that in order to understand the source text profoundly and to render proper translation, the translator had to analyze the source text thoroughly. In addition, the translator needs to make decisions on several key issues, namely, type of translation, pronouns for the characters, language register, and word selection in order to give equivalence in meaning and to maintain the author's style.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้คงจะสำเร็จและปรากฏเป็นรูปเล่มเช่นนี้ไม่ได้ หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์ในด้านต่างๆ จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุนิจ สุตันทวิบูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านได้สละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดเห็นอันทรงคุณค่า และเป็นประโยชน์ต่อสารนิพนธ์ฉบับนี้ และยังได้ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีมา มัลลิกะมาส และอาจารย์ในหลักสูตรทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้จนทำให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนาความรู้ด้านการแปลอันมีค่านี้ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่นทุกคนที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือในเรื่องการเรียนตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่คอยสนับสนุนด้านการเรียน ทุนทรัพย์ และให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทบทวนทฤษฎีและหลักการแปล	5
2.1 วาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis)	5
2.2 ทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย (Interpretative Theory)	7
2.3 แนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตดูนาโต้ อีสราเอล	9
2.4 ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics)	11
บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ	13
3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกของตัวบท	13
3.1.1 บัญชีด้านผู้ส่งสาร	13
3.1.2 วัตถุประสงค์ในการส่งสาร	14
3.1.3 ผู้รับสาร	15
3.1.4 สื่อ	16
3.1.5 บัญชีด้านสถานที่และเวลา	17
3.1.6 หน้าที่ของตัวบท	17
3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในของตัวบท	18
3.2.1 ประเภทของตัวบท	18
3.2.2 กลวิธีในการเล่าเรื่อง (Point of view)	19
3.2.3 โครงเรื่อง (Plot)	22
3.2.4 ตัวละคร (Character)	23
3.2.5 ฉาก เวลา และสถานที่ (Setting)	24
3.2.6 แก่นเรื่อง (Theme)	25
3.2.7 วจนลีลา (Style)	26
4. ปัญหาการแปล การแก้ไขปัญหาและการวางแผนการแปล	30
4.1 การวางแผนการแปล	30
4.1.1 จุดประสงค์ของการแปล	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1.2 รูปแบบการแปล	31
4.1.3 ระดับภาษา	33
4.2 ปัญหาที่พบและการแก้ไขปัญหา	33
4.2.1 ปัญหาด้านการใช้ภาษา และการแก้ไขปัญหา	33
4.2.1.1 ปัญหาการแปลประโยคต่อเนื่องที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน	33
4.2.1.2 ปัญหาการใช้คำผิด ไวยากรณ์	35
4.2.1.3 ปัญหาการใช้คำย่อ	38
4.2.1.4 ปัญหาการใช้เครื่องหมาย	40
4.2.1.5 ปัญหาการแปลการละคำหาย	43
4.2.1.6 ปัญหาการแปล direct speech โดยไม่ใช้เครื่องหมายอัญประกาศ	44
4.2.1.7 ปัญหาการแปลภาษาพูด	45
4.2.2 ปัญหาด้านความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการแก้ไขปัญหา	45
4.2.2.1 ปัญหาการแปลชื่อเฉพาะ	46
4.2.2.2 ปัญหาการแปลคำที่ไม่มีคำในภาษาไทย	47
4.2.2.3 ปัญหาการแปลสำนวนและคำเปรียบเทียบ	50
4.2.2.4 ปัญหาการแปลคำอุทาน	54
4.2.2.5 ปัญหาการแปลคำสรรพนาม	55
5. ตัวบทต้นฉบับและบทแปล	60
6. บทสรุป	101
บรรณานุกรม	104

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

นวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ของปีเตอร์ แครี (Peter Carey) ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2000 นวนิยายเรื่องนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นวรรณกรรมที่มีคุณค่า ทั้งในด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา *True History of the Kelly Gang* ประสบความสำเร็จอย่างสูง ติดอันดับหนังสือขายดีทั่วโลก อีกทั้งยังได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย เช่น ในปี 2001 ได้รับรางวัล Booker Prize, Commonwealth Writers' Prize, Queensland Premier's Literary Studies Award ประเภทนวนิยาย, Townsville Foundation for Australian Literary Studies Award และ Victorian Premier's Literary Award นอกจากนี้ยังได้รับรางวัล Dublin Literary Award ในปี 2002 และ Tasmania Pacific Rim Region Prizes ประเภทนวนิยายในปี 2003 อีกด้วย

ผู้เขียนปีเตอร์ แครี เกิดที่ออสเตรเลีย ในปี ค.ศ. 1943 ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนที่มีความสามารถมากคนหนึ่ง เขาสร้างสรรค์ผลงานหลายเรื่อง เช่น เรื่องสั้นเรื่อง *The Fat Man in History* และนวนิยายอีกหลายเรื่อง ได้แก่ *Bliss, Illywhacker* ซึ่งได้รับการเสนอชื่อชิงรางวัล Booker Prize ปี 1988, *The Tax Inspector, The Unusual Life of Tristan Smith* อีกทั้งก่อนหน้านี้เขาเคยได้รับรางวัล Booker Prize ในปี 1985 จากเรื่อง *Oscar and Lucinda* และรางวัล Commonwealth Writers Prize ในปี 1998 จากเรื่อง *Jack Maggs* ปัจจุบันเขาอาศัยอยู่ที่นิวยอร์ก และเป็นอาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก

นวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* เป็นการนำเรื่องราวชีวิตของเน็ด เคลลี (Ned Kelly) มาเขียนใหม่ เน็ด เคลลีเป็นบุคคลที่มีอยู่จริงในประวัติศาสตร์ เขาเป็นโจรของออสเตรเลีย มีชีวิตอยู่ในช่วงปี 1855-1880 ในสายตาของรัฐบาลมองว่าเขาเป็นฆาตกรและอาชญากร ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่มองว่าเขาเป็นเหมือน “โรบินฮู้ด” ของชาวออสเตรเลีย เป็นบุคคลที่เรียกร้องความเสมอภาคและความยุติธรรมให้แก่คนยากจนและชาวไอริชซึ่งเป็นเหมือนชนชั้นต่ำในยุคอาณานิคมของออสเตรเลีย ปัจจุบันก็ถือได้ว่าเน็ด เคลลีเป็นสัญลักษณ์ทางชาตินิยมของออสเตรเลีย

ถึงแม้ชื่อเรื่องของนวนิยายเรื่องนี้จะเป็น “True History” แต่เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องในปีเตอร์ แครี แต่งขึ้นจากจินตนาการของเขา โดยได้รับแรงบันดาลใจจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ชิ้นหนึ่งที่

เชื่อมโยงถึงเน็ด เคลลี นั่นคือ “Jerilderie Letter” ซึ่งเป็นจดหมายที่เน็ด เคลลีเขียนขึ้นหลังจากการปล้นธนาคารที่เมือง Jerilderie เพื่อแก้ต่างว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ และเป็นการเรียกร้องความยุติธรรมแก่ครอบครัวของเขา รวมถึงชาวไอริชที่ยากจนในแถบตะวันออกเฉียงเหนือของแคว้นวิกตอเรีย โดยผู้เขียนจินตนาการให้ เน็ด เคลลี เขียนจดหมายถึงลูกสาวที่เขาไม่มีโอกาสได้เห็นหน้าเพราะได้หนีไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกา เพื่อเล่าเรื่องราวชีวิตของเขาตั้งแต่จำความได้จนถึงก่อนที่เขาจะถูกจับและถูกแขวนคอในเวลาต่อมา โดยในการเขียนนวนิยายเรื่องนี้ ผู้เขียนได้เลียนแบบน้ำเสียงและวจนลีลาของเน็ด เคลลีตามที่ปรากฏในจดหมาย Jerilderie Letter

จุดเด่นของนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ที่ทำให้เรื่องราวน่าติดตามและมีเสน่ห์ก็คือ การใช้รูปแบบการเขียนหรือวจนลีลาของเน็ด เคลลีตัวจริงตามที่ปรากฏใน Jerilderie Letter ซึ่งทำให้เรื่องราวดูน่าเชื่อถือและมีน้ำหนัก ส่งผลให้เน็ด เคลลีดูเป็นมนุษย์ที่มีเลือดเนื้อจริงๆ ไม่ใช่เป็นแต่เพียงวีรบุรุษในตำนานเท่านั้น ภาษาที่ตัวละครเอกใช้มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นภาษาพูด มีการเลือกใช้คำ และมีการใช้คำย่อทั้งแบบที่เป็นไปตามภาษาอังกฤษมาตรฐาน เช่น yr. (year), hr (hour) และแบบที่ตัวละครเอกกำหนดขึ้นเอง เช่น v. (very), tblspn. (tablespoon) จุดเด่นที่สำคัญอีกประการที่เห็นได้ชัดก็คือ การใช้ภาษาที่ผิดหลักไวยากรณ์ เช่น การละเว้นเครื่องหมายวรรคตอนในนวนิยายเรื่องนี้เกือบจะไม่มีเครื่องหมายจุดภาคเลย มีหลายส่วนที่ประโยคต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เป็น run-on sentence นอกจากนี้ยังมีคำที่สะกดผิดและใช้คำผิดไวยากรณ์อีกเช่น aint, wasnt หรือ She were, It were เป็นต้น ความบกพร่องเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าตัวละครเอกได้รับการศึกษาจำกัดอย่างไรก็ตาม ข้อผิดพลาดด้านภาษานี้ไม่ได้ทำให้ผู้อ่านรู้สึกรำคาญหรือขัดหูขัดตามากนัก เนื่องจากเน็ด เคลลีเป็นผู้มีพรสวรรค์ในการเล่าเรื่อง เขาสามารถใช้การพรรณนาภาพ การบรรยายเหตุการณ์ และการแสดงอารมณ์ ทำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องของเขาได้เป็นอย่างดี เป็นการแสดงให้เห็นว่าถึงแม้เขาจะด้อยการศึกษา แต่เขาก็เป็นคนเฉลียวฉลาดทีเดียว จุดเด่นอีกประการที่แสดงถึงวจนลีลาของเน็ด เคลลี คือการเลือกใช้คำ ดังที่กล่าวมาแล้วว่าภาษาที่เขาใช้เป็นภาษาพูด บ่อยครั้งมีการใช้คำไม่สุภาพ แต่เนื่องจากจดหมายนี้มีจุดประสงค์เพื่อเขียนถึงลูกสาว เขาจึงเลือกที่จะลดความรุนแรงของคำเหล่านั้นลง โดยใส่คำว่า adjectival แทนคำหยาบ หรือใช้เครื่องหมายยัติภังค์ (-) แทนตัวอักษรในคำหยาบ เช่น คำว่า b----ds (bastards)

ปัญหาที่เกิดขึ้นนอกจากจะมาจากปัญหาที่จะเกิดจากการใช้ภาษาของตัวละครเอกแล้ว ยังจะมีปัญหาในด้านสังคมวัฒนธรรม เนื่องจากต้นฉบับอยู่ในบริบททางสังคมวัฒนธรรมและกาลเวลาที่แตกต่างจากบริบทของฉบับแปล จึงเกิดปัญหาในการถ่ายทอดบทแปลให้มีรูปแบบภาษาและอรรถรสได้เทียบเคียงกับต้นฉบับ

จากลักษณะเฉพาะของงานศิลปะของตัวละครเอก เน็ด เคลลีและปัญหาต่างๆข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า การแปลนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly* เป็นสิ่งที่ท้าทาย และผู้วิจัยรู้สึกสนใจอยากหาแนวทางที่เหมาะสมในการแปลเรื่องดังกล่าว โดยมุ่งเน้นที่จะถ่ายทอดงานศิลปะของตัวละครเอก เน็ด เคลลีให้ได้ตรงตรงกับต้นฉบับ ในขณะที่ก็สามารถถ่ายทอดสารและความหมายของตัวบทให้ได้ครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุด

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาของนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ของ Peter Carey โดยมุ่งเน้นที่จะรักษางานศิลปะและอรรถรสของต้นฉบับไว้ได้สมบูรณ์ครบถ้วน
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การแปลตัวบทประเภทวรรณกรรม
3. เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแปลนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ของ Peter Carey และเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาในการแปล ที่เหมาะสมกับการแปลต้นฉบับของนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang*

3. สมมติฐาน

การแปลเพื่อถ่ายทอดงานศิลปะของตัวละครเอก เน็ด เคลลี ในนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* สามารถนำทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ ทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย แนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตุนาโต้ อีสราเอลมา และทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งจะช่วยให้อ่านสามารถถ่ายทอดความหมายและงานศิลปะของตัวละครเอกได้

4. ขอบเขตการวิจัย

นวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ของ Peter Carey มีความยาวทั้งหมด 421 หน้า ประกอบด้วยบท 13 บท แต่ละบทเรียกว่า “parcel” และตอนต้นของแต่ละ parcel จะมีรายละเอียดเกี่ยวหีบห่อนั้น ระบุถึงลักษณะกระดาษและขนาดของหีบห่อ รวมถึงข้อความที่กัณฑ์เขียนอธิบายเนื้อหาในหีบห่อนั้นคร่าวๆ ส่วนที่ผู้วิจัยเลือกแปลนั้น ได้แก่ parcel 1 หรือหีบห่อชิ้นที่ 1 เนื่องจากเป็นส่วนที่แนะนำให้อ่านได้รู้จักกับน้ำเสียงและงานศิลปะของตัวละครเอก

เน็ต เคลลี และเป็นส่วนที่ทำทายที่สุดตอนหนึ่งสำหรับการแปล โดยครอบคลุมปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมา เช่น การละเว้นเครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำย่อ การเลือกคำ และความบกพร่องด้านไวยากรณ์ โดย parcel 1 นี้ มีความยาวตั้งแต่หน้า 5 – 41 รวมทั้งหมด 36 หน้า

5. ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. อ่านทำความเข้าใจและหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวบทที่จะนำมาแปล
2. ศึกษาและหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้แต่ง ข้อมูลเกี่ยวกับ เน็ต เคลลี รวมถึงประวัติศาสตร์และ สภาพสังคมออสเตรเลียในช่วงปี ค.ศ. 1855-1880
3. ทบทวน และศึกษาทฤษฎีการแปลและแนวทางการแปลวรรณกรรมต่างๆ
4. วิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับด้วยทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์
5. ตัดสินใจเลือกรูปแบบการแปล
6. ลงมือแปลและตรวจแก้บทแปล
7. อธิบายกระบวนการวิเคราะห์ สรุปรวบรวมปัญหาที่พบและเสนอแนวทางแก้ไข
8. สรุปผลการวิจัย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เข้าใจทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการแปล รวมถึงกระบวนการแปล การตัดสินใจในการแปล และการตรวจแก้บทแปลประเภทวรรณกรรม
2. สามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการแปล และหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวที่ปรากฏในการแปลตัวบทประเภทวรรณกรรม และสามารถนำแนวทางที่ได้ไปประยุกต์ใช้ต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนทฤษฎีและหลักการแปล

มณีนรัตน์ สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา¹ กล่าวว่า กระบวนการแปลมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่ผลงานแปล การเลือกที่จะแปลอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับแนวคิดของผู้แปล ดังจะเห็นได้จากผลงานแปล ที่แม้มาจากต้นฉบับเดียวกัน แต่ก็มีความแตกต่างกันไปตามผู้แปล การแปลที่เรียกได้ว่าเป็นมาตรฐานสากลควรจะต้องอิงหลักการ หรือทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับ

การแสวงหาหลักการและทฤษฎีเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้วิจัยที่ต้องการกระบวนการทำงาน และการอธิบายที่เป็นระบบเชิงวิทยาศาสตร์ การแปลก็เช่นเดียวกัน จำเป็นที่จะต้องใช้แนวคิด หรือทฤษฎีที่สามารถใช้เป็นมาตรฐานในการทำความเข้าใจ และประยุกต์ใช้ในการแปลตามหลักมาตรฐาน ในการศึกษาแนวทางการแปลนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ผู้วิจัยมุ่งค้นคว้าหาแนวทางที่สามารถถ่ายทอดสารและอรรถรสของเรื่อง รวมถึงวังวนลีลาของตัวละครเอกให้ได้มากที่สุด ผู้วิจัยเลือกศึกษาทฤษฎีและแนวทางการแปลเพื่อเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ การเลือกรูปแบบการแปล และเป็นกรอบแนวคิดในการแปลตัวบทต้นฉบับ ดังต่อไปนี้

2.1 วาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis)

มารีอานน์ เลเดเรร์² ให้ความหมายคำว่าวาทกรรมดังนี้ วาทกรรม (Discourse) เป็นสิ่งที่สื่อความหมายให้เข้าใจได้ และสามารถสื่อ “สาร” ออกมาได้โดยที่รู้ภาษาในประโยคก็ยังคงเดิมทุกประการ โดยมีปัจจัยคือ ความเกี่ยวพันเชื่อมโยงระหว่างตัวประโยคกับสถานการณ์ หรือความเชื่อมโยงระหว่างตัวประโยคกับบริบท หรือข้อความที่ประโยคนั้นปรากฏอยู่ ความเกี่ยวพันเหล่านี้จะทำให้ประโยคใดๆซึ่งไม่มีความหมาย กลับสามารถสื่อความหมายขึ้นมาได้

ความหมายของคำที่อยู่เดี่ยวๆ และความหมายของประโยคที่ตัดขาดจากบริบทสามารถสื่อความหมายไปได้หลายทาง คำแต่ละคำมีความหมายประจำอยู่หลากหลาย นั่นเป็นลักษณะธรรมชาติ

¹ มณีนรัตน์ สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา, *การแปล: หลักการและการวิเคราะห์* (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), 97.

² มารีอานน์ เลเดเรร์, “การแปลคือการถ่ายทอดความหมาย ไม่ใช่การถ่ายภาษา,” ใน *ศาสตร์การแปล รวมบทความเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ*, แปลโดย จิระพรชัย บุญเกียรติ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), 5-8.

ของคำในภาษา คำแต่ละคำไม่ได้มีเพียงหนึ่งความหมาย แต่มีเครือข่ายของความหมายประจำจำนวนหนึ่งผูกติดอยู่ คำที่นำมาเรียงต่อกันโดยไม่อยู่ในบริบทย่อมมีความกำกวม และมีความหมายหลายนัยเป็นธรรมดาอยู่แล้ว แต่ความกำกวมและความหมายที่หลากหลายนี้จะหมดสิ้นไป หากประโยคนั้นเป็นส่วนหนึ่งในกระแสวาทกรรม เจตนาที่ต้องการสื่อความหมายด้วยคำพูดหรือข้อเขียนนี้เองที่ทำให้คำเป็นอิสระจากเครือข่ายความหมายอันหลากหลาย จัดความกำกวมออกไปจากประโยค และทำให้ประโยคต่างๆ เหล่านั้นสื่อความหมายได้ชัดเจน

ในทางภาษาศาสตร์ ความหมาย หมายถึง แนวคิด (Concept) ที่ผูกอยู่กับคำต่างๆ หรือโครงสร้างประโยคแบบต่างๆ ความหมายประเภทนี้เรียกว่า “ความหมายประจำทางภาษา” (signification linguistique) จะตรงกับความหมายทั่วไปของคำขณะยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ ซึ่งก็คือยังไม่ปรากฏในวาทกรรม ส่วนความหมายทางวาทกรรมนั้นมิได้ปรากฏเป็นหน่วยๆ อยู่ในคำแต่ละคำหรือในประโยคแต่ละประโยค ความหมายประเภทนี้เกาะอยู่กับความหมายประจำทางภาษา แต่ก็มิได้จำกัดอยู่แค่นั้น และสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านข้อความหนึ่งๆ ค่อยๆ เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อที่ละน้อยๆ ขณะที่อ่านข้อความนั้นไปเรื่อยๆ ก็คือ ตัวข้อเขียนทั้งหมดนั่นเอง ก่อนที่จะสื่อออกมาด้วยถ้อยคำ ความคิดของผู้เขียนอาจจะยังไม่มีรูปร่างชัดเจน แต่ระหว่างที่ความคิดค่อยๆ ถูกถ่ายทอดออกมา ในรูปของภาษาที่ละน้อยๆ นั้น ความคิดดังกล่าวจะค่อยๆ กระจับ ชัดเจนขึ้นทุกที และแตกกิ่งก้านแผ่ขยายออกไปเรื่อยๆ ประโยคใหม่แต่ละประโยคจะถูกเรียบเรียงขึ้นโดยอาศัยความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกับประโยคที่กล่าวมาก่อนหน้าแล้ว ความหมายอันกว้างใหญ่หลากหลายของคำแต่ละคำเมื่ออยู่ในระดับของภาษา จะถูกนำมาใช้เพียงส่วนเล็กๆ ส่วนเดียวเพื่อสื่อความในระดับของวาทกรรม แต่จะมีความเข้าใจที่สั่งสมมาจากข้อความก่อนหน้าทั้งหมดมาช่วยเติมให้ความหมายชัดเจนสมบูรณ์ ภาษาให้ความหมายประจำแก่คำต่างๆ แต่วาทกรรมทำให้คำเหล่านี้มีความหมายอื่นๆ ที่คาดไม่ถึงในระดับคำศัพท์ และความหมายต่างๆ นี้เองที่งานแปลจะต้องสื่อให้เข้าใจตรงกันกับต้นฉบับ จะเห็นได้ว่าความหมายนั้น ไม่ใช่สิ่งซึ่งจะกำหนดตายตัวแน่นอนล่วงหน้าได้ แต่เป็นกระบวนการที่ดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่องและก่อตัวขึ้นตลอดเวลาระหว่างการประกอบสร้างวาทกรรม ทั้งนี้เพราะยามที่คนเราพูดถ้อยคำใดนั้น ย่อมมีเจตนาที่จะสื่อสาร และไม่มีสารใดที่ไม่ต้องการสื่อความหมาย

การวิเคราะห์วาทกรรมมีความจำเป็นเพราะวาทกรรมแต่ละวาทกรรมมักจะมี ความหมายมากกว่าความหมายตามตัวอักษร ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น อวัจนภาษา น้ำเสียง อารมณ์ เจตนาของวาทกรรม สถานการณ์ของตัวบท เป็นต้น ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ผู้แปลต้องคำนึงถึงในการแปล เพื่อที่จะได้สามารถถ่ายทอดรูปแบบและความหมายของวาทกรรมต้นฉบับมาเป็นฉบับแปลได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

2.2 ทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย (Interpretative Theory)

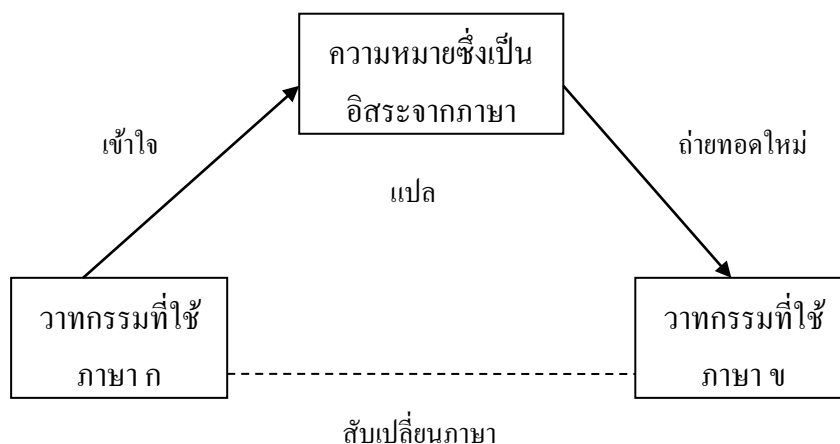
มารีอานน์ เลเดอเร่ และดานิกา เซเลสโกวิตซ์ เสนอทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมายโดยมีสมมติฐานว่าการแปลไม่ใช่กระบวนการถ่ายทอดภาษา (Transcoding) โดยตรง แต่เป็นกระบวนการที่มีหลายขั้นตอน ได้แก่ การทำความเข้าใจด้วยบทต้นฉบับ การรับทอดความหมายที่ตีความความต้องการจะสื่อ และการถ่ายทอดความหมายนั้นออกมาเป็นภาษาปลายทาง

แนวคิดนี้มองว่า การแปลเป็นกระบวนการทำความเข้าใจความหมาย และถ่ายทอดความหมาย มากกว่าจะเป็นการถ่ายทอดภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง โดยความหมายที่จะถ่ายทอดออกไปนั้น เป็นความหมายที่อิงอยู่กับวาทกรรม และตัวภาษาเป็นเพียง “รหัสหรือพาหนะ” ในการสื่อสารเท่านั้น โดยมีแนวคิดที่ว่า ความคิดเป็นอิสระและเกิดขึ้นก่อนที่ผู้พูดหรือผู้ส่งสารจะพูดหรือเขียนออกมา แม้ว่าจะส่งสารนั้นออกไปแล้วแต่ความคิดก็ยังคงมีอยู่ โดยต้องใช้รหัสภาษาในการสื่อสาร เป้าหมายของการแปลคือความคิด ไม่ใช่ภาษา แต่ภาษามีความสำคัญตรงที่เป็นตัวรองรับความคิดให้ผู้อื่นทราบได้ การจะเข้าใจความหมายได้นั้นต้องอาศัยการตีความให้ผู้รับสารเข้าใจอย่างชัดเจน โดยคำที่เรียงกันอยู่ในรูปประโยคจะเป็นตัวบ่งชี้ความหมาย และมีความคิดเป็นสารหรือเป้าหมายในการสื่อสาร สำหรับผู้รับสารแล้ว ภาษาเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความเข้าใจความหมายและความคิดนั้นๆ

หลักการสำคัญของทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมายมีดังต่อไปนี้

1. ภาษาไม่ใช่เป้าหมายของการแปล การแปลนั้นไม่ใช่การแปลภาษา แต่เป็นการแปลด้วยบทจากภาษาหนึ่ง มาเป็นอีกภาษาหนึ่ง
2. การแปลมีองค์ประกอบสามประการ ได้แก่
 - 1) ด้วยบทต้นฉบับ หรือ วาทกรรมที่ใช้ภาษา ก ซึ่งผู้แปลต้องตีความหรือทำความเข้าใจด้วยบทต้นฉบับให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของด้วยบทได้อย่างถูกต้อง
 - 2) ความหมายที่จับได้จากวาทกรรมนั้น โดยหลุดพ้นจากระบบภาษา ก เป็นขั้นตอนของการผลจากภาษาของด้วยบทต้นฉบับ
 - 3) วาทกรรมที่ใช้ภาษา ข (บทแปล) ซึ่งได้มาจากการที่ผู้แปลใช้ภาษาในการถ่ายทอดความคิด หรือความหมายที่เป็นอิสระจากภาษาออกมาเป็นภาษาปลายทาง

ดังนั้น กิจกรรมการแปลจึงเป็นเรื่องของการเข้าใจความคิดที่ถ่ายทอดไว้ในภาษาหนึ่ง จากนั้นจึงนำความคิดนั้นมาถ่ายทอดให้ตรงกันในอีกภาษาหนึ่ง จากนั้นจึงนำความคิดนั้นมาถ่ายทอดให้ตรงกันในอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่การสับเปลี่ยนภาษาโดยตรง ดังแสดงเป็นแผนผังได้ดังนี้³

วัลยา วิวัฒน์ศร สรุปรกระบวนการการแปลตามทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมายของสถาบัน ESIT ดังนี้⁴

- 1) การเข้าใจความหมายต้นฉบับ ผู้แปลจะต้องมีความรู้ด้านภาษาและเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้แปลในการตีความเพื่อค้นหาความหมายด้วยการวิเคราะห์ใจความ ประโยคในตัวบทมิได้อยู่ลอยๆ แต่มีบริบทซึ่งจะช่วยให้ผู้แปลถ่ายทอดความหมายได้ในระดับวาทกรรม
- 2) การถ่ายทอดความหมาย หลังจากถอดความหมายออกจากภาษาต้นฉบับได้แล้ว ผู้แปลจะถ่ายทอดความหมายนั้นด้วยการผละออกจากภาษาต้นฉบับ นั่นคือการผละจากรูปแบบทางภาษาและ โครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับ แล้วนำไปถ่ายทอดใหม่ในรูปแบบและ โครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาที่ใช้แปล
- 3) การตรวจสอบฉบับแปล มีวัตถุประสงค์เพื่อพิสูจน์ว่าข้อความแปล (ชั่วคราว) ที่เขียนไว้นั้นถูกต้อง เพื่อให้แน่ใจว่าข้อความแปลถ่ายทอดความหมายในภาษาเดิมครบถ้วนสมบูรณ์

³ คานิกา เซเลสโกวิตซ์, “การแปล: จากปฏิบัติสู่ทฤษฎี,” ใน *ศาสตร์การแปล รวมบทความเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ*, แปลโดย นพพร ประชากุล (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), 47.

⁴ วัลยา วิวัฒน์ศร, *การแปลวรรณกรรม* (กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547), 103-107.

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมายจะช่วยให้ผู้วิจัยมีหลักวิธีการแปลที่ถูกต้อง มีกระบวนการแปลที่เป็นเหตุเป็นผล และช่วยให้ผู้วิจัยบรรลุเป้าหมายของการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 แนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตุนาโต อิสราแอล

ฟอร์ตุนาโต อิสราแอล⁵ อาจารย์และนักแปลวรรณกรรมแห่งสถาบัน ESIT แสดงความเห็นเกี่ยวกับการแปลวรรณกรรมว่า แม้การสื่อสารระหว่างวรรณกรรมกับผู้อ่านต่างไปจากการสื่อสารปกติ คือ เป็นการสื่อสารที่ไม่ได้อยู่ต่อหน้าผู้อ่านหรือผู้รับสาร แต่วรรณกรรมก็มีแง่มุมและองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านทุกคนเข้าใจเนื้อความตรงกัน ในแนวคิดของอิสราแอล ทฤษฎีความหมายใช้กับการแปลตัวบทวรรณกรรมได้ เพราะมีการสื่อสาร มีบริบทให้เข้าถึงความหมาย ถอดความหมายได้แม้จะตีความหมายได้หลายนัยแต่ก็ยังมีความหมายที่ผู้อ่านทุกคนเข้าใจตรงกันอยู่ด้วย ทว่าปัญหาที่ต้องระวังคือเรื่องของรูปแบบ โดยรูปแบบ “เป็นเพียงเครื่องมือที่มีไว้ใช้ในการสร้างความหมายรวมและก่อให้เกิดผลกระทบทางอารมณ์” ผู้แปลจึงต้องพิจารณาหน้าที่ของรูปแบบนั้นๆด้วย

อิสราแอลกล่าวว่า รูปแบบคือการใช้ผู้แต่งระดมเอา “ทรัพยากร” ทางภาษามาใช้เพื่อแสดงเจตนาของตน ได้แก่ เลือกร้อยเรียง คำจำกัด ความหมาย ลำดับคำ จังหวะ การเล่นเสียง สัมผัส และการเน้นเสียงหนักเบา จนกระทั่งเกิดรูปแบบที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความหมายรวม ในกรณีที่ตัวบทต้นฉบับเป็นวรรณกรรมซึ่งมีความซับซ้อน รูปแบบและเนื้อหาจะผสมผสานกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว เกิดเป็นถ้อยคำนำเสียงที่มีลักษณะแปลกใหม่ เป็นสำนวนเฉพาะตัวของนักเขียนแต่ละคน⁶ การแปลวรรณกรรมเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ สุนทรียะหรือสารตามตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจึงควรคำนึงถึงปัจจัยด้านรูปแบบของตัวบทต้นฉบับด้วย

⁵ เรื่องเดียวกัน, 111.

⁶ ฟอร์ตุนาโต อิสราแอล, “ทฤษฎีความหมายกับการแปลวรรณกรรม,” ใน *ศาสตร์การแปล รวมบทความเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ*, แปลโดย สดชื่น ชัยประสาธน์ และ สุมาลี วีระวงศ์ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), 100-101.

อิสราเอลให้ขั้นตอนการแปลวรรณกรรมไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้⁷

1. กลั่นกรองเอาลักษณะเฉพาะในแง่การใช้ภาษาของผู้แต่งออกมาจากข้อกำหนดต่างๆ ไปของภาษานั้นๆ
2. เมื่อแน่ใจว่าผู้แต่งมีแนวการใช้ภาษาเฉพาะตนอย่างไรแล้ว จึงค่อยพิจารณากำหนดว่าแนวการใช้ภาษานั้นมีบทบาทอย่างไรในโครงสร้างรวมของงานประพันธ์
3. เลือกสรรวัตถุดิบจากขุมคลังทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้อ่านเป้าหมายมาประสมประสานกันเข้าเป็นผลงาน ซึ่งก่อปรด้วยความหมายรวมและรูปแบบที่มีความสัมพันธ์กันเท่าเดิม และทำให้ผู้อ่านเป้าหมายได้รับผลกระทบทางอารมณ์เหมือนกับที่ผู้อ่านในภาษาต้นฉบับได้รับ

อิสราเอลกล่าวว่าตัวบทวรรณกรรมนั้นซับซ้อน มีความหมายหลายชั้น ได้แก่ ความหมายเฉพาะที่ ซึ่งได้จากคำ วลี ประโยคหรือย่อหน้า ความหมายรวมจากงานทั้งเรื่องซึ่งให้ความหมายเชิงสัญลักษณ์และเชิงเปรียบเทียบ ความหมายเฉพาะที่ และ ความหมายรวม นี้ อิสราเอลเรียกรวมว่า ความหมายจากความคิด ซึ่งผูกติดอยู่กับความหมายจากรูปแบบ อันเกิดจากคำและการเรียงร้อยถ้อยคำ ได้แก่ ปริมาตร (ความยาวของคำ วลี ประโยค ย่อหน้า ฯลฯ) เสียง จังหวะ และภาพพจน์ ความหมายจากความคิด และ ความหมายจากรูปแบบนั้นไม่อาจแยกจากกัน ความหมายทั้งสองเป็นเครื่องสร้างผลกระทบทางอารมณ์ของตัวบทวรรณกรรม ทำให้ตัวบทเกิดความสมบูรณ์ ดังนั้น ขณะทำงานแปลนักแปลจะต้องคำนึงถึงความสมบูรณ์ของตัวบทต้นฉบับและของตัวบทฉบับแปลของตนไปพร้อมกัน การสร้างผลกระทบทางอารมณ์นั้นจะช่วยนักแปลในการแก้ปัญหาการแปลได้ การแปลวรรณกรรมยังเป็นการถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของตัวบทหลายประการซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับตัวภาษา นั่นคือสถานะของความเป็นตัวบทวรรณกรรม สุนทรียะ และผลกระทบทางอารมณ์อันเกิดจากผลรวมของความหมายและรูปแบบซึ่งผูกพันกันอยู่หรือการสร้างอารมณ์ให้เกิดแก่ผู้อ่าน นอกจากนี้ผู้แปลยังต้องรักษาโครงเรื่อง แรงจูงใจ แก่นเรื่อง และโครงสร้างของเรื่องไว้เพื่อให้ต้นฉบับในภาษาใหม่กระทบกระเทือนการถ่ายทอดความหมายน้อยที่สุด

⁷ วัลยา วิวัฒน์ศร, การแปลวรรณกรรม (กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547) 113.

2.4 ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics)

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์⁸ กล่าวว่า ภาษาศาสตร์สังคมเป็นแขนงหนึ่งของวิชาภาษาศาสตร์ซึ่งศึกษาภาษาในแง่ที่สัมพันธ์กับสังคม โดยนำบริบททางสังคมเข้ามาพิจารณาในการอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ทางภาษา และมุ่งตอบคำถามที่ว่า เหตุใดภาษาจึงมีการแปร และแปรอย่างไร แนวคิดนี้มีประโยชน์กับการแปล เนื่องจากการนำบริบททางสังคมมาพิจารณาและวิเคราะห์การใช้ภาษา จะทำให้ผู้แปลสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับลักษณะทางสังคมของผู้พูดในบริบทนั้นๆ

แนวคิดนี้เสนอว่า ภาษาทุกภาษามีการแปร โดยขึ้นอยู่กับ

- 1) สถานภาพหรือปัจจัยทางสังคมของผู้พูด เช่น เพศ อายุ ถิ่นที่เกิด ชาติพันธุ์ ชนชั้นทางสังคม อาชีพ หรือการศึกษาของผู้พูด
- 2) สถานการณ์การใช้ภาษา ขึ้นอยู่กับผู้ฟัง เรื่องที่พูด ตลอดจนวัตถุประสงค์และวิธีการสื่อสาร

หลักการสำคัญของภาษาศาสตร์สังคม มีดังนี้

- 1) ภาษาเป็นสมบัติของสังคม กล่าวคือมนุษย์เรียนรู้ภาษาโดยกระบวนการจัดเกลาทางสังคม (Socialization) เช่นเดียวกับการเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นๆ
- 2) ภาษามีความหลากหลาย ภาษาในสังคมหนึ่งอาจแตกต่างจากภาษาของอีกสังคมหนึ่งหรือในสังคมหนึ่งอาจใช้หลายภาษา และความหลากหลายของภาษาอาจหมายถึงการที่ภาษาหนึ่งมีประเภทย่อยหลายรูปแบบ
- 3) ภาษามีการแปร หมายถึง การที่รูปภาษาตั้งแต่ 2 รูปขึ้นไปอาจใช้แทนกันได้โดยไม่ทำให้ความหมายแก่นเปลี่ยน ซึ่งการแปรของรูปภาษาเหล่านี้มีเงื่อนไขทางสังคม การแปรของภาษาทำให้เกิดประเภทต่างๆ ของภาษาเรียกว่า วิธภาษา (variety) ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ตามปัจจัยที่ทำให้ภาษามีการแปร ดังนี้
 - สถานภาพหรือปัจจัยทางสังคมของผู้พูด เช่น เพศ อายุ ถิ่นที่เกิด ชาติพันธุ์ ชนชั้นทางสังคม อาชีพ หรือการศึกษาของผู้พูด
 - สถานการณ์การใช้ภาษา ขึ้นอยู่กับผู้ฟัง เรื่องที่พูด ตลอดจนวัตถุประสงค์และวิธีการสื่อสาร
- 4) ภาษาเป็นสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

⁸ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, ภาษาศาสตร์สังคม (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541)

- 5) ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ผู้พูดต้องการความรู้ 4 ประการคือ ความถูกต้องตามไวยากรณ์ ความยอมรับได้ ความเหมาะสม และการที่รูปภาษานั้นถูกใช้มาแล้ว
- 6) ภาษาอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคมและเปลี่ยนแปลงตามสภาวะของสังคม บทบาททางสังคมกำหนดการใช้ภาษา และสังคมยังได้กำหนดให้การใช้ภาษาในโอกาสต่างๆ มีลักษณะแตกต่างกัน

เมื่อนำแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคมมาใช้วิเคราะห์งานแปล อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ตั้งข้อสังเกตว่าความผิดพลาดหรือความล้มเหลวในการแปล นอกจากจะมีการแปลผิดความหมาย และความผิดพลาดที่เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมของทั้งสองภาษาแล้ว ยังมีปัญหาการใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับลักษณะของผู้พูด การแปลไม่เหมาะสมกับสถานการณ์และการแปลผิดวัตถุประสงค์ ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นข้อควรระวังสำหรับผู้ทำงานแปล

โดยสรุป ผู้วิจัยเห็นว่า ทฤษฎีและแนวทางการแปลทั้งหมดที่ผู้วิจัยยกมาจะมีประโยชน์สำหรับผู้วิจัยในการวิเคราะห์ด้วยตนเอง การเลือกรูปแบบการแปล และเป็นกรอบแนวคิดในการแปลด้วยตนเอง ผู้วิจัยจะนำทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ และทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมายมาประยุกต์เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยอ่านต้นฉบับได้เข้าใจถ่องแท้ เข้าใจถึงความหมายที่แท้จริงที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และสามารถถ่ายทอดความหมายที่อยู่ในสารให้ผู้อ่านฉบับแปลได้เข้าใจ

นอกจากนี้ การนำแนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตวนาโต้ อีสราแอลมาประยุกต์ใช้ร่วมกับทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดความหมายของด้วยต้นฉบับ ในขณะที่สามารถถ่ายทอดลักษณะพิเศษของการใช้ภาษาของผู้แต่งได้ ทั้งนี้เพราะแนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตวนาโต้ อีสราแอล ให้ความสำคัญกับ “รูปแบบ” นอกเหนือไปจากการให้ความสำคัญกับ “ความหมาย” ด้วย

และเนื่องจากปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการแปลนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* คือ ปัญหาความแตกต่างด้านวัฒนธรรม การศึกษาทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมจะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์สภาพวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของทั้งวัฒนธรรมต้นฉบับและวัฒนธรรมของภาษาปลายทาง และสามารถกำหนดระดับภาษาของตัวละครซึ่งมีการแปรไปตามปัจจัยต่างๆ ตามสถานภาพของผู้พูดและบริบทสถานการณ์การสื่อสาร รวมถึงสามารถเลือกใช้คำในบทแปลได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ขัดกับวัฒนธรรมของภาษาปลายทาง

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ

ปัญญา บริสุทธี⁹ ได้สรุปประเด็นและชี้ให้เห็นถึงบทบาทของการเป็นนักแปลว่า นักแปลจะต้องพยายามทำความเข้าใจ “สาร” ของผู้อื่นอย่างละเอียดถี่ถ้วน จนถึงขั้นที่ว่าสารนั้นกลายมาเป็นความรู้ลึกของตนเอง ต่อจากนั้นนักแปลจะต้องพยายามถ่ายทอดสารดังกล่าวออกมาใหม่เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจในอีกภาษาหนึ่ง

การที่ผู้วิจัยจะสามารถเข้าใจ “สาร” ดังกล่าวได้ ต้องมีขั้นตอนสำคัญ คือ การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ เนื่องจากเป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้แปลลงมือแปลได้อย่างมีหลักการและเหตุผล รวมถึงสามารถประเมินและวิเคราะห์คุณภาพของงานแปลได้ การวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ของต้นฉบับจะช่วยให้ผู้แปลตัดสินใจเลือกรูปแบบการแปลที่เหมาะสมกับต้นฉบับ เพื่อให้ถ่ายทอด “สาร” ของต้นฉบับได้อย่างถูกต้องครบถ้วน

นอร์ด¹⁰ แบ่งการวิเคราะห์ตัวบทออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท และ 2) การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท

3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกของตัวบท

องค์ประกอบภายนอก หมายถึง บริบทสถานการณ์สื่อสาร หรือองค์ประกอบของสถานการณ์จริงที่มีการนำตัวบทไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ไม่ได้หมายถึงองค์ประกอบในสถานการณ์สมมติที่ผู้แต่งสมมติขึ้น

3.1.1 ปัจจัยด้านผู้ส่งสาร

ผู้แตงนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* คือ ปีเตอร์ แครี¹¹ เกิดที่เมือง แบริคัส มาร์ช มลรัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย เมื่อปีค.ศ. 1943 พ่อแม่ของเขาทำธุรกิจส่วนตัวเกี่ยวกับ

⁹ ปัญญา บริสุทธี, *ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติในการแปล* (กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2540), 139.

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, 77-92.

¹¹ “Peter Carey Biography,” [http://petercareybooks.com/Bio]

การจัดจำหน่ายรถยนต์ ปีค.ศ. 1961 เขาเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาเคมีและสัตววิทยาที่มหาวิทยาลัยโมนาร์ช (Monarsh University) ที่เมืองเมลเบิร์น แต่ลาออกจากการเรียนเนื่องจากประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ และไม่ได้สนใจอยากศึกษาดังกล่าววันนัก ปีต่อมา เขาเริ่มทำงานเกี่ยวกับโฆษณา ในช่วงเวลานี้เองที่เขาสนใจอ่านนวนิยายของทางยุโรปและอเมริกา นักเขียนที่เขาสนใจก็คือ เจมส์ จอยส์, ซามูเอล เบ็คเค็ต และวิลเลียม ฟอล์คเนอร์ เขาเริ่มงานเขียนของตัวเองในปี 1964 ในปี 1968 เขาก็มีผลงานมากมายทั้งเรื่องสั้นและนวนิยาย ซึ่งมีบางเรื่องที่น่าสนใจที่สำนักพิมพ์ตอบรับงานของเขา แต่สุดท้ายก็ไม่ได้ตีพิมพ์ ช่วงปลายทศวรรษ 1960 เขาได้เดินทางไปต่างๆ ในยุโรปและตะวันออกกลาง และได้ทำงานเกี่ยวกับโฆษณาที่อังกฤษจนถึงปี 1970 ปีเตอร์ แครี่ก็กลับมาทำงานโฆษณาที่ออสเตรเลียอีกครั้ง ระหว่างนี้เรื่องสั้นหลายเรื่องของเขาได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ และผลงานชิ้นเอกของเขา รวมเรื่องสั้นชุด *The Fat Man in History* ก็ได้รับการตีพิมพ์ในปี 1974 ต่อมาในปี 1980 เขาได้ก่อตั้งธุรกิจโฆษณาเล็กๆ เป็นของตัวเอง จึงมีเวลาทุ่มให้กับงานด้านวรรณกรรม ซึ่งเขาได้เขียนนวนิยายหลายเรื่อง ได้แก่ *War Crimes*, *Bliss*, *Illywhacker*, และ *Oscar and Lucinda* ซึ่งได้รับรางวัล Booker Prize ในปี 1988 ต่อมาในปี 1990 เขาย้ายไปนิวยอร์ก เพื่อสอนวิชา Creative Writing ที่ New York University ซึ่งระหว่างนี้เขาได้มีผลงานนวนิยายออกมาหลายเรื่อง ได้แก่ *The Unusual Life of Tristan Smith*, *Jack Maggs*, และ *True History of the Kelly Gang* ซึ่งเป็นผลงานเรื่องที่ 2 ที่เขาได้รับรางวัล Booker Prize ปีเตอร์ แครี่ได้รับเชิญให้เป็นผู้ดำเนินการ โครงการ MFA Program in Creative Writing ที่ Hunter College ปัจจุบันเขายังคงมีผลงานการเขียนออกมาอย่างต่อเนื่อง งานของเขาได้รับการยกย่องและได้รับรางวัลมากมาย

3.1.2 วัตถุประสงค์ในการส่งสาร

ปีเตอร์ แครี่¹² ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการเขียนนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ไว้ว่าเขาได้รับแรงบันดาลใจที่จะเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับเน็ด เคลลี ครั้งแรกในปีค.ศ. 1962 เมื่อเขาได้อ่านจดหมายเจอร์ิลเดรี (Jerilderie Letter) ซึ่งเป็นจดหมายที่ตัวจริงของเน็ด เคลลี ตัวละครเอกของเรื่องนี้เขียนไว้จริงๆ ผู้เขียนจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะเขียนนวนิยายเกี่ยวกับชีวิตของเน็ด เคลลี โดยเลียนน้ำเสียงและวันลีลาการใช้ภาษาของเน็ด เคลลีตัวจริง ตามหลักฐานที่ปรากฏใน Jerilderie Letter ผู้เขียนเริ่มเขียนเรื่องนี้อย่างจริงจังในช่วงกลางทศวรรษที่ 1990 หลังจากที่ได้ชมนิทรรศการ

¹² “Interview with Peter Carey,” [http://www.mirroroftheworld.com.au/imagination/ned_kelly/video_carey.php].

ภาพเขียนเน็ด เคลลี ซึ่งวาดโดยซิดนีย์ โนแลน (Sidney Nolan) ที่ Metropolitan Museum of Arts ในนิวยอร์ก

ผู้เขียนให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับ Jerilderie Letter ไว้ดังนี้

“The Jerilderie Letter is a howl of pain. It sometimes sounds nuts then its author can also write: 'If my lips taught the public that men are made mad by bad treatment, then my life will not have been thrown away.' And all the time there is this original voice - uneducated but intelligent, funny and then angry, and with a line of Irish invective that would have made Paul Keating envious. His language came in a great, furious rush that could not but remind you of far more literary Irish writers.”

เหตุผลประการสำคัญที่เขาแตงนวนิยายเรื่องนี้ก็คือ เขาต้องการนำเสนอเน็ด เคลลีในอีกแง่มุมหนึ่งที่ต่างจากภาพที่คนทั่วไปมอง ในสายตาคนทั่วไปเน็ด เคลลี คือโจรนอกกฎหมายในยุคอาณานิคม สิ่งแรกที่คนนึกถึงเน็ด เคลลีก็คือหมวดครากับชุดเกราะที่เขาสวมใส่เพื่อต่อสู้กับคนของรัฐ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่คุณเขียนต้องการนำเสนอ คือตัวตนของเน็ด เคลลีในด้านลึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความเป็นวีรบุรุษ (Heroism) ของเน็ด เคลลี ผู้แต่งให้สัมภาษณ์ว่าสิ่งหนึ่งที่เป็นแรงบันดาลใจสำหรับเขาในการแตงนวนิยายเรื่องนี้คือ ผ้าคล้องคอสีเขียว ที่เน็ด เคลลีได้รับเป็นรางวัลที่เขาได้ช่วยเหลือผู้ชายคนหนึ่งไม่ให้จมน้ำเสียชีวิต ผ้าพันคอนี้จึงเป็นเหมือนสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่าความกล้าหาญของเขาได้รับการยอมรับ แม้เขาจะเป็นเพียงเด็กชาวไอริชที่มีฐานะทางสังคมต่ำด้อยก็ตาม

3.1.3 ผู้รับสาร

วรรณกรรมร่วมเรื่อง¹³ กล่าวว่าผู้รับสารมี 2 กลุ่ม คือ ผู้รับสารตัวบทต้นฉบับและผู้รับสารงานแปล การแปลตัวบทจะต้องคำนึงถึงผู้รับสารอย่างมาก เพราะผู้รับสารงานแปลที่เป็นภาษาปลายทางมาจากคนละวัฒนธรรมและสังคมกับผู้รับสารตัวบทต้นฉบับ

¹³ วรรณกรรมร่วมเรื่อง, ทฤษฎีและหลักการแปล (กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), 83.

นวนิยายเรื่องนี้ตีพิมพ์ครั้งแรกในปีค.ศ. 2000 ที่ออสเตรเลีย และต่อมาก็ได้รับการตีพิมพ์ที่ประเทศอังกฤษในปีค.ศ. 2001 จึงกล่าวได้ว่า ผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของตัวบทต้นฉบับคือผู้อ่านชาวออสเตรเลียซึ่งโดยส่วนใหญ่รู้จักคุ้นเคยกับเน็ด เคลลี ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นสัญลักษณ์หรือไอคอนอย่างหนึ่งของออสเตรเลียอยู่แล้ว ผู้รับสารอีกส่วนก็คือผู้อ่านทั่วโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หรือมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับเน็ด เคลลี และผู้ที่ต้องการอ่านงานเขียนเพื่อความบันเทิง

ในส่วนของผู้รับสารงานแปลฉบับภาษาไทย น่าจะเป็นผู้อ่านที่มีการศึกษาในระดับหนึ่ง เนื่องจากนวนิยายเรื่องนี้มีเนื้อหาค่อนข้างซับซ้อนและจริงจัง ซึ่งผู้แปลจำเป็นต้องถ่ายทอดเนื้อหาและอารมณ์ความรู้สึกของเรื่องให้ได้เทียบเคียงกับต้นฉบับ สิ่งหนึ่งที่ผู้แปลต้องคำนึงถึงก็คือ ความแตกต่างในด้านวัฒนธรรมและความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน ทั้งนี้เนื่องจากผู้รับสารต้นฉบับรู้จักเน็ด เคลลีและมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ออสเตรเลียอยู่แล้วอยู่แล้ว ในขณะที่ผู้รับสารงานแปลอาจจะไม่มีความรู้ดังกล่าว

3.1.4 สื่อ

วรรณฯ แสงอร่ามเรื่อง¹⁴ ให้ความหมายของสื่อว่า สื่อ คือสิ่งที่จะพาตัวบทไปสู่ผู้รับสาร โดยผู้แปลต้องพิจารณาว่า ตัวบทถูกนำเสนอในสถานการณ์สื่อสารใด เป็นการสื่อสารแบบลายลักษณ์อักษรหรือแบบปากเปล่า เพราะรูปแบบของสื่อไม่เพียงแต่จะมีผลต่อการรับข่าวสาร แต่ยังมีผลต่อการผลิตตัวบทด้วย เช่น มีการเรียบเรียงโครงสร้างประโยค ระดับของวจนลีลา การจัดแบ่งโครงสร้างตัวบทอย่างไร หรือมีการนำวิธีการแสดงออกแบบอื่น เช่น ท่าทางและสีหน้ามาใช้หรือไม่

ตัวบทต้นฉบับเรื่อง *True History of the Kelly Gang* เป็นตัวบทที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการนำเสนอผู้รับสารผ่านหน้าหนังสือ

¹⁴ เรื่องเดียวกัน

3.1.5 ปัจจัยด้านสถานที่และเวลา

วรรณฯ แสงอร่ามเรือง¹⁵ กล่าวว่า สถานที่ที่เกิดการผลิตตัวบทอาจมีความสำคัญต่อการมองสภาพการเมืองและวัฒนธรรมในสังคมนั้นๆ และยังสามารถโยงใยให้ทราบว่าผู้ส่งสารเป็นคนในวัฒนธรรมใด บอกให้ทราบเกี่ยวกับผู้รับสาร สื่อ โอกาสพิเศษในการสื่อสารและปัจจัยภายในได้ ส่วนปัจจัยด้านเวลาเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกับปัจจัยด้านสถานที่ ภาษาทุกภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านกฎเกณฑ์และการใช้ไปตามเวลา ปัจจัยด้านเวลาของการผลิตตัวบทจึงมีส่วนสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องบ่งชี้เกี่ยวกับสภาพภาษาที่ใช้ในตัวบทนั้น ภาษาที่ใช้ในตัวบทนอกจากจะแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงภาษาไปตามกาลเวลาแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมวัฒนธรรมในเวลานั้นด้วย

ผู้แต่งเขียนนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* เมื่อเขาอาศัยอยู่ที่นิวยอร์ก และใช้เวลาแต่งเรื่องนี้ถึง 3 ปี ซึ่งนวนิยายเรื่องนี้ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 2000 ที่ออสเตรเลีย และต่อมาก็ได้รับการตีพิมพ์ที่ประเทศอังกฤษในปี 2001 ปัจจัยด้านสถานที่และเวลาดังกล่าว จึงให้เห็นว่าผู้รับสารเป้าหมายของนวนิยายเรื่องนี้คือ ชาวออสเตรเลีย ชาวอังกฤษ หรือผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผู้แปลต้องพิจารณาต่อไปก็คือสถานที่และเวลาตามเนื้อเรื่อง (Setting) ของเรื่องนี้ซึ่งไม่ได้เกิดในยุคปัจจุบัน แต่ย้อนกลับไปถึงช่วงปี 1855 – 1880 ของออสเตรเลีย ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงในส่วนของการวิเคราะห์ปัจจัยภายในตัวบท

3.1.6 หน้าที่ของตัวบท

หน้าที่ของตัวบท ตามความหมายของนอร์ธ¹⁶ หมายถึง หน้าที่ในการสื่อสารแต่ละหน้าที่ หรือหน้าที่ในการสื่อสารทุกหน้าที่ของตัวบทนั้นๆ รวมกันทั้งหมด เพื่อนำมาใช้ในสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการผลิตตัวบทหรือการรับสาร อาจเกิดขึ้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งอันเนื่องมาจากการประกอบกันขึ้นมาของปัจจัยต่างๆ โดยทั่วไปผู้แปลจะพิจารณาปัจจัยภายนอกตัวบทก็ต่อเมื่อได้ข้อมูลอื่นๆมาแล้ว เจตนาของผู้ส่งสารและความคาดหวังของผู้รับสารเป็นปัจจัยสำคัญที่จะรวมกับปัจจัยอื่นๆ ค่อยๆ ตีกรอบหน้าที่ของตัวบทให้แคบขึ้น

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, 86.

¹⁶ เรื่องเดียวกัน, 89.

เมื่อพิจารณาจากปัจจัยภายนอกที่กล่าวมาประกอบกัน ผู้วิจัยพบว่า หน้าที่ของตัวบทเรื่องนี้คือการเป็นนวนิยายเพื่อความบันเทิง ที่มีจุดประสงค์เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวและตัวตนของเน็ด เคลลี จากจินตนาการของผู้แต่ง โดยผ่านน้ำเสียงของเน็ด เคลลี เอง

3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในของตัวบท

3.2.1 ประเภทของตัวบท

คาธารินา ไรส์ และฮันส์ แพร์เมียร์ ได้สรุปประเภทและหน้าที่หลักๆ ของตัวบทซึ่งขึ้นอยู่กับเจตนาในการสื่อสารของผู้แต่งตัวบทดังนี้ คือ¹⁷

- 1) *ตัวบทประเภทให้ข้อมูล (Informative Text)* มีหน้าที่ในการบรรยาย และเป็นตัวบทที่มุ่งเน้นเนื้อหาสาระเป็นสำคัญ ตัวบทประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายคือการบอกวัตถุประสงค์หรือให้ข้อมูลเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้อ่าน ตัวอย่างเช่น ตำราวิชาการ รายงานการประชุม บทความ หรือรายงาน
- 2) *ตัวบทประเภทเน้นการแสดงออก (Expressive Text)* เป็นการนำข้อมูลข่าวสารมาเรียบเรียงถ่ายทอดออกมาอย่างมีศิลปะ ผู้เขียนมักจะเลือกใช้โวหารลีลาที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกตามไปด้วย ตัวอย่างเช่น บทกวี เรื่องสั้น บทละคร นวนิยาย วรรณกรรมต่างๆ
- 3) *ตัวบทประเภทปฏิบัติการ (Operative Text)* ตัวบทประเภทนี้ทำหน้าที่เรียกร้อง เป็นการนำข้อมูลข่าวสารมาจัดแต่งใหม่เพื่อเชิญชวนหรือชี้แนะให้ผู้รับสารทำตามที่ผู้ส่งสารต้องการ ตัวบทประเภทนี้จะสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่อผู้อ่านให้ความร่วมมือทำตามที่ผู้เขียนต้องการ ตัวอย่างของตัวบทประเภทนี้ ได้แก่ โฆษณาต่างๆ

สำหรับเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ถือเป็นตัวบทประเภทเน้นการแสดงออก เนื่องจากเป็นวรรณกรรมที่เน้นการสร้างความรู้สึกและอารมณ์ ซึ่งผู้แปลจะต้องคงหน้าที่เดิมของตัวบทต้นฉบับ โดยถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนั้นออกมาอย่างมีศิลปะและให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด

¹⁷ วรรณฯ แสงอร่ามเรือง, *ทฤษฎีและหลักการแปล* (กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), 114-115.

นอกจากนี้ ไรส์และแฟร์เมียร์ ยังแบ่งตัวบทที่ใช้ในการแปลเป็น 3 กลุ่ม¹⁸ ได้แก่

- 1) **ตัวบทที่ซับซ้อน** คือตัวบทที่รวมงานหลายชนิดเข้าไว้ด้วยกัน เช่น งานแปลที่เป็นวรรณกรรม อาจมีตัวบทชนิดชีวประวัติ บันทึกประจำวัน จดหมายสมัครงานรวมอยู่ในวรรณกรรมเล่มเดียวกัน หรืออาจมีตัวบทชนิดอื่นอยู่ด้วย เช่น ตำราอาหาร ประกาศงานศพ หรือจดหมายธุรกิจแทรกอยู่ด้วย ทำให้ผู้แปลต้องแปลตัวบทหลายชนิดในงานแปลชิ้นเดียว
- 2) **ตัวบทเดี่ยว** เป็นตัวบทต้นฉบับที่ประกอบด้วยตัวบทเพียงชนิดเดียวอาจเป็นตัวบทชนิดใดชนิดหนึ่งก็ได้ เช่น ใบประกาศนียบัตร ใบทะเบียนสมรส เป็นต้น
- 3) **ตัวบทเชิงซ้อน** เป็นตัวบทที่ต้องอาศัยตัวบทปฐมภูมิ ซึ่งเป็นที่มาหรือแหล่งกำเนิดของตัวบทเชิงซ้อน ตัวบทเชิงซ้อนอาจจะเป็นข้อบังคับในการทำงาน เนื้อเรื่องย่อ บทวิจารณ์หนังสือ บทล้อเลียน เป็นต้น ผู้แปลที่ต้องแปลตัวบทเชิงซ้อนควรมีตัวบทปฐมภูมิอยู่ด้วย เพื่ออาศัยในการสืบค้น ตรวจสอบ หรืออ้างอิง

นวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* จัดเป็นตัวบทประเภทตัวบทที่ซับซ้อน นวนิยายเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 13 บท แต่ละบทเรียกว่าเป็น หีบห่อ (Parcel) ซึ่งประกอบด้วย ข้อความบรรยายลักษณะของหีบห่อแต่ละชิ้นในหน้าแรกของบท เสมือนว่ากัณฑ์ชาลร์กผู้เก็บจดหมายของตัวเอกไว้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์เป็นผู้เขียน อีกส่วนซึ่งเป็นส่วนหลักก็คือ จดหมายที่ตัวเอกของเรื่องเขียนถึงลูกสาวของตนเพื่อเล่าเรื่องราวต่างๆ

3.2.2 กลวิธีในการเล่าเรื่อง (Point of View)

การเล่าเรื่อง คือ การเล่าเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกันมาให้ผู้อ่านได้รับรู้ สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการเล่าเรื่อง คือ มุมมองของผู้เล่า (Point of View) ผู้อ่านจะรับรู้เหตุการณ์ต่างๆเหล่านั้นผ่านทางมุมมองของผู้เล่า ซึ่งมุมมองนี้มีผลโดยตรงต่อการรับรู้และการทำความเข้าใจของผู้รับสาร

¹⁸ เรื่องเดียวกัน, 121-123.

มุมมองของผู้เล่า สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท¹⁹ ได้แก่

- 1) *Omniscient point of view* เป็นการเล่าเรื่องแบบผู้เล่าเรื่องรู้แจ้งเห็นจริงทุกอย่าง เป็นมุมมองจากบุคคลที่ 3 ซึ่งไม่ใช่ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในเรื่อง และไม่มี ความเกี่ยวข้องกับใดๆ กับโครงเรื่อง วิธีนี้ผู้เขียนสามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวละคร จากสถานที่ และเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างอิสระ รวมถึงสามารถบรรยายความรู้สึกนึก คิดของตัวละครได้ตามต้องการ
- 2) *Limited omniscient point of view* เป็นการใช้นักเล่านิยายที่ 3 ในการเล่าเรื่องเหมือน ประเภทแรก เป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองและสายตาของตัวละครในเรื่อง ผู้อ่าน จะรู้เท่าที่ตัวละครนั้นรู้หรือบรรยาย แต่ไม่สามารถรู้ความรู้สึกนึกคิดของตัว ละครอื่น
- 3) *First-person point of view* คือการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 ในการเล่า ผู้เล่าอาจเป็น ตัวเอกของเรื่องหรือเป็นผู้สังเกตการณ์ ที่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ต่างๆ จึงทำหน้าที่ เป็นผู้เล่าเหตุการณ์
- 4) *Objective point of view* เป็นการเล่าเรื่องแบบวัตถุวิสัย โดยที่ผู้เล่าไม่ใช่ตัวละคร แต่ทำตัวเสมือนกล้องถ่ายภาพที่รายงานตามสภาพความเป็นจริง ไม่สามารถ ล่วงรู้ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครและไม่มีกรอธิบายเพิ่มเติม

กลวิธีการเล่าเรื่องของ *True History of the Kelly Gang* คือให้ตัวละครเอก หรือ เน็ด เคลลี เล่าเรื่องย้อนอดีตผ่านการเขียนจดหมายถึงลูกสาวของตน เป็นการเล่าเรื่องแบบ *First-person point of view* เป็นส่วนใหญ่คือเรื่องราวทั้งหมดได้รับการถ่ายทอดเป็นเนื้อความในจดหมาย สิ่งที่สื่อ ออกมาผ่านมุมมองของตัวละครเอกจึงมีความเป็นอัตวิสัย ผันแปรไปตามอารมณ์ความรู้สึกของตัว ละครเอก

ผู้แต่งเขียนเรื่องนี้โดยเลียนน้ำเสียงและวัจนลีลาของเน็ด เคลลี ที่ปรากฏในจดหมายเจอร์ริล- เดรี ผู้เขียนเล่าเรื่องนี้จากเรื่องราวของ เน็ด เคลลี ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจริง โดย เรียงลำดับเหตุการณ์ตามจริง ผสมกับส่วนที่เป็นจินตนาการของเขาเองออกมาเป็นหนังสือความยาว 421 หน้า เนื้อหาของนวนิยายเริ่มต้นด้วยบทนำสั้นๆ อธิบายเหตุการณ์การจับกุมเน็ด เคลลี เขียนโดย บุคคลที่ 3 ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นกัณหารักษ์ผู้เก็บรวบรวมจดหมายของเน็ด เคลลี จากนั้นโครงเรื่องจะ แบ่งเป็นบทๆ ทั้งหมด 13 บท แต่ละบทเรียกว่าเป็น หีบห่อ (Parcel) หีบห่อแต่ละชิ้น คือ จดหมายที่

¹⁹ Introduction to the Study of Fiction, adapted from Structure, Sound and Sense by Lawrence Perrine.

เน็ด เคลลีเขียนถึงลูกสาวของเขา หน้าแรกของหีบห่อแต่ละชิ้นจะมีข้อความอธิบายลักษณะของหีบห่อและสรุปความเนื้อหาของจดหมาย ตัวอย่างเช่น

Parcel 1

His life until the Age of 12

National Bank letterhead. Almost Certainly taken from the Euroa Branch of the National Bank in December 1878. There are 45 sheets of medium stock (8" X 10" approx.) with stabholes near the top where at one time they were crudely bound. Heavily soiled.

Contains accounts of his early relations with police including an accusation of tranvestism. Some recollections of the Quinn family and the move to the township of Avenel. A claim that his father was wrongly arrested for the theft of Murray's heifer. A story explaining the origins of the sash presently held by the Benalla Historical Society. Death of John Kelly.

(Carey, 2000: 5)

ตัวอย่างของเนื้อความในจดหมาย:

God willing I shall live to see you read these words to witness your astonishment and see your dark eyes widen and your jaw drop when you finally comprehend the injustice we poor Irish suffered in this present age. How queer and foreign it must seem to you and all the coarse words and cruelty which I now relate are far away in ancient time.

(Carey, 2000: 7)

ส่วนสุดท้ายตั้งแต่หน้า 411 เป็นต้นไปเป็นการเล่าเรื่องแบบ *Limited omniscient point of view* ประกอบด้วยการเล่าเหตุการณ์การโจมตีที่เกิลีน โรแวน และบทส่งท้ายที่เป็นรายงานเหตุการณ์ประหารชีวิตเน็ด เคลลี ซึ่งบุคคลที่สามเขียนขึ้น ซึ่งบุคคลที่สามนี้น่าจะหมายถึงภัณฑารักษ์ผู้รวบรวมจดหมายต่างๆ ของเน็ด เคลลี เพื่อมอบให้กับ Melbourne Public Library เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ตัวอย่างเช่น

Death of Edward Kelly

COLONEL REDE, the Sheriff for the Central Bailiwick, was attended by Mr Ellis, the Under-Sheriff, and presented himself at the door of the condemned cell punctually at 10 o'clock to demand the body of Edward Kelly in order to carry out the awful sentence of death. Mr. Castieau, the Governor of Melbourne Gaol, had some little time previously visited the prisoner, and seen his irons knocked off; and the necessary warrant being presented by the Sheriff, he tapped at the door, and the prisoner was made acquainted with the fearful fact that his last hour had arrived..

(Carey, 2000: 420)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนตั้งใจใช้กลวิธีเหล่านี้ ทำให้ดูเหมือนว่าจดหมายของเน็ด เคลลีถึงบุตรสาวเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีอยู่จริง ทั้งนี้เพื่อให้นวนิยายของเขาดูสมจริงสมจังยิ่งขึ้น

3.2.3 โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่อง (Plot) คือ คำโครงของการดำเนินเรื่อง โครงเรื่องที่ดีต้องมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องเป็นเหตุเป็นผลกัน มักมีการสร้างปมปัญหาหรือความขัดแย้ง ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อชีวิตของตัวละคร ความขัดแย้งดังกล่าว แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่ ความขัดแย้งภายใน และ ความขัดแย้งภายนอก²⁰

- 1) ความขัดแย้งภายใน คือ ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร เช่น การที่ตัวละครต้องต่อสู้ระหว่างความดีและความเลวภายในจิตใจตัวเอง
- 2) ความขัดแย้งภายนอก คือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสิ่งรอบข้าง ได้แก่
 - ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับตัวละคร เช่นความขัดแย้งระหว่างคนดีกับคนเลว
 - ความขัดแย้งตัวละครกับธรรมชาติ เช่น การที่ตัวละครต้องสู้กับความทารุณของธรรมชาติ อาจจะเป็นความแห้งแล้งทิวทัศน์ดาร หรือภัยพิบัติต่างๆ
 - ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับอำนาจเหนือธรรมชาติ เช่น การที่ตัวละครต้องสู้กับความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์หรือโชคชะตา
 - ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม เช่น การที่ตัวละครต้องสู้กับความไม่เป็นธรรมในสังคม ค่านิยม หรือความเชื่อในสังคม

สำหรับบทที่ 1 ของนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ที่ผู้วิจัยยกมา โครงเรื่องพูดถึงความขัดแย้งภายนอกระหว่างตัวละครเอกและครอบครัว กับความไม่เป็นธรรมในสังคม นั่นคือการที่ชาวไอริชเป็นชนชั้นต่ำในสังคมออสเตรเลียยุคอาณานิคม และต้องถูกกดขี่จากตำรวจและรัฐบาล

²⁰ “Basic Writing,” [http://www.fic.everthai.com/index.php?option=com_content&task=view&id=17&Itemid=1]

นวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* เป็นเรื่องราวของตัวละครเอก คือ เน็ด เคลลี (Ned Kelly) ซึ่งเป็นบุคคลที่มีตัวตนจริงๆ ในประวัติศาสตร์ เน็ด เคลลี เป็นอาชญากรที่มีชื่อเสียงในยุคอาณานิคมของออสเตรเลีย เขามีชีวิตอยู่ในช่วงปีค.ศ. 1855-1880 ปีเตอร์ แครี เขียนเรื่องของเขา โดยได้รับแรงบันดาลใจจากจดหมายเจอร์ิลเดรี (Jerilderie Letter) ซึ่งเน็ด เคลลี ตัวจริงเขียนขึ้น เพื่อให้หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์ จุดประสงค์ของจดหมายฉบับนี้ซึ่งมีความยาวถึง 7,500 คำ คือเพื่ออธิบายเหตุผลและความจำเป็นที่เขาต้องก่ออาชญากรรม และเพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ของเขา แต่สุดท้ายจดหมายนี้ก็ไม่ได้ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์

เนื้อหาหลักของนวนิยายเรื่องนี้ คือส่วนที่เป็นจดหมายที่ตัวเอกตั้งใจเขียนขึ้นถึงลูกสาวที่เขาไม่มีโอกาสได้เห็นหน้า เพื่อเล่าเรื่องราวชีวิตของเขาเรียงลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่เด็กจนถึงเหตุการณ์ตอนเขาอายุ 26 ปี ก่อนที่จะถูกจับและประหารชีวิต เนื้อความในจดหมายเล่าเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์อย่างละเอียด รวมถึงอารมณ์ความรู้สึกในขณะนั้น เพื่อให้ลูกสาวเข้าใจความทุกข์ทรมานที่เขาและชาวไอริชซึ่งเป็นชนชั้นต่ำของสังคมนออสเตรเลียในยุคอาณานิคมได้รับ ตลอดจนการทรยศหักหลังและสถานการณ์ที่บีบบังคับให้เขาต้องกลายเป็นอาชญากรที่รัฐบาลต้องการตัวมากที่สุดขณะนั้น

3.2.4 ตัวละคร (Character)

ตัวละคร สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้²¹

- 1) Flat Character คือ ตัวละครมิติเดียว เป็นตัวละครที่มักไม่มีการพัฒนา เข้าใจง่าย ไม่มีความซับซ้อน
- 2) Round Character คือ ตัวละครพหุมิติ เป็นตัวละครที่มีความลึก มีหลายแง่มุม มีความเป็นมนุษย์จริงๆ มีอารมณ์ ทัศนคติซับซ้อน และมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไปตามเนื้อเรื่อง

สำหรับนวนิยายเรื่องนี้ จุดเด่นอยู่ที่เน็ด เคลลี ซึ่งเป็นตัวละครเอกและผู้เล่าเรื่อง (Narrator) จัดว่าเป็นตัวละครประเภท Round Character ที่มีความซับซ้อนทางอารมณ์และบุคลิกภาพ ตลอดจนมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามเนื้อเรื่องและประสบการณ์ที่เขาพบเจอ ผู้แต่งวาดภาพตัวเน็ด เคลลี ให้เป็นผู้มีจิตใจดี กล้าหาญ เข้มแข็ง พึ่งพาตัวเองได้ ซื่อสัตย์ ยึดมั่นในศักดิ์ศรี รักครอบครัว

²¹ "Fictional Character," [http://en.wikipedia.org/wiki/Character]

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มารดาของเขา แต่เหตุการณ์ต่างๆ การถูกทรยศ ความลำบากยากแค้นของชาวไอริช รวมถึงการตัดสินใจที่ผิดพลาดทำให้เขาต้องกลายเป็นอาชญากรที่ทางการต้องการตัว

เนื่องจากผู้แต่งนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* แต่งเรื่องนี้โดยอิงจากลักษณะบุคลิกภาพของเน็ด เคลลี ตัวจริง ผู้วิจัยจึงศึกษาประวัติของเน็ด เคลลี ตัวจริงเพื่อให้สามารถเข้าใจลักษณะตัวละครมากยิ่งขึ้น

ประวัติของเน็ด เคลลี

เน็ด เคลลี เป็นบุคคลที่มีตัวตนในประวัติศาสตร์จริง เขาเกิดเมื่อปี 1855 ในครอบครัวชาวไอริชที่ยากจนในเขตวิกตอเรียของออสเตรเลีย บิดาของเขา จอห์น เรด เคลลี (John Red Kelly) เป็นชาวไอริช ถูกส่งตัวมายังออสเตรเลียด้วยข้อหาขโมยหมู 2 ตัว มารดาของเน็ด คือ นางเอลเลน เคลลี ก็มาจากไอร์แลนด์เช่นกัน เมื่อเน็ดอายุได้ 12 ปี บิดาของเขาเสียชีวิต เน็ดจึงต้องออกจากโรงเรียนเพื่อมาเป็นหัวหน้าครอบครัว ครอบครัวของเขาต้องทุกข์ยากจากความยากจน จนในที่สุดเหตุการณ์ต่างๆ นำพาให้เน็ดกลายเป็นอาชญากรด้วยข้อหาหลายข้อ ทั้งขโมยและฆาตกรรม เขาและกลุ่มเพื่อนถูกทางการหมายหัวเป็นอาชญากรที่รัฐบาลต้องการตัวมากที่สุด ในสายตาของชาวไอริชเขาเป็นเหมือนวีรบุรุษผู้ทำทนายอำนาจอันไม่เป็นธรรมของรัฐบาล ขณะที่สายตาของทางการมองว่าเขาเป็นกบฏและฆาตกรเลือดเย็น สิ่งหนึ่งที่เป็นสัญลักษณ์ของเน็ด เคลลีที่คนส่วนใหญ่นึกถึงคือ ชุดเกราะที่เขาคิดค้นเพื่อสวมใส่ป้องกันกระสุนของตำรวจ แต่ในที่สุดชุดเกราะนี้ก็ไม่ได้ช่วยให้เขารอดจากการถูกจับกุมได้ เขาถูกตัดสินประหารชีวิตโดยการแขวนคอเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1880 รวมอายุได้เพียง 26 ปี อย่างไรก็ตาม เรื่องราวของเขากลายมาเป็นตำนานที่มีชื่อเสียงเรื่องหนึ่งของประวัติศาสตร์ออสเตรเลีย และตัวเน็ด เคลลีเองก็กลายเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของออสเตรเลีย

3.2.5 ฉาก เวลา และสถานที่ (Setting)

ฉาก เวลา และสถานที่ เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของนวนิยาย เป็นสถานที่ ช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ของเรื่อง หรือแสดงให้เห็นถึงภูมิหลังของตัวละคร เป็นองค์ประกอบที่สร้างมิติให้แก่ตัวบทต้นฉบับ การวิเคราะห์ฉาก เวลา และสถานที่ จะช่วยให้ผู้แปลเข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อมากยิ่งขึ้น

เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นในออสเตรเลีย ช่วงปี 1855-1880 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ตัวละครเอกมีชีวิตอยู่ ฉากในเรื่องเป็นสถานที่ที่เน็ด เคลลีมีชีวิตอยู่จริงๆ โดยเนื้อเรื่องส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่รัฐ

วิกตอเรีย ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีป ช่วงเวลาดังกล่าวยังเป็นยุคอาณานิคม ชาวยุโรปเริ่มเข้ามาสำรวจออสเตรเลียในศตวรรษที่ 16 โดยมีนักเดินเรือชาวโปรตุเกสเดินทางมาเป็นกลุ่มแรก แล้วตามด้วยนักสำรวจชาวฮอลแลนด์และโจรสลัดชาวอังกฤษผู้รักการเสี่ยงภัยที่ชื่อ วิลเลียม แคมเพียร์ ต่อมา กัปตันเจมส์ คูก เดินเรือผ่านชายฝั่งตะวันออกของออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1770 โดยหยุดพักระหว่างทางที่อ่าวบอตตานีเบย์ หลังจากที่ประกาศความเป็นเจ้าของทวีปในนามของประเทศอังกฤษ และตั้งชื่อที่นี้ว่านิวเซาท์เวลส์²² ประเทศอังกฤษแก้ปัญหาความแออัดในคุกโดยส่งนักโทษมาที่นิวเซาท์เวลส์ หนึ่งในสามของนักโทษเหล่านี้เป็นชาวไอริช เช่นเดียวกับบรรพบุรุษของเน็ด เคลลี นิวเซาท์เวลส์ในขณะนั้นเป็นดินแดนที่ร้อนระอุ ทูรกันดาร อีกทั้งยังมีภัยจากความอดอยาก คุกคามอาณานิคมแห่งนี้อยู่เป็นเวลานาน นอกจากนี้ชาวไอริชซึ่งถือได้ว่าเป็นคนในระดับล่างของสังคมยังต้องเผชิญกับการข่มเหงจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลด้วย

3.2.6 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่อง²³ คือ สาร ข้อความ หรือกรอบความคิดกว้างๆในงานวรรณกรรม สารดังกล่าวมักเกี่ยวกับธรรมชาติของชีวิต สังคม หรือมนุษย์ แก่นเรื่อง อาจปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในเนื้อเรื่อง โดยผู้เล่าหรือตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง แต่โดยทั่วไป แก่นเรื่องมักไม่ได้สื่อออกมาให้เห็นโดยตรงในเนื้อเรื่อง แต่มักเป็นการกล่าวโดยอ้อม ซึ่งผู้อ่านจะทราบว่าจะอะไรคือแก่นเรื่องได้โดยการดูว่าอะไรคือจุดประสงค์โดยรวมของเรื่องและผู้เขียนต้องการจะสื่อ

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่านวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* มีแก่นเรื่อง 2 แก่นประการแรก คือ ความอยุติธรรมในสังคม ในที่นี้ คือ ความลำบากยากแค้นของชาวไอริชในออสเตรเลียในยุคอาณานิคม นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนเรื่องราวของชาวไอริชผู้อพยพมายังออสเตรเลีย ซึ่งต้องเผชิญกับความลำบากทั้งจากความยากจน การกดขี่ข่มเหงของเจ้าหน้าที่รัฐบาล และความแตกต่างทางชนชั้น แก่นเรื่องนำเสนอโดยผ่านเหตุการณ์ของตัวละครเอก คือ เน็ด เคลลี และครอบครัวของเขา ความลำบากยากแค้นนี้เองที่เป็นปัจจัยดำเนินเรื่องผลักดันให้ตัวเอกต้องเผชิญกับโชคชะตาต่างๆ และทำให้เขาต้องกลายเป็นอาชญากรที่รัฐบาลต้องการตัวในที่สุด

²² “History of Australia,” [http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Australia]

²³ Introduction to the Study of Fiction, adapted from Structure, Sound and Sense by Lawrence Perrine.

แก่นเรื่องอีกอย่างหนึ่งของเรื่องนี้คือ ความเป็นวีรบุรุษของตัวละครเอก หรือเน็ด เคลลี แม้เขาจะถูกโชคชะตากลั่นแกล้งหรือถูกทรยศสักเท่าใด แต่เขาก็ไม่ยอมถูกทำลาย ไม่ละทิ้งศักดิ์ศรี และไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา ตรงกันข้ามเขากลับลุกขึ้นมาต่อสู้กับความอยุติธรรม จนได้รับการยกย่องจากผู้คนให้เป็นวีรบุรุษ เหตุการณ์หนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า เน็ด เคลลี ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา คือ การที่เขาปฏิเสธโอกาสที่จะโอกาสหนีไปอเมริกา เพราะต้องการอยู่ที่ออสเตรเลียเพื่อช่วยเหลือมารดาให้ออกจากคุกเสียก่อน

3.2.7 วัจนลีลา (Style)

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กล่าวว่า วัจนลีลา หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งซึ่งแตกต่างจากการใช้ภาษาแบบอื่นเนื่องมาจากมีบริบทหรือสถานการณ์การใช้ภาษาที่แตกต่างกัน

มาร์ติน โจส²⁴ แบ่งภาษาอังกฤษตามวัจนลีลา ออกเป็น 5 ระดับ เรียงลำดับตั้งแต่วัจนลีลาที่เป็นทางการมากที่สุด ไปหาวัจนลีลาที่ไม่เป็นทางการเลย ได้แก่

- วัจนลีลาวัจนลีลาตายตัว เป็นรูปแบบภาษาที่ใช้ในโอกาสสำคัญในพิธีกรรม และใช้ด้วยความระมัดระวัง ซึ่งมีลักษณะเด่น คือ ใช้คำหรูหราอลังการ ประโยคซับซ้อน และมีแบบแผนคงที่ตามกฎระเบียบที่ใช้มาในอดีต เช่น ราชศัพท์ และภาษากฎหมาย
- วัจนลีลาเป็นทางการ ในภาษาไทยเป็นรูปแบบภาษาที่ใช้ในโอกาสสำคัญ ใช้พูดกับบุคคลที่สูงกว่า และใช้พูดเรื่องที่จริงจังและสำคัญ เช่น ในการประชุมที่เป็นทางการ การเขียนบทความวิชาการ การเขียนเอกสารทางราชการ การกล่าวสุนทรพจน์ และการบันทึกรายงานการประชุม เป็นต้น ลักษณะเด่นของภาษาในวัจนลีลาเป็นทางการคือมีรูปแบบที่สมบูรณ์ทางไวยากรณ์ ใช้ประโยคซับซ้อน แต่มีความยืดหยุ่นและไม่อลังการเท่าวัจนลีลาตายตัว ตัวอย่างเช่น "การจัดการอบรมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจประเภทนี้ได้รับความรู้และทักษะตามหลักปฏิบัติสากล" "ประธานขอให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย" เป็นต้น

²⁴ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, "วัจนลีลา," [http://www.thaistudy.chula.ac.th/its_pinitthai/phpPrint.php?qID=39].

- **วจนลีลาหารือ** เป็นวจนลีลาที่อยู่ตรงกลางของวจนลีลาทั้งหมด เป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้มากในชีวิตประจำวัน เช่นในการติดต่อธุรกิจการงาน การซื้อขาย การประชุมที่ไม่เป็นทางการ การเรียนการสอนในชั้นเรียน การสัมภาษณ์ การสนทนาระหว่างแพทย์กับคนไข้ การปรึกษาหารือระหว่างเพื่อนร่วมงาน ฯลฯ ผู้พูดที่ใช้วจนลีลาหารือมีความเป็นทางการหรือเอาจริงเอาจังน้อยกว่าการใช้วจนลีลาเป็นทางการ แต่ก็มากกว่าในวจนลีลาเป็นกันเอง ลักษณะด้านภาษาของวจนลีลาหารือคือ ใช้รูปประโยคที่หลวม ไม่สมบูรณ์ตามกฎไวยากรณ์ มีการละคำ เช่นละประธานของประโยค มีการใช้คำต่างประเทศปน ตัวอย่างเช่น "idea คุณฟังดูดี" "เข้าใจไหม ถ้าไม่เข้าใจขอให้อ่านทันที" ฯลฯ
- **วจนลีลาเป็นกันเอง** เป็นวจนลีลาที่ใช้ในโอกาสไม่เป็นทางการเลย เช่นงานเลี้ยง การพูดคุยระหว่างรับประทานอาหาร การพูดคุยกับเพื่อนหรือบุคคลที่เท่าเทียมกัน หรือที่คุ้นเคยกัน ผู้พูดจะรู้สึกสบาย ไม่มีความรู้สึกเอาจริงเอาจัง เรื่องที่พูดก็เป็นเรื่องไม่สำคัญ ลักษณะของภาษาในวจนลีลาเป็นกันเองคือ มีการกร่อนคำ การซ้ำคำ การใช้คำสแลง คำลงท้าย รูปประโยคสั้นๆ ง่ายๆ และมีการละประธานมากกว่าในวจนลีลาหารือ ตัวอย่างเช่น "วันนี้เจอวิทยากรเบี้ยวแหละ ไม่มาเอาคือๆเลย" "ซ่านัก เคียวก็วิดหอรอก" "วัยรุ่นเมืองไอ้งheimเกริมหนัก" "เมาเพี้ยนมุดท่อน้ำ อ่างเป็นชาละวัน" ฯลฯ
- **วจนลีลาสนิทสนม** เป็นวจนลีลาที่อยู่สุดท้ายในระดับความเป็นทางการ เป็นวจนลีลาที่ไม่มีความเป็นทางการเลย ใช้พูดกับคนที่สนิทสนมที่สุด เช่น เพื่อนสนิท หรือบุคคลในครอบครัว เช่นระหว่างพี่น้อง สามีภรรยา ฯลฯ มักใช้พูดเรื่องส่วนตัว หรือเรื่องที่อยู่ดีในคู่สนทนา ลักษณะของภาษาในวจนลีลานี้คือรูปประโยคย่นย่อมาก มีการใช้คำสแลง เช่นเดียวกับวจนลีลาเป็นกันเอง แต่ใช้มากกว่า และยังมีการใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่ม (jargon) มาก มีการใช้คำสบบาน หรือคำหยาบ และ ใช้คำย่อ มาก เช่น "แค่นี้ สอ บอ มอ ยอ หอ" (ใช้คำย่อแปลว่า สบายมาก อย่างห่วย) "หิวยัง เอาเลยมะ" (หมายความว่า คุณหิวหรือยัง จะรับประทานอาหารเลยไหม) "ไอ้ ... มึงนี่เลียนอีกเหลอวะ" (ใช้คำหยาบ และออกเสียงร เป็น ล ในคำว่า "เรียน" และ "หอรอ") ฯลฯ

วจนลีลาของเรื่อง *True History of the Kelly Gang* แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) วจนลีลาแบบเป็นทางการ ในส่วนของคำบรรยายหีบห่อ ในหน้าแรกของแต่ละบท ซึ่งใช้ภาษาสุภาพเป็นทางการ เป็นภาษาเขียน
- 2) สำหรับส่วนที่เป็นเนื้อความในจดหมายที่ตัวละครเอกเขียนถึงลูกสาว ถือเป็นวจนลีลาสองระดับผสมกัน คือวจนลีลาเป็นกันเอง และวจนลีลาสนิทสนม เนื่องจากเป็นภาษาพูดในระดับภาษาปาก มีการใช้คำหยาบ การกร่อนคำ การละคำ การใช้คำย่อ รวมถึงการใช้ภาษา

ผิดไวยากรณ์การเขียน วังนลีลาของตัวละครเอกในเรื่องนี้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมาก ตัวละครเอกเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ในจดหมายที่เขียนถึงลูกสาว การเขียนของเขาไม่ใช่ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์การเขียน เนื่องจากเขาได้รับการศึกษาจำกัด ลักษณะเฉพาะของวังนลีลาของตัวละครเอกเรื่องนี้ ได้แก่

- การผูกประโยคต่อกัน ไปเรื่อยๆ โดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน ตัวอย่างเช่น
Your grandfather were a quiet and secret man (.) he had been ripped from his home in Tipperary and transported to the prisons of Van Diemen's Land (.) I do not know what was done to him (;) he never spoke of it.
(Carey, 2000: 7)
- การละเครื่องหมาย Apostrophe เช่น
You wouldnt say that if my husband were not gone contracting.
(Carey, 2000: 11)
- การละคำขยายโดยใช้คำอื่นแทน เพื่อลดความหยาบคาย เช่น
She cried I would kill the b-----ds if I were a man God help me.
(Carey, 2000: 9)

You effing mongrel she cried her voice louder again.
(Carey, 2000: 11)
- การใช้คำย่อ ซึ่งมีทั้งแบบที่ถูกต้องตามหลักภาษาอังกฤษที่ใช้กันทั่วไป เช่น
My 1st memory is of Mother breaking eggs into a bowl and crying that Jimmy Quinn my 15 yr. old uncle were arrested by the traps.
(Carey, 2000: 7)

และคำย่อซึ่งผู้เขียนบัญญัติขึ้นเอง เช่น

I measured 4 tblspn. (tablespoon) with every pt. (pint) of tank water it were not a demanding task but required I get to school by 8 o'clock.

(Carey, 2000: 33)

- การใช้คำกริยาผิวดิน ไวยากรณ์ เช่น

Get out my mother shrieked she had the Irish temper we was accustomed to it.

(Carey, 2000: 11)

Of a different disposition I begun to move towards my mother

(Carey, 2000: 12)

- การใช้เครื่องหมาย Ampersand (&) แทนคำว่า and เช่น

I paid no more attention than I did to Annie & Jem & Maggie & Dan.

(Carey, 2000: 12)

บทที่ 4

การวางแผนการแปล ปัญหาการแปล และการแก้ไขปัญหา

4.1 การวางแผนการแปล

หลังจากผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและแนวทางการแปลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ด้วยทศนฉบับ ทั้งองค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายใน และกลั่นกรองเอกลักษณ์เฉพาะในแง่การใช้ภาษาของผู้แต่งออกมาจากข้อกำหนดต่างๆไปของภาษานั้นๆ ตามแนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตนาโต้ อิสราแอลแล้ว ก่อนลงมือแปลผู้แปลควรจะต้องตัดสินใจกำหนดวัตถุประสงค์ในการแปล เลือกรูปแบบการแปล ระดับภาษา รวมถึงวางระบบสรรพนามของตัวละครในเรื่อง เพื่อให้สามารถลงมือแปลได้อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงวางแผนการแปล ดังต่อไปนี้

4.1.1 จุดประสงค์ของการแปล

ไรส์ เสนอวิธีการแปล ที่พิจารณาจากการแบ่งหน้าที่ของตัวบทไว้ 3 วิธี²⁵ ดังนี้

- 1) *ตัวบทประเภทให้ข้อมูล (Informative Text)* ซึ่งมีหน้าที่ในการบรรยาย จุดมุ่งหมายของการแปลคือ การคงหรือรักษาเนื้อหาในตัวบทต้นฉบับ วิธีการแปลต้องเน้นการเรียบเรียงเป็นร้อยแก้วที่เรียบง่าย ให้ตรงกับเนื้อหาสาระนั้น
- 2) *ตัวบทประเภทเน้นการแสดงออก (Expressive Text)* ลักษณะเฉพาะของตัวบทประเภทนี้คือการมุ่งไปที่ผู้ส่งสารเป็นหลัก เน้นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้ส่งสาร จุดมุ่งหมายของการแปลคือ การเรียบเรียงข้อมูลอย่างมีศิลปะให้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ วิธีการแปลต้องเน้นการแปลที่คำนึงถึงผู้แต่งตัวบท โดยการเข้าถึงจิตใจของผู้แต่ง
- 3) *ตัวบทประเภทปฏิบัติการ (Operative Text)* ลักษณะเฉพาะของตัวบทประเภทนี้ คือ การมุ่งไปที่พฤติกรรม โดยมีหน้าที่คือ จูงใจให้กระทำการบางอย่าง จุดมุ่งหมายของการแปลคือการเป็นหนึ่งเดียวกับข้อเรียกร้องในตัวบทนั้นให้เกิดผลอย่างเดียวกับต้นฉบับ วิธีการแปลต้องเน้นการแปลให้ตรงกับข้อเรียกร้อง การใช้ภาษาต้องคำนึงถึงสภาพภูมิหลังทางสังคม

²⁵ วรรณฯ แสงอร่ามเรือง, *ทฤษฎีและหลักการแปล* (กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), 118-119.

และวัฒนธรรมของภาษาปลายทาง พร้อมทั้งจัดเกลาภาษาให้เชิญชวนหรือชักจูงโน้มน้าวให้ผู้รับสารในวัฒนธรรมปลายทางอยากทำตามข้อเรียกร้องนั้น

ดังที่ผู้วิจัยกล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ว่า นวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* เป็นตัวบทประเภทเน้นการแสดงออก (Expressive Text) เมื่อพิจารณาแล้ว ผู้วิจัยจะแปลโดยคงหน้าที่และจุดประสงค์เดิมของต้นฉบับไว้ นั่นก็คือ การถ่ายทอดสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ได้บรรลุสเทียบเคียงต้นฉบับให้ได้มากที่สุด โดยเน้นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้แต่งอย่างมีศิลปะให้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ

4.1.2 รูปแบบการแปล

Peter Newmark²⁶ จัดแบ่งประเภทของรูปแบบการแปลออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ 1) การแปลแบบเน้นที่การรักษาภาษาต้นฉบับ (source language emphasis) และ 2) การแปลแบบที่เน้นความเข้าใจของผู้อ่านในภาษาแปล (target language emphasis) และได้จัดระดับเรียงตั้งแต่การแปลแบบเน้นที่การรักษาภาษาต้นฉบับมากที่สุดลดหลั่นไปตามลำดับ ไปถึงแบบเน้นที่ความเข้าใจของผู้อ่านในภาษาแปลมากที่สุด เป็นรูปตัว V ดังนี้

SL emphasis

word-for-word translation

literal translation

faithful translation

semantic translation

TL emphasis

adaption

free translation

idiomatic translation

communicative translation

1) *Word-for-word translation* เป็นการแปลคำต่อคำจากภาษาต้นฉบับ รักษาลำดับคำโดยไม่คำนึงถึงบริบท

2) *Literal translation* เป็นการแปลคำตรงตัว โดยไม่คำนึงว่าคำนั้นๆ อยู่ในบริบทใด แต่โครงสร้างภาษาต้นฉบับ จะถูกเปลี่ยนเป็นโครงสร้างภาษาแปลที่เทียบเท่ากัน

²⁶ Peter Newmark, *A Textbook of Translation* (Hertfordshire: Prentice Hall International, 1988) 45.

- 3) *Faithful translation* คือการแปลรักษารูปรักษาความ เก็บความครบทั้งระดับคำและระดับรูปประโยค เก็บความหมายตามบริบทได้ แต่ภาษาปลายทางจะไม่เป็นธรรมชาติมากนัก
- 4) *Semantic translation* เป็นการแปลแบบเดียวกับ Faithful translation แต่จะมีความยืดหยุ่นมากกว่า นอกเหนือจากความหมายต้องตรงกันแล้ว ยังต้องรวมเอาด้านความสุนทรีย์ ความเป็นศิลปะเข้าไว้ด้วยให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 5) *Communicative translation* เป็นการแปลแบบสื่อความ สามารถเก็บความหมายได้ครบเนื้อหาและภาษาต้องตรงกัน ถ่ายทอดออกมาเป็นบทแปลได้อย่างงดงาม อ่านแล้วไม่สะดุดว่าเป็นบทแปล
- 6) *Idiomatic translation* เป็นการแปลที่เก็บเนื้อความสำคัญไว้ได้ครบถ้วน ทั้งรูปภาษาต้นทาง มักใช้ภาษาและสำนวนที่เข้ากับวัฒนธรรมปลายทาง มีการเปลี่ยนลีลาการเขียนและน้ำเสียงต้นฉบับไปบ้าง
- 7) *Free translation* เป็นการแปลแบบอิสระ คือการแปลที่เก็บเฉพาะใจความสำคัญหรือโครงเรื่องไว้ จากนั้นจึงเปลี่ยนลีลาการเขียน น้ำเสียง และมุมมองของต้นฉบับ
- 8) *Adaption* คือการแปลแบบดัดแปลง เป็นรูปแบบการแปลที่เป็นอิสระที่สุด ผู้แปลเก็บใจความสำคัญไว้ แล้วดัดแปลงใจความเนื้อหาบางส่วน อาจมีการอธิบายขยายเนื้อความไปด้วย จนฉบับแปลดูเหมือนเป็นงานเขียนเรื่องใหม่

ตามความเห็นของ Newmark รูปแบบการแปลที่ควรเป็นเป้าหมายของผู้แปลคือ Semantic translation และ Communicative translation ทั้งสองแบบมีความใกล้เคียงกันมาก โดยการแปลแบบ Semantic translation จะยึดความคิดของผู้แต่งและมีแนวโน้มไปทางต้นฉบับมากกว่า ส่วน Communicative translation จะเน้นที่สารของผู้เขียน และมีแนวโน้มที่จะแปลเป็นภาษาที่ชัดเจน เรียบง่าย กระชับและเป็นธรรมชาติกว่า

เมื่อพิจารณาถึงจุดประสงค์ของตัวบทต้นฉบับและจุดประสงค์ของฉบับแปลแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า การแปลนวนิยายเรื่อง True History of the Kelly Gang ต้องรักษาความเทียบเคียงทั้งในด้านความหมายและวันลีลาของต้นฉบับ ในขณะที่ต้องถ่ายทอดอารมณ์และสุนทรีย์ของให้ได้เทียบเคียงต้นฉบับด้วย ผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบการแปลแบบ Semantic translation ซึ่งจะช่วยให้ผู้แปลเก็บความหมายได้ครบ ในขณะที่ภาษาแปลเป็นที่ยอมรับและเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้อ่าน

4.1.3 ระดับภาษา

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ว่า ระดับภาษาของต้นฉบับนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) *วจนลีลาแบบเป็นทางการ* ในส่วนของคำบรรยายพัสดุ และ 2) *วจนลีลาเป็นกันเอง* ผสมกับ *วจนลีลาสนิทสนม* ในส่วนที่เป็นเนื้อความในจดหมาย

ผู้วิจัยตัดสินใจที่จะเลือกใช้ระดับภาษาของฉบับแปลเทียบเท่ากับต้นฉบับ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดสารของผู้เขียนได้โดยยังคงรักษาอารมณ์และวจนลีลาของตัวละครไว้ได้

4.2 ปัญหาที่พบและการแก้ไขปัญหา

4.2.1 ปัญหาด้านการใช้ภาษา และการแก้ไขปัญหา

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการแปลนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* คือ การถ่ายทอดลักษณะการใช้ภาษาและวจนลีลาของตัวละครเอก เน็ด เคลลี ให้ได้อรรถรสใกล้เคียงต้นฉบับ ซึ่งตัวละครเอกของเรื่องนี้มีการใช้ภาษาและวจนลีลาที่มีลักษณะเฉพาะตัว ได้แก่ การใช้ภาษาผิดไวยากรณ์การเขียน การใช้คำย่อ การใช้เครื่องหมาย และการจงใจละการเขียนคำหยาบ เป็นต้น

4.2.1.1 ปัญหาการแปลประโยคต่อเนื่องที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน

ผู้แต่งได้สร้างให้ เน็ด เคลลี ตัวละครเอกของเขามีข้อบกพร่องด้านไวยากรณ์การเขียน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการที่เขาได้รับการศึกษาจำกัด ข้อบกพร่องประการหนึ่งที่ได้ชี้ชัดก็คือ การที่เขาเขียนประโยคต่อเนื่อง (run-on sentence) โดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้องเหมาะสม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

I lost my own father at 12 yr. of age and know what it is to be raised on lies and silences my dear daughter you are presently too young to understand a word I write but this history is for you and will contain no single lie may I burn in Hell if I speak false.

(บทที่ 1 หน้า 4)

จะเห็นได้ว่าตัวละครเอกได้ละการใช้เครื่องหมายหัพภาคและเครื่องหมายจุลภาค ซึ่งหากเขียนเป็นประโยคที่ถูกต้องตามไวยากรณ์ จะเขียนได้ดังนี้

I lost my own father at 12 yr. of age and know what it is to be raised on lies and silences. My dear daughter, you are presently too young to understand a word I write but this history is for you and will contain no single lie. May I burn in Hell if I speak false.

เครื่องหมายหัพภาคและเครื่องหมายจุลภาคในภาษาอังกฤษ มีไว้สำหรับแบ่งวรรคตอนของประโยคแต่ละประโยค ในขณะที่ภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายหัพภาคและจุลภาคเพื่อแบ่งวรรคตอน แต่ใช้การเว้นวรรคในการแบ่งวรรคตอน ในตอนแรกผู้วิจัยลองแปลแบบไม่มีการเว้นวรรคดู แต่ก็พบว่าผู้วิจัยไม่สามารถเขียนประโยคภาษาไทยติดกันไปทั้งหมดได้ เพราะจะทำให้ผู้อ่านอ่านไม่รู้เรื่องได้ ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก โดยภาษาอังกฤษมีการเว้นวรรคระหว่างคำอยู่แล้ว และผู้อ่านสามารถเข้าใจด้วยทได้ถึงแม้จะไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนที่เหมาะสม แต่ในภาษาไทยคำแต่ละคำที่ประกอบกันเป็นประโยคจะติดกันอยู่แล้ว หากไม่มีการเว้นวรรค ตัวอักษรจะติดกันไปหมดอาจทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจด้วยทได้ ผู้วิจัยจึงต้องเลือกที่จะเว้นวรรคบ้างเพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจด้วยทได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พ่อเสียพ่อของพ่อไปตอนอายุ 12 ปี.และรู้ดีว่าการถูกเลี้ยงด้วยคำโป้ปดกับความเงียบงันเป็นเช่นไร ลูกสาวที่รักของพ่อตอนนี้ลูกยังเด็กเกินกว่าจะเข้าใจคำพูดของพ่อแต่เรื่องราวนี้เขียนเพื่อลูกและจะไม่มีคำเท็จแม้แต่คำเดียว ขอให้พ่อตกนรกหมกไหม้หากพ่อพูดไม่จริง

ส่วนประโยคที่มีสันธานเชื่อมประโยค เช่น แต่ และ เป็นต้น ผู้วิจัยก็พยายามไม่เว้นวรรคเพื่อสื่อให้เห็นถึงวันลีลาของตัวละครเอก

We was on tenterhooks awaiting the beasts but it were not until dusk on the day before the Auction we heard that particular mournful bellowing on the wind it were a mob of cattle being driven over a track they did not know.

(บทที่ 1 หน้า 14)

เรากระสับกระส่ายคอยฝูงสัตว์แต่มันยังไม่ถึงจนกระทั่งช่วงโพล้เพล้ก่อนวันประมูลเราถึงได้ยินเสียงร้องคำรามสะคุดหุมาตามลม เป็นฝูงวัวถูกต้อนมาตามทางที่พวกมันไม่รู้จัก

นอกจากนี้ยังมีประโยคที่ตัวละครใช้คำว่า and ต่อๆกันไป ผู้วิจัยก็เลือกแปลโดยเก็บคำว่า and ไว้เพื่อรักษาความบกพร่องทางไวยากรณ์เอาไว้

She did not like the rope around her neck she fought and bucked and would of done herself a damage had I not bound her hind legs and tied them to a wattle trunk.

(บทที่ 1 หน้า 25)

มันไม่ชอบเชือกที่ผูกรอบคอมันมันสู้และพศและอาจจะให้ตัวเองบาดเจ็บได้หากพ่อไม่ผูกขาหลังมันกับลำต้นว้อทเทิล

4.2.1.2 ปัญหาการใช้คำผิดไวยากรณ์

ลักษณะเด่นอีกประการที่เห็นได้ชัดของงานลีลาของตัวละครเอก คือ การใช้ภาษาผิดไวยากรณ์ โดยตลอดทั้งเรื่องตัวละครเอกใช้คำว่า was และ were อย่างผิดไวยากรณ์ทั้งหมด ทั้งนี้ตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้องของภาษาอังกฤษ คำว่า was จะใช้กับประธานที่เป็นเอกพจน์ และคำว่า were ใช้กับประธานที่เป็นพหูพจน์ แต่ในเรื่องนี้ตัวละครเอกใช้คำว่า was กับประธานที่เป็นพหูพจน์ และ were กับประธานที่เป็นเอกพจน์ตลอดทั้งเรื่อง อีกทั้งยังไม่เขียนเครื่องหมาย apostrophe (') เช่น that's เขียนเป็น thats, ain't เขียนเป็น aint, arn't เขียนเป็น arnt นอกจากนี้ยังมีการใช้คำว่า would of แทนคำว่า would have และ must of แทนคำว่า must have ด้วย ซึ่งความบกพร่องทางไวยากรณ์ทั้งหมดนี้เป็นการสะท้อนให้ผู้อ่านเห็นถึงความด้อยการศึกษาของตัวละครเอก

ผู้วิจัยไม่อาจถ่ายทอดลักษณะความบกพร่องทางไวยากรณ์การเขียนของตัวละครเอกแบบคำต่อคำได้ แต่ก็สามารถถ่ายทอดความบกพร่องนี้ออกมาได้ ในลักษณะที่แตกต่างจากความบกพร่องเดิมของต้นฉบับได้ โดยใช้แนวทางการแปลชดเชย (compensation)

สารานุกรม *Routledge Encyclopedia of Translation Studies* อธิบายว่า การแปลชดเชย²⁷ เป็นเทคนิคที่เกี่ยวกับผลของตัวบทต้นฉบับ โดยทำให้เกิดผลที่ใกล้เคียงกับตัวบทฉบับแปล การแปลชดเชยนั้นอาจใช้กลไกทางภาษาแบบเดียวกัน หรือคนละแบบได้หากก่อให้เกิดผลเดียวกับต้นฉบับ

²⁷ Mona Baker, ed, *Routledge Encyclopedia of Translation Studies* (New York: Routledge, 1998)

การแปลชดเชยสามารถแปลได้โดยใช้แนวทางของ Sandor Harvey และ Ian Higgins²⁸ ซึ่งแบ่งวิธีการแปลชดเชยออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 1) *Compensation in kind* คือ การแปลชดเชยโดยใช้เครื่องมือทางภาษาที่แตกต่างออกไป เพื่อให้เกิดผลอย่างเดียวกันกับที่เกิดในต้นฉบับ
- 2) *Compensation in place* คือ การแปลชดเชยโดยเปลี่ยนที่ ผลที่เกิดขึ้นอยู่คนละตำแหน่งจากในต้นฉบับเพื่อให้ได้ผลแบบเดียวกัน
- 3) *Compensation by merging* คือ การแปลชดเชยแบบรวมและสรุปความ มักทำให้ฉบับแปลสั้นกว่าต้นฉบับ
- 4) *Compensation by splitting* คือ การแปลชดเชยแบบขยายความ ความหมายของต้นฉบับนั้นจะถูกขยายออกเพื่อให้แน่ใจว่าได้ถ่ายทอดลักษณะของต้นฉบับจนครบ

เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีระบบการใช้คำเอกพจน์หรือพหูพจน์ ผู้วิจัยจึงเลือกแก้ปัญหาด้วยการแปลชดเชยโดยใช้คำสะกดผิดเพื่อถ่ายทอดความบกพร่องด้านการใช้ภาษาของตัวละครเอกแทน โดยผู้วิจัยใช้คำว่า “ปน” แทนคำว่า “เป็น” คำว่า “หู่” แทนคำว่า “อยู่” และคำว่า “เคย” แทนคำว่า “เคย” อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่สามารถใช้คำเหล่านี้แทนคำว่า was และ were ในทุกๆจุดและทุกๆประโยคได้ เพราะจะทำให้ผู้อ่านภาษาปลายทางอ่านไม่รู้เรื่อง ผลที่เกิดขึ้นจากการแปลชดเชยจึงอาจอยู่กันคนละตำแหน่งกับต้นฉบับ แต่ก็สามารถให้ผลแบบเดียวกันกับต้นฉบับได้ โดยผู้วิจัยจะใช้คำสะกดผิดเหล่านี้ตลอดทั้งเรื่องเหมือนที่ตัวละครเอกใช้คำว่า was และ were ผิดไวยากรณ์ตลอดทั้งเรื่องเช่นกัน แม้บางประโยคของต้นฉบับจะไม่มีคำผิดไวยากรณ์ก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้บทแปลมีความสม่ำเสมอตลอดทั้งเรื่อง

ตัวอย่างเช่น

You will know she were never a coward but on this occasion she understood she must hold her tongue and so she wrapped the warm crumbs in the cloth and walked out into the rain.

(บทที่ 1 หน้า 9)

²⁸ Sandor Harvey and Ian Higgins, *Thinking Translation: A Course in Translation Method* (London: Routledge, 1992), cited in Basil Hatim and Ian Mason, *The Translation as Communicator*, (London and New York: Routledge, 1997), 115.

ลูกจะรู้ว่าทำไมได้เป็นคนขี้ลาดแต่ในกรณีนี้เข้าใจดีว่ายาต้องปิดปากเจ็บแล้วอย่างถึงเก็บเศษเหล็กอุ่นๆใส่ห่อผ้าแล้วเดินตากฝนออกไป

We wasnt finished tending to the pigs and chooks we did not care our feet was bare the ground were hard and rocky though we was used to it and run right through the Indian corn.

(บทที่ 1 หน้า 14-15)

เรายังเลี้ยงหมูกับไก่ไม่เสร็จ เราไม่สนว่าเราเดินเท้าเปล่า พื้นดินแข็งและเป็นหินแต่เราก็เคยชินหยุดแล้ว เราวิ่งฝ่าไร่ข้าวโพดอินเดียนไปเลย

นอกจากนี้ ตัวละครเอกยังมีการใช้คำกริยาผิตกาล (tense) กับคำกริยา begin ด้วย ตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ตัวละครเอกควรใช้คำว่า began ซึ่งเป็น past simple tense เพื่อแสดงถึงเหตุการณ์ในอดีต แต่ตัวละครกลับใช้คำว่า begun ซึ่งเป็น past participle ผู้วิจัยเลือกเปลี่ยนคำนี้โดยใช้คำสะกดผิดแทนเพื่อสะท้อนให้เห็นความบกพร่องทางไวยากรณ์

ตัวอย่างเช่น

Dan begun bawling in earnest the table were revealed to be too short and my mother could not lie down as she had planned.

(บทที่ 1 หน้า 30)

แดนเริ่มร้องไห้ปนวรคปนเวร โต้ะคูจะสั้นเกิน ไปย่าเลยนอนลงอย่างที่ตั้งใจไม่ได้

She rose from her bed and knocked the pegs from the door and I watched through the curtain as a big smelly man shambled to the table and begun to noisily arrange his pipe and tobacco amongst our dirty dishes.

(บทที่ 1 หน้า 37)

ย่าลุกขึ้นจากที่นอนแล้วกระแทกหมุดที่ล็อกประตูหู่ แล้วพ่อก็มองพวกเขาผ่านผ้าม่าน ขณะที่ชายร่างใหญ่กลืนตัวแรงเดินลากขาไปที่โต้ะและเริ่มลงมือแหวกกองจานสกปรกของเราเพื่อหาที่วางกล้องและยาสูบ

4.2.1.3 ปัญหาการใช้คำย่อ

นวนิยายเรื่องนี้มีการใช้คำย่อปรากฏให้เห็นอยู่ตลอด ทั้งคำย่อที่ถูกต้องตามหลักสากล เช่น yr. (year), hr. (hour), ft. (foot), และคำย่อที่ตัวละครเอกบัญญัติขึ้นเอง เช่น v. (very), tblspn. (tablespoon) เป็นต้น ผู้วิจัยเลือกแปลคำเหล่านี้โดยใช้คำย่อ เช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม คำบางคำที่ตัวละครเอกเขียนเป็นคำย่อ ในภาษาไทยไม่มีการบัญญัติคำย่อที่ถูกต้องเอาไว้ ผู้วิจัยตัดสินใจแก้ปัญหาโดยบัญญัติคำย่อขึ้นมาเองเสมือนว่าตัวละครเป็นผู้บัญญัติคำเหล่านั้นเช่นกัน เช่น ป. (ปี), ม. (มาก), ชต. (ช้อนโต๊ะ) เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

I am talking now of a later time I must have been 9 yr. of age for our sister Kate had just been born.

(บทที่ 1 หน้า 10)

พ่อกำลังพูดถึงเหตุการณ์หลังจากนั้นตอนพ่ออายุได้ 9 ป. ได้เพราะเพื่อนสาวของเราเพิ่งเกิด

I looked up to discover Sergeant O’Neil with his hand to his cheek I suppose she must of slapped him for his countenance were turned v. red.

(บทที่ 1 หน้า 33)

พ่อเงยหน้าเห็นจ่าโอนิลเอามือแตะแก้ม พ่อคิดว่าแม่คงตบเขาเป็นแน่เพราะหน้าเขากลายเป็นสีแดงก่ำ

I measured 4 tblspn. with the every pt. of tank water it were not a demanding task but required I get to school by 8 o’clock.

(บทที่ 1 หน้า 33)

พ่อตวงผงหมึก 4 ชต. ต่อน้ำจากอ่าง 1 โพ. ไมใช่งานที่ลำบากแต่ก็ทำให้พ่อต้องไปถึงโรงเรียนก่อน 8 โมงเช้า

นอกจากนี้ยังมีคำย่ออีกคำหนึ่งที่เป็นปัญหา คือ คำว่า mi. (mile) ซึ่งโดยปกติผู้วิจัยจะใช้คำย่อโดยดึงพยัญชนะตัวแรกมาเป็นคำย่อ แต่ในกรณีนี้ คำว่า m. ของภาษาไทยหมายถึง เมตร ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “ไม.” เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าคำนี้เป็นคำย่อที่หมายถึงคำว่า ไมล์

My da had sworn an oath to evermore avoid the attentions of the law so when he saw the streets of Melbourne was crawling with policemen worse than flies he walked 28 mi. to the township of Donnybrook and then or soon thereafter he seen my mother.

(บทที่ 1 หน้า 7)

ปู่ฉันวาจาสาบานไว้ว่าจะไม่ยอมตกเป็นเหยื่อหมายของกฎหมายอีกแล้วดังนั้นพอเห็นวาทถนนในเมลเบิร์นมีแต่ตำรวจยั่วเย้ายิ่งกว่าแมลงวันเสียวอีกเขาเลยเดิน 28 ไม. ไปหมู่บ้านดอนนีบรูคไม่นานจากนั้นเขาก็เจอแม่ของพ่อ

นอกจากนี้ตัวละครเอกยังใช้การย่อคำกับเลขแสดงลำดับที่ (ordinal number) เช่น 1st หรือ 2nd เป็นต้น ซึ่งในภาษาไทยไม่มีการย่อคำเหล่านี้ ผู้วิจัยเลือกแปลโดยการเขียนเป็นตัวเลข ไม่ใช่ตัวหนังสือ แต่ก็ไม่อาจย่อคำตามอย่างภาษาอังกฤษได้เพราะจะทำให้อ่านไม่รู้เรื่อง

I wouldnt let him go not even when I felt a 2nd bite myself I hope you may live your life without a bull ant bite for it is worse than any wasp or bee.

(บทที่ 1 หน้า 18)

พ่อไม่ยอมปล่อยมันถึงแม้พ่อจะรู้สึกว้าโดนกัดเป็นครั้งที่ 2 พ่อหวังว่าชีวิตนี้ลูกจะไม่ต้องมาเจอแมงมุมกัดเพราะมันแยกว่าโดนตัวต่อหรือผึ้งต่อยเสียวอีก

อย่างไรก็ตามมีบางกรณีที่ผู้วิจัยไม่อาจแปลโดยใช้ตัวเลขได้ เพราะจะทำให้ภาษาแปลไม่เป็นธรรมชาติ ในกรณีนี้ผู้วิจัยต้องเลือกรักษาความหมายของต้นฉบับและความเป็นธรรมชาติของบทแปลไว้

My 1st memory is of Mother breaking eggs into a bowl and crying that Jimmy Quinn my 15 yr. old uncle were arrested by the traps.

(บทที่ 1 หน้า 7)

ความทรงจำแรกของพ่อคือเห็นแม่ตอกไข่ใส่ชามไปร้องไห้ไปที่จิมมี คิวินน์น้ำอายุ 15 ปีของพ่อโดนตำรวจล่อจับไป

At 1st we would shout out to him but never got any answer and finally we all give up excepting Jem who run his hands along the frost cold walls patting the prison like a dog.

(บทที่ 1 หน้า 28)

ตอนแรกพวกเราตะโกนเรียกปู่แต่ไม่เคยมีเสียงตอบกลับมาเลยและในที่สุดเราก็เลิกทำ ยกเว้นแต่เริ่มที่ใช้มือทั้งสองข้างลูบไปตามกำแพงที่เย็นจัดและตบกำแพงคุกเหมือนหมา

อีกตัวอย่างคือการที่ตัวละครเอกใช้คำย่อ etc. (et cetera) ซึ่งมีความหมายว่า and the rest; and similar things กรณีนี้ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องหมายไปยาลน้อย (๑) และไปยาลใหญ่ (๑๗๑) แทนคำว่า etc.

ตัวอย่างเช่น

He said A Certain Man had a grudge against a farmer for lawfully evicting his tenant and This Person etc. conspired with his mates to kill the farmer.

(บทที่ 1 หน้า 12)

เขาเล่าว่ากระต่ายนายนี้คุมแค้นที่ชาวไร่ที่ไล่ผู้เช่าที่ดินของตนอย่างชอบธรรม และบุคคลนี้ๆ ได้สมคบคิดกับสหายฆ่าชาวไร่ผู้นี้

My mother took my gory hand and led me across the dusty paddock to the hut and after tying up the dogs she ministered to me with soap and water all the time berating me and saying I were a very bad boy and she was angry with me etc. etc.

(บทที่ 1 หน้า 26)

ย่าจับมือเปื้อนเลือดของพ่อแล้วจูงพ่อเดินตัดลานข้างคอกม้าที่เต็มไปด้วยฝุ่นไปที่กระท้อบ และหลังจากล่ามหมาแล้วย่าก็จัดการล้างตัวพ่อด้วยสบู่กับน้ำตลอดเวลาก็พรวด่าพ่อไปด้วย ย่าบอก ว่าพ่อเป็นเด็กที่เลวมากและยาโกรธพ่อมากๆ ฯลฯ ฯลฯ

4.2.1.4 ปัญหาการใช้เครื่องหมาย

ในนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* นี้ ตัวละครเอกมีการใช้เครื่องหมายต่างๆ ปรากฏอยู่หลายแห่ง ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษประการหนึ่งของวัจนลีลาของตัวละครเอก การใช้เครื่องหมายของตัวละครเอกมีหลายรูปแบบ ได้แก่

- เครื่องหมายขีดภาค หรือ dash (—) ซึ่งใช้ในความหมายว่า “และ” หรือ “กับ” ในกรณีนี้ผู้วิจัยแปลโดยเก็บเครื่องหมายแบบเดิมไว้เพื่อรักษาอรรถรสของต้นฉบับ

At the very hour I stood before the scholars in my sash the decapitated head of the bushranger Morgan were being carried down the public highway—Benalla—Violet Town—Euroa—Avenel—perhaps it would be better had I known the true cruel nature of the world but I would not give up my ignorance even if I could.

(บทที่ 1 หน้า 37)

ขณะที่พ่อกำลังยืนต่อหน้านักเรียน โดยสวมผ้าพันคอหูนั่นหัวที่โดนตัดออกของโจรป่ามอร์แกนก็ถูกขนส่งผ่านทางหลวงสาธารณะเส้น—เบนาลลา—ไวโอเล็ตทาวน์—ยูโรว—อเวเนล—อาจจะดีกว่าหากพ่อได้รู้จักธรรมชาติอันโหดร้ายที่แท้จริงของโลกใบนี้ แต่พ่อจะไม่ละทิ้งความไม่รู้นี้แม้พ่อจะทำได้ก็ตาม

- การใช้เครื่องหมาย Ampersand (&) ซึ่งหมายถึงคำว่า “และ” แต่ในภาษาไทยไม่มีเครื่องหมายนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “กะ” แทน เพื่อแสดงให้เห็นถึงวันเวลาที่มึนงงลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของตัวละครเอก

I set to work to cover my paper with the letters of the alphabet. My mother sat at the other end of the table with the Sgt and when he produced his silver flask I paid no more attention than I did to Annie & Jem & Maggie & Dan.

(บทที่ 1 หน้า 11)

พ่อเริ่มเขียนตัวหนังสือให้เต็มหน้ากระดาษ แม่ของพ่อที่นั่งที่ปลายโต๊ะอีกด้านกับจ่าและตอนที่เขาหยิบขวดเหล้าที่ทำจากเงินออกมาพ่อไม่ได้สนใจเขามากไปกว่าที่สนใจแอนนี่กะเจมกะแม็กกีกะแดน

- การใช้เครื่องหมาย -/ ซึ่ง เป็นเครื่องหมายที่ตัวละครเอกกำหนดขึ้นเองแทนหน่วยเงินปอนด์ ในกรณีนี้ผู้วิจัยแปลโดยเก็บเครื่องหมายแบบเดิมไว้เพื่อรักษาอรรถรสของต้นฉบับ

In any case our stock would still escape the fines was 5/- for a cow 3/- for a pig.

(บทที่ 1 หน้า 28)

แต่ไม่ว่าอย่างไรวัวของเราก็ยังหลุดไปได้หยุดดี ค่าปรับคือ 5/- ต่อวัวตัว และ 3/- ต่อหมู 1 ตัว

- การใช้ 1/2 แทนคำว่า half ผู้วิจัยแปลโดยเก็บคำว่า 1/2 ไว้เนื่องจากเห็นว่า ผู้อ่านชาวไทยคุ้นเคยกับคำว่า 1/2 และเข้าใจดีว่าคำนี้หมายถึง “ครึ่ง” เช่น

1/2 way up the hill were a pub and blacksmith and portable lockup then farther west a Catholic school.

(บทที่ 1 หน้า 14)

1/2 ทางขึ้นไปตามเนินเขาเป็นร้านเหล้ากับร้านตีเหล็กกับห้องขังเคลื่อนที่จากนั้นไกลออกไปทางตะวันตกเป็น โรงเรียนคาทอลิก

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยไม่อาจใช้คำว่า 1/2 ได้ในกรณีที่หากเก็บคำว่า 1/2 ไว้จะทำให้ความหมายผิดไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้ คำว่า half drowned ไม่ได้หมายความว่า จมน้ำไปครึ่งหนึ่ง แต่หมายความว่าเกือบจะจมน้ำ

Though the little chap were 1/2 drowned I got him upon my back he were crying and vomiting and agitating a great deal.

(บทที่ 1 หน้า 34)

แม้เจ้าหนูเกือบจะจมน้ำไปแล้ว พ่อก็แบกเขาขึ้นหลัง เขาร้องไห้และอ้วกและเนื้อตัวกระตุกไปหมด

- การใช้เครื่องหมาย £ แทนหน่วยค่าเงินปอนด์ ผู้วิจัยเลือกแปลชดเชยโดยใช้คำว่า ป. เพื่อสื่อว่าเป็นคำย่อของคำว่าปอนด์

I learned not a thing about the dress I discovered it were land my parents whispered about and in particular the Duffy Land Act of 1862 it gave a man or widow the right to select a block between 50 and 640 acres for £1 per acre part payable on selection the rest over 8 yr.

(บทที่ 1 หน้า 22)

พ่อไม่ได้ยินอะไรเกี่ยวกับชุดที่พ่อเจอนั้นเลย ปู่กับย่ากระซิบกระซาบกันเรื่องที่ดิน โดยเฉพาะเรื่องกฎหมายที่ดินคัฟปี 1862 ที่ให้สิทธิผู้ชายหรือหญิงหม้ายเลือกที่ดินได้ตั้งแต่ 50 ถึง 640 เอเคอร์ในราคา 1 ป.ต่อเอเคอร์ โดยจ่ายเงินบางส่วนก่อนตอนเลือกจับจองแล้วจ่ายที่เหลือได้ภายใน 8 ปี

4.2.1.5 ปัญหาการแปลการละคำหยาบ

ตัวละครเอก เน็ด เคลลี ในนวนิยายเรื่องนี้มีการใช้คำหยาบหลายแห่งในเรื่อง แต่ไม่ได้กล่าวคำเหล่านี้ออกมาตรงๆ เนื่องจากไม่ต้องการให้ลูกสาวของตนซึ่งเป็นผู้รับสารในเรื่องต้องรับรู้ เขาจึงใช้การละคำหยาบเหล่านี้แทน วิธีที่เขาใช้ละคำหยาบมีดังต่อไปนี้

- การใช้เครื่องหมายขีดกึ่ง หรือ hyphen (-) แทนตัวอักษร ได้แก่ คำว่า b----ds (bastards), b----rs (buggers)
- การใช้คำว่า eff และ effing แทนคำว่า fuck และ fucking
- การใช้คำว่า adjectival แทนคำคุณศัพท์ที่เป็นคำหยาบ

ผู้วิจัยเลือกแปลคำเหล่านี้เป็นระบบเดียวกันทั้งหมด คือใช้เครื่องหมายขีดกึ่งแทนพยัญชนะแต่ละตัวของคำหยาบแต่ละคำ โดยผู้วิจัยจะพิจารณาว่าจะแปลคำหยาบนั้นว่าอย่างไรเป็นกรณีๆ ไป โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความเป็นธรรมชาติของภาษาในฉบับแปลและบริบทของเนื้อเรื่องในขณะนั้น

ตัวอย่างการแปลการละคำหยาบ

She cried I would kill the b----ds if I were a man God help me. She used many rough expressions I will not write them here. It were eff this and ess that and she would blow their adjectival brains out.

(บทที่ 1 หน้า 9)

ย่าร้องฉันจะฆ่าไอ้พวก-ะ-ันันถ้าฉันเป็นผู้ชาย พระเจ้าช่วยด้วยเถิด ย่าสบถคำหยาบออกมามากมายซึ่งพ่อจะไม่เขียนในนี้ ย่าพูด -ะ-ันัน-□นี้และย่าจะไปเป่าสมองพวก-□ให้
และ

It is a law John it says that if you duff another fellow's heifer then you're going to go to adjectival gaol and you can bring me any adjectival whip you like but unless it can fill this hole exactly John you're going in the adjectival lockup.

(บทที่ 1 หน้า 27)

มันคือกฎหมายจอห์นมันบอกว่าถ้านายขโมยวัวของคนอื่นนายได้เข้าไปอยู่ในคุก-ะ-
ันันและนายจะเอาแสี่-□มาไหนมาให้ดูก็ได้ แต่ถ้ามันไม่พอดีกับรูนี้ละก็จอห์น นายได้เข้า
ตาราง-ันันแน่ เราไม่ชอบให้มีโจรไอริชในแควนเวลหรือกนะ

Damn it Irving roared Mr Shelton I'll do what I adjectival like.

(บทที่ 1 หน้า 36)

โธ่เวียเออร์วิงคุณเชลตันคำราม แ-□งเอ๊ย ผมจะทำอย่างที่ผมอยากทำ

4.2.1.6 ปัญหาการแปล direct speech โดยไม่ใช่เครื่องหมายอัฒประกาศ

ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ การกล่าวประโยค direct ควรมีเครื่องหมายอัฒประกาศ หรือ quotation mark (“...”) เช่น She said, "I'll teach English online tomorrow." มิฉะนั้นก็ต้องเปลี่ยนประโยคให้เป็น reported speech หรือ indirect speech แต่ในนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ตัวละครเอกใช้ direct speech ในการเล่าเรื่อง โดยไม่ใช่เครื่องหมายอัฒประกาศ ผู้วิจัยต้องการเก็บรักษาข้อบกพร่องนี้ไว้ จึงไม่ใช่เครื่องหมายอัฒประกาศเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ในภาษาไทยผู้อ่านก็คุ้นเคยกับการไม่ใช่เครื่องหมายอัฒประกาศอยู่แล้ว แต่มักใช้ประโยคว่า เขาพูดว่า เธอพูดว่า ดังนั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความบกพร่องของวันลีลาของตัวละครเอก ผู้วิจัยแปลโดยตัดไม้ใส่คำว่า “ว่า” หรือเครื่องหมายอัฒประกาศ และแปล direct speech ที่อยู่ท้ายประโยคโดยไม่เว้นวรรค

ตัวอย่างเช่น

You don't know what you're talking about said he.

You are a coward she cried.

(บทที่ 1 หน้า 10)

เธอไม่รู้หรือมากกว่าพูดอะไรหยุดพูด
แกมันขี้ขลาดอย่าร้อง

Patchy Moran said Look at them niggers Sergeant did you see their adjectival boots how much would that cost do you reckon Sir boots like that?

(บทที่ 1 หน้า 15)

แพทชี มอแรนบอกคุณพวกไอ้มีคตใจเห็นมันใส่บู๊ต-□า-วนั้นหรือเปล่า จำว่าบู๊ตอย่างนั้น
ราคาเท่าไรหรืกัน

4.2.1.7 ปัญหาการแปลภาษาพูด

ในนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* มีการใช้ภาษาพูดอยู่หลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทสนทนา เช่น การใช้คำว่า *aint* การใช้รูปปฏิเสธซ้อนกัน หรือการใช้สรรพนามที่เป็นกรรมแทนสรรพนามระบุความเป็นเจ้าของ ซึ่งผู้วิจัยใช้หลักการแปลชนิดเซย์ในการถ่ายทอดความเป็นภาษาพูด เช่น การสะกดผิด การออกเสียงผิด หรือการลงท้ายคำพูดโดยสะกดตามเสียงที่ออกจริง เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

Said Jem Look at them boots.

(บทที่ 1 หน้า 15)

เจมพูดดูบู๊ตพวกเค้าสิ

What are you doing? You can't do that you know it aint permitted.

(บทที่ 1 หน้า 20)

เธอทำอะไรนะ? ทำอย่างนั้นไม่ได้นะเธอก็รู้ว่าเค้าไม่อนุญาตให้ทำอย่างนั้น

Your family arent bad fellows said he at last.

If you're planning to speak ill of them you can stop right there.

Oh I aint got nothing against them personal.

Of course not they was always good to you.

(บทที่ 1 หน้า 23)

ครอบครัวเธอก็ไม่ได้เลวร้ายนักหรือเขาพูดในที่สุด

ถ้าตั้งใจจะแฉะพวกเขาละก็หยุดแค่นั้นแหละ

โอ้โดยส่วนตัวฉันไม่ได้มีเรื่องอะไรกับพวกเขาซักหน่อย

ใช่ เขาดีกับเธอมาตลอดนี่

4.2.2 ปัญหาด้านความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการแก้ไขปัญหา

ปัญหาทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในการแปลนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* เกิดจากการที่วัฒนธรรมต้นฉบับกับวัฒนธรรมปลายทางมีความแตกต่างกันมาก โดยเหตุการณ์ในนวนิยายเรื่องนี้เกิดที่ประเทศออสเตรเลีย ช่วงปีค.ศ. 1855-1880 หรือกว่า 150 ปีมาแล้ว ซึ่งสภาพสังคม ความเป็นอยู่ และการดำเนินชีวิตของตัวละครห่างไกลกับวัฒนธรรมปลายทางอย่างมาก ความแตกต่างนี้จึงอาจทำให้ผู้รับสารปลายทางไม่เข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อได้

4.2.2.1 ปัญหาการแปลชื่อเฉพาะ

ผู้วิจัยแปลชื่อเฉพาะโดยการถ่ายเสียงเป็นภาษาไทยตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน ร่วมกับการเติมคำขยายเสริมเพื่อบอกลักษณะและอธิบายความหน้าชื่อเฉพาะดังกล่าว เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจชื่อเฉพาะเหล่านั้นได้

ชื่อเฉพาะในนวนิยายเรื่องนี้ ส่วนใหญ่เป็นชื่อตัวละคร กับชื่อสถานที่ ซึ่งผู้วิจัยแปลโดยเติมคำขยายเสริม เช่น เดิมคำว่าเมืองหรือลำธารนำหน้าชื่อเฉพาะ เช่น Benalla แปลว่า เมืองเบนาลลา, Gnawarra แปลว่า เมืองกนาวาร์รา, Hugh's Creek แปลว่า ลำธารฮิวส์ครีก, Hobbs' Creek แปลว่า ลำธารฮ็อบส์ครีก เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีชื่อสถานที่ที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเข้าใจตรงกับผู้อ่านต้นทางดังนี้

- Van Diemen's Land เป็นชื่อดั้งเดิมที่ชาวยุโรปใช้เรียกเกาะแทสมาเนีย ซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปออสเตรเลีย²⁹ ผู้วิจัยจึงแปลว่า เกาะแวนดีเมนส์แลนด์
- Township of Avenel และ Township of Doonybrook สารานุกรม *Wikipedia* อธิบายว่า A township is a settlement which has the status and powers of a unit of local government. In Australia and New Zealand the designation of "township" traditionally refers to a small town: a place that in Britain might qualify as a village or a hamlet.³⁰ จะเห็นได้ว่าในบริบทของประเทศออสเตรเลีย คำว่า township หมายถึง

²⁹ Van Diemen's Land [http://en.wikipedia.org/wiki/Van_Diemen's_Land]

³⁰ "Township," [<http://en.wikipedia.org/wiki/Township>].

หมู่บ้านเล็กๆ ผู้วิจัยจึงแปล 2 คำนี้ว่า หมู่บ้านแอเวนเนล และ หมู่บ้านคอนนิบรุก ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ยังมีชื่อสถานที่ที่ผู้วิจัยไม่ได้แปลโดยการถ่ายเสียง จากเรื่องเป็นตอนที่ตัวละครเอกบรรยายถึงสภาพภูมิประเทศของบริเวณบ้านตน และบอกว่าละแวกที่อยู่ของตนถูกเรียกว่า Pleurisy Plains ซึ่งคำว่า Pleurisy หมายถึงโรคเยื่อหุ้มปอดอักเสบ ผู้วิจัยเลือกแปลคำนี้ว่า ทุ่งปอดอักเสบ โดยไม่ได้ถ่ายเสียงเพื่อสะท้อนถึงสภาพความยากลำบากของภูมิภาคแถบนั้น

That hill were too much effort even for the bitter winds which turned around and come howling back towards our hut below. West of the road the water were salt. Our side had good water but it were still known as Pleurisy Plains. No one ever come to Beveridge for their health.

(บทที่ 1 หน้า 14)

เนินเขาภูกันนั้นเป็นอุปสรรคแม้แต่กับลมแรงจัดยังต้องหมุนวนแล้วพัดหวิดหวิดกระโชก กลับมาปะทะกระต๊อบของเราเบื้องล่าง ทางตะวันตกของถนนน้ำเป็นน้ำกร่อย ทางด้านบ้านเรามีน้ำจืดแต่ก็ยังได้ชื่อว่าทุ่งปอดอักเสบ ไม่มีผู้ใดมาที่เมืองเบเวริดจ์เพื่อสุขภาพของตน

4.2.2.2 ปัญหาการแปลคำที่ไม่มีในภาษาไทย

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าบริบททางวัฒนธรรมของต้นฉบับแตกต่างกับวัฒนธรรมของภาษาปลายทางอย่างมาก มีคำหลายคำที่ไม่มีในภาษาไทย วิธีแก้ปัญหาคือผู้วิจัยต้องค้นคว้าหาความหมายของคำเหล่านั้นแล้วจึงสรรหาคำในภาษาไทย และหากคำดังกล่าวไม่มีในภาษาไทย ผู้วิจัยอาจใช้วิธีปรับบทแปลเพื่อให้สามารถถ่ายทอดสารที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อได้

สัญญาวิ สายบัว³¹ กล่าวว่า การปรับบทแปลในระดับคำจะจำเป็นต่อเมื่อคำ หรือสำนวนในต้นฉบับซึ่งมีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่มีคำ หรือสำนวนที่อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันในภาษาฉบับแปล การปรับบทแปลในระดับคำ สำนวน หรือโวหาร จะทำได้โดยวิธีต่อไปนี้

- 1) การเติมคำอธิบาย คำอธิบายนี้อาจเติมไปได้ 2 วิธีคือ เติมลงไปในเรื่องหาหรือใส่คำอธิบายในรูปแบบของเชิงอรรถ (footnote) หรือหมายเหตุ

³¹ สัญญาวิ สายบัว. หลักการแปล, พิมพ์ครั้งที่ 6 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), 64.

- 2) การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ เป็นการใช่วลีหรือประโยคที่บอกลักษณะของสิ่งนั้นหรือกิจกรรมนั้นแทน
- 3) การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งที่เฉพาะกว่า คือการหาคำที่มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งของหรือกิจกรรมในระดับที่กว้างซึ่งสามารถครอบคลุมเอาคำที่เป็นปัญหานั้นไว้ด้วย
- 4) การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ ภาษาอังกฤษจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มความคิด ด้วยโครงสร้างของประโยคซึ่งไม่มีใช้ในภาษาไทย กรณีนี้จะมีการเติมคำหรือสำนวนที่บอกความสัมพันธ์นั้นๆ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจชัดเจน
- 5) การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป ผู้แปลอาจตัดคำหรือสำนวนซึ่งมีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งที่ไม่อยู่ในภาษาฉบับแปล และไม่ใช้ความหมายที่สำคัญนักของต้นฉบับออกไปได้ แต่ต้องไม่ทำให้บรรยากาศ รสชาติ และสาระสำคัญของต้นฉบับเสียไป อีกทั้งคำหรือข้อความที่ตัดออกไปนั้นต้องสั้นและเล็กน้อยเท่านั้น

สำหรับการแปลชื่อสัตว์และชื่อต้นไม้ที่ไม่มีในภาษาไทย ผู้วิจัยใช้วิธีแรก คือ การเติมคำอธิบาย โดยผู้วิจัยแปลโดยการเทียบเสียง และเติมคำขยายเสริมข้างหน้าคำ เช่น

possum	- <u>ตัว</u> พอสซัม
mopoke	- <u>นก</u> ฮุกโม โปก
magpie	- <u>นก</u> แม่กพาย
peppercorn tree	- <u>ต้น</u> เพ็พเพอร์คอร์น
thistle	- <u>ต้น</u> ทิสเซิล
wattle	- <u>ต้น</u> ว็อทเทิล
red gum	- <u>ต้น</u> เรดกัม

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีที่สอง คือการใช้วลีหรือประโยคแทนคำ สำหรับการแปลคำที่ไม่มีในภาษาไทยอีกด้วย คำเหล่านี้ได้แก่

- คำว่า squatter (บทที่ 1 หน้า 14) ผู้วิจัยแปลคำนี้ว่าผู้ครอบครองที่ดิน โดยสารานุกรม Wikipedia อธิบายว่า Squatter³² หมายถึง ผู้ที่เข้ามาครอบครองที่ดินของรัฐบาลเพื่อทำปศุสัตว์ ซึ่งโดยส่วนใหญ่พวก Squatter จะไม่มีสิทธิตามกฎหมายในการครอบครองที่ดินตั้งแต่แรก แต่อาศัยว่าเป็นผู้แรกที่เข้ามาขังบริเวณนี้ ภายหลังช่วงกลางทศวรรษที่ 1830 การเข้ามาจับจองที่ดินของ Squatter

³² “Squatting (pastoral),” [http://en.wikipedia.org/wiki/Squatting_(pastoral)].

แพร่หลายยิ่งขึ้น จนรัฐบาลได้ยกเลิกนโยบายต่อต้าน squatter หันมาออกกฎหมายควบคุมพวก squatter แทน และในที่สุดคำว่า squatter ก็ไม่มีความหมายในแง่ลบอีกต่อไปแต่หมายถึงผู้ครอบครองที่ดินของรัฐบาลอย่างถูกต้องโดยจ่ายค่าเช่าที่ไว้ให้รัฐบาล

- คำว่า failed selector (บทที่ 1 หน้า 34)
สารานุกรม Wikipedia อธิบายว่าคำว่า Selection³³ หมายถึง การจับจองที่ดินอย่างอิสระภายใต้กฎหมายที่ดิน ก่อนที่จะมีการสำรวจที่ดิน โดยรัฐบาล ผู้วิจัยจึงแปลคำนี้ว่า ผู้ที่ล้มเหลวในการจับจองที่ดิน

นอกจากนี้ ยังมีคำอื่นๆที่ไม่มีในบริบทภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยต้องพิจารณาแก้ไขปัญหาการแปลคำเหล่านี้เป็นกรณีๆไป โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและเห็นภาพตรงกับต้นฉบับมากที่สุด

คำว่า hand เป็นหน่วยวัดความสูงของม้า³⁴ ในที่นี้ ม้าขนาด 17 hands จะมีความสูงเท่ากับ 5 ฟุต 8 นิ้ว ผู้วิจัยจึงแปลคำนี้ว่าสูงเกือบ 6 ฟุต เพราะหากผู้แปลแปลโดยการถ่ายเสียงว่าม้าสูง 17 แชนด์ ผู้อ่านอาจไม่เข้าใจว่าม้านั้นมีขนาดเพียงใด

His horse was 17 hands he thought himself high and mighty but if you had give any of us boys a pony we would of left him in the dust.

(บทที่ 1 หน้า 15)

ม้าของเขาสูงเกือบ 6 ฟุต เขาคิดว่าตัวเขาสูงส่งทรงอำนาจเสียเต็มประดาแต่ถ้ามีใครให้ม้าแกลบพวกเราเด็กผู้ชายสักตัว เราทิ้งเขาไม่เห็นฝุ่นแน่

คำว่า bull ant ซึ่งปรากฏในเรื่องตอนที่เน็ด เคลลีต่อสู้กับแพทซี มอเรนแล้วทั้งคู่ก็โดน bull ant กัด และแพทซี มอเรนทนความเจ็บปวดที่โคนมดชนิดนี้กัดไม่ไหวจึงยอมแพ้ไป ผู้วิจัยแปลคำนี้โดยไม่ได้ใช้วิธีการถ่ายเสียง เนื่องจากต้องการให้ผู้อ่านนึกภาพของมดชนิดนี้ออกและเข้าใจความเจ็บปวดที่ตัวละครโคนมดชนิดนี้กัด ผู้วิจัยจึงหาคำที่มีในบริบทวัฒนธรรมปลายทาง โดยเลือกแปลคำนี้ว่า “มดง่าม” ซึ่งอาจไม่ใช่มดชนิดเดียวกันเสียทีเดียว แต่มีลักษณะเด่นใกล้เคียงกันคือตัวใหญ่ กัดเจ็บและคุร้าย

³³ “Selection (Australian history),” [http://en.wikipedia.org/wiki/Selection_(Australian_history)].

³⁴ Janice McDonald. “measuring horse height,” [http://www.mail-archive.com/icehorses@yahoogroups.com/msg00310.html].

I felt a red hot sting on my back and rolled him over. There were a bull ant also fastened to his pimply neck.

(บทที่ 1 หน้า 18)

พอรู้สึกว่ามีตัวอะไรกัดที่หลังพ่อแสบร้อนเลยพลิกตัวเขาลง มีมดง่ามอยู่ตัวหนึ่งเกาะติดอยู่บนลำคอสิ่วขระของมันเช่นกัน

4.2.2.3 ปัญหาการแปลสำนวนและคำเปรียบเทียบ

สุพรรณ ปิ่นมณี³⁵ กล่าวว่า สำนวน คือ วลีหรือประโยคหรือกระสวนที่ใช้พูดกันทั่วไป แต่มีรูปประโยคคิดแตกต่างจากภาษาที่เคยใช้ หรือมีความหมายผิดแปลกไปจากธรรมดา เมื่อสำนวนมีความหมายผิดแปลกไปจากความหมายตามคำ ดังนั้นในการแปล หากแปลชนิดคำต่อคำ ก็จะไม่สื่อความหมาย หรือสื่อความหมายผิดพลาดไป ผู้แปลจึงควรทำความเข้าใจความหมายก่อนเสมอ เมื่อได้ความหมายแล้ว จึงหาสำนวนเทียบเคียงในภาษาแปล หากไม่มีสำนวนเทียบเคียงได้ ก็จำเป็นต้องแปลแบบตีความ โดยพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป

สัญญาวิ สายบัว เสนอว่า ผู้แปลควรเลือกแบบที่จะสื่อความหมายของต้นฉบับได้ดีที่สุด โดยการแปลสำนวน และคำเปรียบเทียบหรืออุปมาโวหาร มีหลายแบบ ดังนี้³⁶

- 1) *แปลแบบตรงตัว* ใช้คำที่มีความหมายอ้างอิงที่ตรงกับที่ใช้ในต้นฉบับ วิธีนี้ใช้กรณีที่คำและความหมายที่ใช้ในการอุปมาอุปไมยหรือสำนวนนั้นเป็นที่รู้จักดีในภาษาของฉบับแปล
- 2) *แปลแบบตีความ* ผู้แปลตีความหมายเปรียบเทียบและใช้ความหมายที่ตีความแล้วถ่ายทอดเป็นฉบับแปล ใช้ในกรณีที่คำและสำนวนที่ใช้เปรียบเทียบในต้นฉบับเป็นสิ่งที่คนพูดภาษาฉบับแปลอาจไม่เข้าใจและมองไม่เห็นว่าจะเป็นไปได้

³⁵ สุพรรณ ปิ่นมณี. การแปลชั้นสูง, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), 144.

³⁶ สัญญาวิ สายบัว. หลักการแปล, พิมพ์ครั้งที่ 6 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540),

- 3) การแปลตรงตัวประกอบการตีความ การแปลแบบนี้หมายถึงเอาคำหรือสำนวนเดิม ในต้นฉบับมาใช้ในฉบับแปล และตีความหมายให้ด้วย
- 4) การแปลด้วยสำนวนโวหารเทียบเคียง ในการแปลแบบนี้ผู้แปลตีความหมายของอุปมาโวหารในต้นฉบับ และสร้างสำนวนหรือหาคำอุปมาในภาษาฉบับแปลที่ใช้แทนความหมายเดียวกัน ผู้แปลควรใช้การแปลแบบนี้ในกรณีที่ เมื่อถ่ายทอดโวหารเดิมแบบตรงตัวแล้วไม่สื่อความหมาย ผู้อ่านไม่อาจเข้าใจได้ หรือเมื่อถ่ายทอดด้วยวิธีตีความแล้วทำให้รสชาติและบรรยากาศของต้นฉบับเสียไป

ผู้วิจัยนำหลักการข้างต้นมาใช้แก้ปัญหาการแปลสำนวน และคำเปรียบเทียบในนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มตามวิธีข้างต้น ดังนี้

- 1) การแปลสำนวนหรือคำเปรียบเทียบที่แปลแบบตรงตัวได้ ซึ่งผู้อ่านฉบับแปลสามารถเข้าใจสำนวนหรือคำเปรียบเทียบดังกล่าวได้ไม่ต่างจากต้นฉบับ เช่น

Avenel lockup were the final straw for your grandfather he did not speak more than a dozen words to me from that day until his death.

(บทที่ 1 หน้า 40)

ห้องขังที่อเวเนลเพนเหมือนฟางเส้นสุดท้ายสำหรับปู่ของลูก เขาพูดกับพ่อไม่ถึงสิบสองคำด้วยซ้ำนับแต่วันนั้นจนถึงวันที่เขาตาย

The pair of us was driven close to the bank against an old river red gum submerged in flood. It were slippery as a pig but I were able to gain sufficient purchase to drag his drenched and soapy body back from that other world where he had imagined himself consigned

(บทที่ 1 หน้า 33-34)

เราทั้งคู่ถูกพัดมาใกล้ตลิ่งมาติดตรงต้นเรดกัมเก่าจมอยู่ในน้ำ ตลิ่งลื่นเหมือนหมูแต่พ่อก็พอจะออกแรงลากร่างที่เปียก โขกและสิ้นของเขาออกมาจากภพอื่นที่เขาคิดว่าเขาหลุดเข้าไปแล้วได้

- 2) การแปลสำนวนหรือคำเปรียบเทียบแบบตีความ เช่น

Approach says he as if he was an altar.

(บทที่ 1 หน้า 8)

เข้ามาใกล้ๆ เขาพูดราวกับเป็น สิ่งศักดิ์สิทธิ์

ฉากนี้เป็นตอนที่เอลเลน เคลลี ไปที่ค่ายตำรวจ แล้วอนุญาตให้เข้าไปได้ คำว่า altar จริงๆแล้วหมายถึง โต๊ะหรือแท่นสำหรับวางเครื่องบูชาสำหรับพระเจ้า ซึ่งหากแปลตรงตัวผู้อ่านอาจไม่เข้าใจ ผู้วิจัยจึงตีความจากบริบทและแปลคำนี้ว่า สิ่งศักดิ์สิทธิ์

They knew our pater were in the logs and when we come to school each day they learned from Mr Irving that all micks was a notch beneath the cattle.

(บทที่ 1 หน้า 32)

พวกเขารู้ว่าบิดาของพวกเราอยู่ในห้องขังและเมื่อเรามาโรงเรียนในแต่ละวัน พวกเขาก็เรียนรู้จากครูเออร์วิงว่าพวกไอริชเป็นแค่ พวกสวะชั้นต่ำ

คำเปรียบเทียบกับชาวไอริชเป็น notch beneath the cattle หมายความว่าชาวอังกฤษเห็นว่าชาวไอริชต่ำกว่าสัตว์อยู่หนึ่งชั้น ในกรณีนี้ผู้วิจัยตีความว่าครูเออร์วิงมองพวกไอริชในเชิงดูถูก จึงแปลสำนวนดังกล่าวว่า สวะชั้นต่ำ

But if there was a law against the murder of a beast I would plead guilty and you would be correct to put the black cap on your head for I killed my little heifer badly and am sorry for it still.

(บทที่ 1 หน้า 25)

แต่หากมีกฎหมายเกี่ยวกับการฆาตกรรมสัตว์ฟองคังต้องยอมรับผิดชอบและถูก กีดแล้วที่จะตัดสินโทษประหารฟองจะเพราะฟองฆ่าลูกวัวนั้นได้อย่างโหดร้ายและยังรู้สึกเสียใจอยู่จนถึงตอนนี้

คำว่า black cap หมายถึงหมวกที่ผู้พิพากษาสวมขณะตัดสินโทษประหาร³⁷ ผู้วิจัยจึงแปลแบบตีความเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

³⁷ “Black Cap,” [http://en.wikipedia.org/wiki/Black_cap].

3) การแปลสำนวนหรือคำเปรียบเทียบแบบตรงตัวประกอบการตีความ เช่น

But I did not wish to leave my new sister with her soft downy black hair and her white white skin how it glowed like a sepulcher inside that earth floored hut.

(บทที่ 1 หน้า 33)

แต่พ่อไม่อยากจะจากน้องสาวคนใหม่ของพ่อไปไหน เธอมีผมสีดำอ่อนนุ่มและผิวขาวจั๊วะของเธอช่างสุกสว่างเหมือนหลุมฝังศพสีขาวในกระต๊อบที่พื้นเป็นดินของ เรา

จากนี้ เน็ด เคลลี เปรียบเทียบว่าผิวของน้องสาวที่เพิ่งเกิดของเขาขาวเหมือนหลุมศพบนพื้น ซึ่งสำหรับผู้อ่านฉบับแปลอาจไม่คุ้นกับภาพหลุมฝังศพซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเป็นสีขาว ผู้วิจัยจึงแปลโดยอธิบายเพิ่มเติมว่าเป็นหลุมศพสีขาว เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ดียิ่งขึ้น

4) การแปลสำนวนหรือคำเปรียบเทียบด้วยสำนวนโวหารเทียบเคียง เช่น

The following morning a buckboard drew up at the schoolhouse Mr Irving were always fearful of inspectors he got suddenly nervous as a quail.

(บทที่ 1 หน้า 35)

เช้าวันต่อมา มีรถม้าสี่ล้อมาจอดที่โรงเรียน ครูเออร์วิงกลัวผู้ตรวจการหุ้เสมอ เขาเลย กระวนกระวายเหมือนกระต่ายตื่นตูม ขึ้นมาทันที

That were a red rag to my mother she uncoiled herself from her seat. You effing mongrel she cried her voice louder again.

(บทที่ 1 หน้า 11)

ประโยคนี้นี้มาจากสำนวนว่า Red rag to a bull หมายความว่า ทำให้โกรธ ผู้วิจัยได้หาสำนวนโวหารเทียบเคียงในภาษาไทย และตัดสินใจแปลว่า

นั่นยิ่งเหมือนเป็นการกระตุ้นหวนเลือด เธอจึงลุกพรวดจากที่นั่ง แก้อีหมา-
อ่า แม่ร้องเสียงลั่นอีกครั้ง

4.2.2.4 ปัญหาการแปลคำอุทาน

คำอุทาน คือ คำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกของผู้พูด มักจะเป็นคำที่ไม่มี ความหมาย แต่เป็นคำที่สื่ออารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ โดยในแต่ละวัฒนธรรมนั้นจะมีการใช้คำ อุทานที่แตกต่างกัน ในการแปลคำอุทานจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ลักษณะคำอุทานของ วัฒนธรรมภาษาต้นฉบับและภาษาปลายทาง สถานการณ์ อารมณ์และเจตนาของผู้พูด เป็นต้น สำหรับการแปลคำอุทานในนวนิยายเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะพิจารณาเป็นกรณีไป โดยพยายามแปลให้ สอดคล้องกับคำอุทานที่คนไทยใช้จริง

ตัวอย่างเช่น

It were the gleaming wealth of all the nations pouring down towards us and the water.
Cor look at them blacks said Jem.

(บทที่ 1 หน้า 15)

เป็นความมั่งคั่งอันเรืองรองของทุกชาติที่หลั่งไหลลงมายังพวกเราและหนองน้ำแห่งนี้ ให้
ตายเถอะดูพวกคนดำนั้นสิเจมพูด

Your family arent bad fellows said he at last.

If you're planning to speak ill of them you can stop right there.

Oh I aint got nothing against them personal.

(บทที่ 1 หน้า 23)

ครอบครัวเธอก็ไม่ได้เลวร้ายนักหรอกเขาพูดในที่สุด

ถ้าตั้งใจจะแขวะพวกเขาละก็หยุดแค่นั้นแหละ

โห โดยส่วนตัวฉันไม่ได้มีเรื่องอะไรกับพวกเขาซักหน่อย

While he were burying night soil in the scrub when he seen us coming and he started hollering Missus Missus Jesus Christ.

(บทที่ 1 หน้า 34)

ขณะที่เขากำลังขุดหลุมฝังมูลอยู่ในดงพุ่มไม้เขาก็เห็นพวกเรามาถึง แล้วเขาก็ตะโกน
คุณนายคุณนาย คุณพระช่วย

He had been previously known as a tight lipped b---r not suited to his profession but now dear Jesus he could not be shut up and must offer endless accounts of young Dick's rescue to every bullocky selector or shearer who come to prop up his long bar.

(บทที่ 1 หน้า 37)

ที่ผ่านมาเขาเป็นที่รู้จักในนามไอ้-ั้งปากหนักซึ่งไม่เหมาะกับอาชีพเขาเลย แต่ตอนนี้ อนิจจาเขาไม่ยอมหุบปากและเอาแต่เล่าเรื่องการช่วยชีวิตลูกชายเขาให้พวกคนต้อนฝูงวัวหรือคนตัดขนแกะทุกคนที่มานั่งที่บาร์เหล้ายาวๆของเขาอย่างไม่รู้จบ

Dear Jesus cried my mother what sort of woman do you think I am?

(บทที่ 1 หน้า 39)

โธ่เอ๊ยแม่ร้อง คุณคิดว่าฉันเป็นผู้หญิงแบบไหนกัน?

4.2.2.5 ปัญหาการแปลคำสรรพนาม

การเลือกใช้คำสรรพนามเป็นปัญหาที่พบได้เสมอในการแปล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เนื่องจากระบบสรรพนามของภาษาอังกฤษและภาษาไทยแตกต่างกันมาก โดยในภาษาไทยมีสรรพนามหลากหลายกว่าภาษาอังกฤษมาก ดังแสดงให้เห็นได้ตามตารางต่อไปนี้

บุรุษสรรพนาม	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
สรรพนามบุรุษที่ 1	I และ We	ฉัน, ดิฉัน, ผม, หนู, ข้า, กู, เรา, ฯลฯ
สรรพนามบุรุษที่ 2	You	เธอ, คุณ, นาย, ท่าน, แก, เอ็ง, มึง, ฯลฯ
สรรพนามบุรุษที่ 3	He, She, It และ They	เขา, หล่อน, เธอ, แก, มัน, พวกมัน, ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าสรรพนามของไทยมีความหลากหลาย และจะเปลี่ยนไปตามสถานะของผู้พูด เช่น เพศ อายุ ถิ่นที่เกิด ชาติพันธุ์ ชนชั้นทางสังคม อาชีพ หรือการศึกษาของผู้พูด รวมถึงเปลี่ยนไปตามสถานการณ์การใช้ภาษาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมที่เชื่อว่า ภาษาทุกภาษามี

การแปรไปตามสถานภาพของผู้พูดและสถานการณ์การใช้ภาษา³⁸ การเลือกใช้คำสรรพนามจึงมีความสำคัญในกระบวนการเปลอย่างยิ่ง โดยสรรพนามจะเป็นตัวชี้บุคลิกลักษณะและความสัมพันธ์ของตัวละครได้ รวมถึงบ่งบอกอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครในสถานการณ์ต่างๆ ด้วย

ในนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* มีการใช้กลวิธีการเล่าเรื่องแบบ First-person point of view คือตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่อง ผ่านการเขียนจดหมายถึงลูกสาว สรรพนามที่ผู้เขียนใช้แทนตัวเองคือ “I” และใช้สรรพนามแทนตัวลูกสาวว่า “you” ผู้แปลเลือกใช้คำว่า “พ่อ” แทนคำว่า “I” และคำว่า “ลูก” แทนคำว่า “you” ทั้งนี้ โดยปัจจัยหลักที่ผู้แปลนำมาพิจารณาในกรณีนี้คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุรุษที่ 1 กับบุรุษที่ 2 ซึ่งคือพ่อกับลูกนั่นเอง ผู้แปลเห็นว่าสรรพนาม “พ่อ” กับ “ลูก” แสดงถึงความผูกพันทางสายเลือด ถึงแม้ตัวละครเอกเน็ด เคลลี จะไม่มีโอกาสได้พบหรือเลี้ยงดูลูกสาวของตน แต่เนื้อเรื่องก็แสดงให้เห็นว่าตัวละครเอกรักและเอาใจใส่บุตรสาวของตนมาก อีกทั้งคำว่า “พ่อ” และ “ลูก” ยังสอดคล้องกับบริบทของวัฒนธรรมปลายทางและทำให้ภาษาแปลมีความเป็นธรรมชาติด้วย

ตัวอย่างเช่น

I lost my own father at 12 yr. of age and know what it is to be raised on lies and silences my dear daughter you are presently too young to understand a word I write but this history is for you and will contain no single lie may I burn in Hell if I speak false. (บทที่ 1 หน้า 7)

พ่อเสียพ่อของพ่อไปตอนอายุ 12 ปี.และรู้ดีว่าการถูกเลี้ยงด้วยคำโป้ปดกับความเงียบงันเป็นเช่นไร ลูกสาวที่รักของพ่อตอนนี้ลูกยังเด็กเกินกว่าจะเข้าใจคำพูดของพ่อแต่เรื่องราวนี้เขียนเพื่อลูกและจะไม่มีคำเท็จแม้แต่คำเดียวขอให้พ่อตกรรทมกใหม่หากพ่อพูดไม่จริง

ส่วนที่เป็นปัญหาสำคัญอีกส่วนสำหรับการแปลนวนิยายเรื่องนี้ คือ การแปลสรรพนามที่ตัวละครเอก เน็ด เคลลี ใช้เรียกเอลเลน เคลลี และ จอห์น เรด เคลลี ผู้เป็นบิดามารดาของตน เมื่อคำนึงถึงสถานการณ์สื่อสารในเรื่อง คือ ผู้ส่งสาร หรือ ตัวละครเอกส่งสารถึงผู้รับสาร ซึ่งก็คือลูกสาวของตน ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ตัวละครเอกใช้สรรพนามเรียกเอลเลน เคลลีว่า “ยา” กับ “เธอ” และเรียกจอห์น เรด เคลลีว่า “ปู่” กับ “เขา” นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้สรรพนาม “ยา” กับ “ปู่” แทนคำว่า

³⁸ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, *ภาษาศาสตร์สังคม* (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541)

“my mother” กับ “my father” ด้วย โดยผู้วิจัยเห็นว่าหากแปลตรงตัวว่า “แม่ของพ่อ” หรือ “พ่อของพ่อ” จะทำให้ผู้อ่านสับสนได้

ตัวอย่างเช่น

My mother tipped the cake onto the muslin cloth and knotted it. Your Aunt Maggie were a baby so my mother wrapped her also then she carried both cake and baby out into the rain. I had no choice but follow up the hill how could I forget them puddles the colour of mustard the rain like needles in my eyes.

(บทที่ 1 หน้า 8)

ย่าเทเค้กบนผ้ามีสลินแล้วผูกปมเป็นห่อ ป้าแม่ก็ของลูกยังเป็นทารกย่าเลยเอาผ้าห่อตัวเธอเช่นกันแล้วย่าก็หิ้วทั้งเค้กและลูกตากฝนไป พ่อไม่มีทางเลือกต้องตามย่าขึ้นเนินไปด้วยพ่อจะลืมได้เช่นไรต้องย่ำโคลนสีเหลืองอ้อยฝนเข้าตาแสบราวถูกเข็มตำ

I dreamed about my father every night he come to sit on the end of my bed and stare at me his puffy eyes silent his face lacerated by a thousand knife cuts.

(บทที่ 1 หน้า 28)

พ่อฝันถึงปู่ทุกคืน ปู่มานั่งที่ปลายเตียงและมองพ่อ ตาที่บวมเป่งของปู่สบนึ่ง ใบหน้าปู่เต็มไปด้วยรอยมีดกรีดนับพัน

ในส่วนของบทสนทนาที่ปรากฏในเรื่อง ผู้วิจัยต้องกำหนดระบบสรรพนามให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกับการใช้สรรพนามของตัวละคร ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางสายเลือด ความสนิทสนมหรือความสัมพันธ์ สถานภาพ เพศ อายุ อาชีพ นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงสถานการณ์และอารมณ์ของผู้พูดในขณะนั้นด้วย เช่นเมื่อผู้พูดมีอารมณ์โกรธจะเปลี่ยนการใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 เป็นคำว่า “แก” และเปลี่ยนการใช้บุรุษที่ 3 เป็น “มัน”

ผู้พูด	ผู้ที่พูดด้วยหรือพูดถึง	สรรพนามบุรุษที่ 1	สรรพนามบุรุษที่ 2	สรรพนามบุรุษที่ 3	เหตุผล/ความสัมพันธ์
เน็ด เกลดี	เอลเลน เกลดี	ผม	แม่	ย่า, เธอ	- บุตร-มารดา - สนิทสนมกัน
เน็ด เกลดี	จอห์น เรด เกลดี	ผม	พ่อ	ปู่, เขา	- บุตร-บิดา - ค่อนข้างห่างเหิน

ผู้พูด	ผู้ที่พูดด้วยหรือ พูดถึง	สรรพนาม บุรุษที่ 1	สรรพนาม บุรุษที่ 2	สรรพนาม บุรุษที่ 3	เหตุผล/ ความสัมพันธ์
เน็ด เคลลี	เจม	พี	เธอ	เธอ	- พี่ชาย-น้องชาย - สนิทสนมกัน
เน็ด เคลลี	แม็กกี เคลลี	พี	เธอ	เธอ	- พี่ชาย-น้องสาว - สนิทสนมกัน
เน็ด เคลลี	แอนนี่ เคลลี	ฉัน	เธอ	เธอ	- น้องชาย-พี่สาว - สนิทสนมกัน
เน็ด เคลลี	จำโอนีล	ผม	จำ	เขา	- ชาวบ้านกับตำรวจ - อาวุโสกว่าเน็ด เคลลี - ไม่ถูกกัน
เน็ด เคลลี	แพทซี มอเรน	ฉัน	แก	เขา, มัน	- อายุรุ่นราวคราว เดียวกันมาก - ไม่ค่อยถูกกัน
เน็ด เคลลี	หมูดี้อกซี	ผม	หมู	เขา	- ชาวบ้านกับตำรวจ - อาวุโสกว่าเน็ด เคลลี - ไม่สนิทสนม
เน็ด เคลลี	คุณเชลตัน, คุณ นายเชลตัน	ผม	คุณ	เขา, เธอ	- อาวุโสกว่าเน็ด เคลลี - ไม่สนิทสนม
จอห์น เรด เคลลี	เอลเลน เคลลี	ฉัน	เธอ	-	- สามี ภรรยา
จอห์น เรด เคลลี	หมูดี้อกซี	ผม	หมู	-	- ชาวบ้านกับตำรวจ - ไม่สนิทสนม
หมูดี้อกซี	จอห์น เรด เคลลี	ฉัน	นาย	-	- ตำรวจกับชาวบ้าน - ไม่สนิทสนม
เอลเลน เคลลี	จอห์น เรด เคลลี	ฉัน	คุณ, แก	-	- สามี ภรรยา

ผู้พูด	ผู้ที่พูดด้วยหรือ พูดถึง	สรรพนาม บุรุษที่ 1	สรรพนาม บุรุษที่ 2	สรรพนาม บุรุษที่ 3	เหตุผล/ ความสัมพันธ์
เอลเลน เคลลี	จำโอนีล	ฉัน	คุณ, แก	-	- มีความสัมพันธ์ที่ดี ในช่วงแรกแต่ ภายหลังไม่ถูกกัน
เอลเลน เคลลี	คุณเชลตัน	ฉัน	คุณ	-	- ไม่สนิทสนม
เจม เคลลี	เน็ด เคลลี	ฉัน	พี่	-	- น้องชาย-พี่ชาย - สนิทสนมกัน
แม็กกี เคลลี	เน็ด เคลลี	ฉัน	พี่	-	- น้องสาว-พี่ชาย - สนิทสนมกัน
แอนนี่ เคลลี	เน็ด เคลลี	ฉัน	เธอ	-	- พี่สาว-น้องชาย - สนิทสนมกัน
คุณเชลตัน	เอลเลน เคลลี	ผม	คุณ	-	- ไม่สนิทสนม
คุณเชลตัน	คุณเออร์วิง	ผม	คุณ	-	- ไม่สนิทสนม

บทที่ 5
ตัวบทต้นฉบับและบทแปล

<i>Parcel 1</i> <i>His life until the Age of 12</i> <i>National Bank letterhead. Almost certainly taken from the Euroa Branch of the National Bank in December 1878. There are 45 sheets of medium stock (8" X 10" approx.) with stabholes near the top where at one time they were crudely bound. Heavily soiled.</i> <i>Contains accounts of his early relations with police including an accusation of transvestism. Some recollections of the Quinn family and the move to the township of Avenel. A claim that his father was wrongly arrested for the theft of Murray's heifer. A story explaining the origins of the sash presently held by the Benalla Historical Society.</i> <i>Death of John Kelly.</i>	หีบห่อชิ้นที่ 1 ชีวิตของเน็ด เคลลีจนถึงอายุ 12 ปี หัวข้อหมายของธนาคารแห่งชาติ เชื่อว่าได้มาจากธนาคารแห่งชาติ สาขาเมืองยูร์ว เมื่อเดือน ธันวาคม ค.ศ. 1878 ประกอบด้วยกระดาษขนาดกลาง (ประมาณ 8 X 10 นิ้ว) จำนวน 45 แผ่น โดยมีรูที่ด้านบนซึ่งเคยผ่านการผูกอย่างหยาบๆ สภาพเปรอะเปื้อนมาก ประกอบด้วยเรื่องราวสัมพันธ์ภาพช่วงแรกของเขากับตำรวจ รวมถึงข้อกล่าวหาเรื่องการสวมใส่เสื้อผ้าสตรี ความทรงจำบางส่วนเกี่ยวกับครอบครัวควินน์ และการย้ายที่อยู่ไปหมู่บ้าน แอเวนเนล คำกล่าวอ้างว่าบิดาของเขาถูกจับกุมอย่างไม่ยุติธรรมด้วยข้อหาขโมยวัวของนายเมอเรีย คำอธิบายถึงที่มาของผ้าพันคอซึ่งปัจจุบันเก็บรักษาที่พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์เบนาลลา การเสียชีวิตของจอห์น เคลลี
I lost my own father at 12 yr. of age and know what it is to be raised on lies and silences my dear daughter you are presently too young to understand a word I write but this history is for you and will contain no single lie may I burn in Hell if I speak false. God willing I shall live to see you read these words to witness your astonishment and see your dark eyes widen and your jaw drop	พ่อเสียพ่อของพ่อไปตอนอายุ 12 ปี. และรู้ดีว่าการถูกเลี้ยงด้วยคำโกหกปิดกั้นความเจ็บปวดเป็นเช่นไร ลูกสาวที่รักของพ่อตอนนี้ลูกยังเด็กเกินกว่าจะเข้าใจคำพูดของพ่อแต่เรื่องราวนี้เขียนเพื่อลูกและจะไม่มีคำเท็จแม้แต่คำเดียว ขอให้พ่อตกนรกหมกไหม้หากพ่อพูดไม่จริง

when you finally comprehend the injustice we poor Irish suffered in this present age. How queer and foreign it must seem to you and all the coarse words and cruelty which I now relate are far away in ancient time.

Your grandfather were a quiet and secret man he had been ripped from his home in Tipperary and transported to the prisons of Van Diemen's Land I do not know what was done to him he never spoke of it. When they had finished with their tortures they set him free and he crossed the sea to the colony of Victoria. He were by this time 30 yr. of age red headed and freckled with his eyes always slitted against the sun. My da had sworn an oath to evermore avoid the attentions of the law so when he saw the streets of Melbourne was crawling policemen worse than flies he walked 28 mi. to the township of Donnybrook and then or soon thereafter he seen my mother. Ellen Quinn were 18 yr. old she were dark haired and slender the prettiest figure on a horse he ever saw but your grandma was like a snare laid out by God for Red Kelly. She were a Quinn and the police would never leave the Quinns alone.

My 1st memory is of Mother breaking eggs into a bowl and crying that Jimmy Quinn my 15 yr. old uncle were arrested by the traps. I don't know where my daddy were that day nor my older sister Annie. I were 3 yr. old. While my mother cried I scraped the sweet yellow batter onto a spoon and ate it the roof were leaking above the camp oven each drop hissing as it hit.

My mother tipped the cake onto the muslin cloth and knotted it. Your Aunt Maggie were a baby so my mother wrapped her also then she carried both cake and baby out into the rain. I had no choice but follow up the hill how could I forget them puddles the colour of mustard the rain like needles in my eyes.

We arrived at the Beveridge Police Camp drenched to the bone and doubtless stank of poverty a strong adour about us like wet dogs

พ่อเสียพ่อของพ่อไปตอนอายุ 12 ปี. และรู้ว่าการถูกเลี้ยงด้วยคำโง่ไปคลกับความเจ็บงันเปนเช่นไร ลูกสาวที่รักของพ่อตอนนี้ลูกยังเด็กเกินกว่าจะเข้าใจคำพูดของพ่อแต่เรื่องราวนี้เขียนเพื่อลูกและจะไม่มีคำเท็จแม่แต่คำเดียว ขอให้พ่อคนรกรกหมกไหม้หากพ่อพูดไม่จริง

หากเปนพระประสงค์ของพระเจ้าให้พ่อได้หยุดเห็นลูกอ่านถ้อยคำเหล่านี้ได้ เห็นความประหลาดใจของลูกกับตาเห็นดวงตาสีเข้มของลูกเบิกกว้างและอ้าปากค้างเมื่อสุดท้ายลูกเข้าใจถึงความ อุดมคติธรรมที่พวกเขาชาวไอริชผู้ต่ำต้อยต้องเผชิญในยุคสมัยนี้ เรื่องราวเหล่านี้คงจะดูแปลกประหลาดและไม่คุ้นเคยสำหรับลูกยิ่งนักอีกทั้งถ้อยคำหยาบคายและความโหดร้ายทั้งปวงที่พ่อกล่าวเล่าให้ฟังหูนี้ล้วนเปนเรื่องที่เกิดขึ้นนานนมมาแล้วในอดีต

ปู่ของลูกเป็นคนเงิบและลึกลับเขาโดนจับมาจากบ้านที่เมืองทิฟเพอริและถูกส่งมายังคุกที่เกาะแวนดีเมนส์แลนด์ พ่อไม่รู้ว่าเขาเจออะไรมาปู่ไม่เคยพูดถึง หลังจากพวกนั้นทรมาณปู่เสร็จแล้วก็ปล่อยตัวออกมาแล้วปู่ก็ข้ามน้ำข้ามทะเลมายังอาณานิคมวิกตอเรีย ตอนนั้นปู่อายุ 30 ปี. ผมแดงหน้าตกรกระและต้องหรีตาสู้แสงอาทิตย์เสมอ ปู่ลั่นวาจาสาบานไว้ว่าจะไม่ยอมตกเป็นเป้าหมายของกฎหมายอีกแล้วตั้งนั้นพอเห็นว่าถนนในเมืองเมลเบิร์นมีแต่ตำรวจ ยัวเขี่ยยิ่งกว่าแมลงวันเสียอีกเขาเลขเดิน 28 ไม. ไปหมู่บ้านดอนนิบรุกไม่นานจากนั้นเขาก็เจอแม่ของพ่อ เอลเลน ควินน์อายุ 18 ปี. ผมสีเข้มผมบางเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดตอนที่มาหาที่ปู่ เคยเห็นทว่าย่าของลูกเปนเสมือนกับดักที่พระเจ้าวางไว้ล่อเรด เคลลี เธอเปนพวกควินน์และตำรวจก็ไม่เคยปล่อยให้พวกควินน์หยุดอย่างสงบ

ความทรงจำแรกของพ่อคือเห็นย่าตอกไข่ใส่ชามไปร้องไห้ไปที่จิมมี ควินน์ น้าอายุ 15 ปี. ของพ่อโดนตำรวจจับไป พ่อไม่รู้ว่าพ่อของพ่อกับพี่แอนนี่อยู่ไหนวันนั้น พ่ออายุ 3 ปี. ขณะ ย่าร้องไห้พ่อก็ใช้ช้อนขูดแป้งกวนสีเหลืองหวานๆแล้วกิน หลังคาน้ำร้อนตรงเหนือเตาสนามมี

and for this or other reasons we was excluded from the Sergeant's room. I remember sitting with my chilblained hands wedged beneath the door I could feel the lovely warmth of the fire on my fingertips. Yet when we was finally permitted entry all my attention were taken not by the blazing fire but by a huge red jowled creature the Englishman who sat behind the desk. I knew not his name only that he were the most powerful man I ever saw and he might destroy my mother if he so desired.

Approach says he as if he was an altar.

My mother approached and I hurried beside her. She told the Englishman she had baked a cake for his prisoner Quinn and would be most obliged to deliver it because her husband were absent and she had butter to churn and pigs to feed.

No cake shall go to the prisoner said the trap I could smell his foreign spicy smell he had a handlebar moustache and his scalp were shining through his hair.

Said he No cake shall go to the prisoner without me inspecting it 1st and he waved his big soft white hand thus indicating my mother should place her basket on his desk. He untied the muslin his fingernails so clean they looked like they washed in lye and to this day I can see them livid instruments as they broke my mother's cake apart.

*Tis not poverty I hate the most
nor the eternal groveling.
but the insults which grow on it
which not even leeches can cure*

I will lay a quid that you have already been told the story of how your grandma won her case against Bill Frost and then led wild gallops up and down the main street of Benalla. You will know she were never a coward but on this occasion she understood she must hold her tongue and so she wrapped the warm crumbs in the cloth and

น้ำหยดลงมาบนเตาเสียงดังแจ๋ๆ

ข้าเทเค้กบนฝ่ามือแล้วผูกปมเป็นท่อน อาม่าก็ยกของลูกยังเป็นทารกข่าเลยเอาผ้าห่อตัวเธอเช่นกันแล้วข่าก็หิ้วทั้งเค้กและลูกตกฝนไป พ่อไม่มีทางเลือกต้องตามข่าขึ้นเนินไปด้วยพ่อจะลืมได้ยังไงต้องข่าโคลนสีเหลืองออกน้ำตาล ฝนเข้าตาแสบราวถูกเข็มตำ

เราไปถึงค่ายตำรวจเบเวอริจซ์เป็ยกโซกไปถึงกระดุกและแน่นอนว่ากลิ่นสาปความจนเหม็นโง่ราวกับหมาตกลน้ำและเพราะเหตุนี้ไม่กี่เหตุอื่นเราโดนห้ามไม่ให้เข้าห้องของจ่า พ่อจ่าได้ว่าพ่อนั่งเอามือที่เจ็บปวดเพราะความเขินสอได้ประตู พ่อรู้สิได้ถึงเปลวไฟอันแสนอบอุ่นที่ปลายนิ้ว แต่พอเราได้รับอนุญาตให้เข้าไปในห้องสิ่งที่ดึงดูดความสนใจกลับไม่ใช่เปลวไฟที่ลุกโชนแต่เป็นชายตัวแดงกรามโตตัวใหญ่ยักษ์ชาวอังกฤษที่นั่งหุหลังโต๊ะ พ่อไม่รู้ชื่อเขา รู้แค่เขาเป็นคนที่มีอำนาจที่สุดเท่าพ่อเคยเห็นและเขาอาจทำร้ายข่าได้หากเขาต้องการ

เข้ามาใกล้ๆเขาพูดราวกับเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ข่าเข้าไปแล้วพ่อก็รีบไปอยู่ข้างเธอ ข่าบอกชายอังกฤษคนนั้นว่าข่าอบเค้กมาให้ นักโทษควินน์และจะเป็นพระคุณอย่างยิ่งหากเธอจะได้นำไปให้เขาเพราะสามีของเธอไม่อยู่และเธอมีเนยต้องตีและหมูที่ต้องเลี้ยง

ไม่มีเค้กอะไรไปให้นักโทษทั้งนั้นนายตำรวจพูด พ่อได้กลิ่นฉุนประหลาดของเขา ปลายหนาวเขาโค้งงอนและหนังศีรษะเป็นเงามัน โผล่พ้นผมออกมา

เขาบอกไม่มีเค้กอะไรไปให้นักโทษทั้งนั้นหากฉันไม่ได้ตรวจสอบเป็นก่อน แล้วเขาก็โบกมือใหญ่ขานุ่มเพื่อชี้ให้แม่วางตะกร้าบนโต๊ะของเขา เขาแก้ห่อฝ่ามือสลิดออก เล็บมือเขาสะอาดนักอย่างกับล้างด้วยด่างทับทิม และจนถึงวันนี้พ่อยังคงภาพนิ้วอันโกรธเกรี้ยวขณะบีบเค้กของข่าแหลกเป็นจิ้นๆ

หาให้ความจนที่ฉันทเกลียดที่สุด

walked out into the rain. I cried out to her but she did not hear so I followed her skirts across the muddy yard. At 1st I thought it an outhouse on whose door I found her hammering it come as a shock to realise my young uncle were locked inside. For the great offence of duffing a bullock with cancer of the eye he were interred in this earth floored slab hut which could not have measured more than 6 ft. X 6ft. and here my mother were forced to kneel in the mud and push the broken cake under the door the gap v. narrow perhaps 2 in. not sufficient for the purpose.

She cried God help us Jimmy what did we ever do to them that they should torture us like this?

My mother never wept but weep she did and I rushed and clung to her and kissed her but still she could not feel that I were there. Tears poured down her handsome face as she forced the muddy mess of cake and muslin underneath the door.

She cried I would kill the b-----ds if I were a man God help me. She used many rough expressions I will not write them here. It were eff this and ess that and she would blow their adjectival brains out.

These was frightening sentiments for a boy to hear his mamma speak but I did not know how set she were until 2 nights later when my father returned home and she said the exact same things again to him.

You don't know what you're talking about said he.

You are a coward she cried. I blocked my ears and buried my face into my floursack pillow but she would not give up and neither would my father turn against the law. I wish I had known my parents when they truly loved each other.

You will see in time your grandfather were a man of secrets and what he said and done was different things though for now it is enough to know my mother had one idea about my father and the police the opposite. She thought him Michael Meek. They knew him as

หรือการยอมศิโรราบตลอดกาลไม่

แต่เป็นคำอุทธรณ์ที่งอกเงยจากการยอมเช่นนั้น

แม้แต่แพทย์ก็ไม่อาจเยียวยารักษา

พนันได้เลยว่าลูกคงเคยได้ยินเรื่องที่ย่าของลูกขณะคดีที่สู้กับบิด พรอสต์แล้วขี่ม้า หือตะบึงไปตามถนนใหญ่ในเมืองเบนาลลา ลูกจะรู้ว่าย่าไม่ได้เป็นคนขี้ขลาดแต่ในกรณีนี้ ย่าเข้าใจดีว่าย่าต้องปิดปากเงียบแล้วย่าจึงเก็บเศษเหล็กอุ้งๆใส่ห่อผ้าแล้วเดินตากฝนออกไป พ่อ ร้องเรียกย่าแต่ย่าไม่ได้ยินพ่อเลยตามหลังย่าไปติดๆข้ามลานที่มีแต่โคลนไป ตอนแรกพ่อคิดว่า ที่แม่ทุบ盆ประตูส้วมแต่ก็ต้องตะลึงเมื่อรู้ว่าน้ำชายโดนขังอยู่ข้างใน ด้วยข้อหาปลอมแปลง ตราประทับวัวที่มีเนื้ออกที่ตา เขาต้องโดนขังในเพิงไม้เล็กๆบนพื้นที่เป็นดินที่วัดขนาดได้ไม่ เกิน 6 ฟ. X 6 ฟ. ที่นี้แม่ของพ่อจำต้องคุกเข่าบนพื้นโคลนแล้วขัดเศษเหล็กเข้าไปใต้ประตู ช่อง มันแคบม.อาจจะแค่ 2 น.ไม่พอให้ขัดเข้าไปได้

ย่าร้องพระเจ้าช่วยเราด้วยเกิดจิมมีเราไปทำอะไรให้เขาถึงต้องทารุณเราเช่นนี้

แม่ของพ่อไม่เคยร้องไห้แต่ก็ต้องหลังน้ำตาออกมา แล้วพ่อก็ถลาไปหาและกอด และจูบย่าแต่ย่ายังคงไม่รับรู้ว่าพ่ออยู่ตรงนั้น น้ำตาหลังรินโบหน้าอึ้งดงามของย่าขณะที่ย่าขัด เศษเหล็กกับห่อผ้าที่ละเปินโคลนเข้าไปใต้ประตู

ย่าร้องฉันจะฆ่าไอ้พวก-ะ-ันันถ้าฉันเป็นผู้ชาย พระเจ้าช่วยด้วยเกิด ย่าสบถคำ หยาบออกมามากมายซึ่งพ่อจะไม่เขียนในนี้ ย่าพูด - ี้นัน - □นี่และย่าจะไปเป่าสมอง พวก- □งให้ละ

นั่นเป้นความรู้สึกน่ากลัวสำหรับเด็กชายคนหนึ่งที่ได้ยินแม่ของเขาพูดเช่นนั้น แต่ พ่อไม่รู้ว่าแม่มุ่งมันแค่ไหนจนอีก 2 คืนถัดมาเมื่อพ่อของพ่อกลับบ้านและย่าพูดกับเขาคำ เดิม

เธอไม่รู้หรือกว่าพูดอะไรอยู่ปู่พูด

a graduate of Van Diemen's Land and a criminal by birth and trade and marriage they was constantly examining the brands on our stock or sifting through our flour for signs of larceny but they never found nothing except mouse manure they must have had a mighty craving for the taste.

Nor was your grandmother as unfriendly towards the police as you would expect if solely instructed by her testimony she might of wished to murder them but would not mind a little drink and joke before she done the deed. There was one Sergeant his name O'Neil my mother seemed to like him better than the rest. I am talking now of a later time I must have been 9 yr. of age for our sister Kate had just been born. Our father were away contracting and our small hut were more crowded than ever now there was 6 children all sleeping between the maze of patchwork curtains Mother hung to make up for the lack of walls. It were like living in a cupboard full of dresses.

Into this shadowy world Sgt O'Neil did come with queer white hair which he were always combing like a girl before the dance he were v. friendly to us children and on the night in question he brung me the gift of a pencil. At school we used the slates but I never touched a pencil and was most excited to smell the sweet pine and graphite as the Sergeant sharpened his gift he were very fatherly towards me and set me at one end of the table with a sheet of paper. My sister Annie were 1 yr. older she got nothing from O'Neil but thats another story.

I set to work to cover my paper with the letters of the alphabet. My mother sat at the other end of the table with the Sgt and when he produced his silver flask I paid no more attention than I did to Annie & Jem & Maggie & Dan. After I made each letter as a capital I set to do the smaller ones such were my concentration that when my mother spoke her voice seemed very far away.

Get out of my house.

แกมันซี้ชลาดย่ำร้อง พ่อเอามือปิดหูแล้วซุกหน้ากับหมอนที่ทำจากกระสอบแข็งแต่ ย่าจะไม่ยอมเลิกเช่นเดียวกับที่ปู่จะไม่ยอมทำผิดกฎหมาย พ่ออยากรู้จักปู่กับย่าตอนที่ทั้งสอง รักกันจริงๆ

ไม่นานลูกจะรู้ว่าปู่ของลูกเป็นชายผู้เก็บจำความลับมากมายและสิ่งที่เขาพูดกับทำ นั้นแตกต่างกันแม้ตอนนี้ก็เพียงพอแล้วที่จะรู้ แม่ของพ่อคิดกับปู่อย่างหนึ่งแต่ตำรวจคิดตรงกัน ซ้ำม ย่าคิดว่าเขาเป็นไมเคิล มีก ตำรวจรู้จักเขาในฐานะอดีตนักโทษแห่งคุกในเกาะเวนต์ดีเมนส์ แลนด์และอาชญากรโดยกำเนิดและโดยการค้าขายและโดยการแต่งงาน พวกตำรวจจริงแท้จะ ตรวจสอบเรื่องหมายที่สัตว์เลี้ยงของเรา มิฉะนั้นก็ร้อนแสบของเราดูว่าขโมยอะไรมาหรือเปล่า แต่พวกเขาไม่เคยเจอสิ่งใดนอกจากขี้หนู พวกเขาคงมุ่งมาดอยากชิมเสียเต็มประดา

ใช้ว่าย่าของลูกจะไม่ญาติดีกับตำรวจตามที่ลูกคาดหากดูแง่จากคำบอกเล่าของย่า ย่าอาจจะอยากฆ่าพวกมันแต่นางก็ไม่รังเกียจที่จะคัมสัคนิดหรือล้อพวกมันเล่นสักหน่อยก่อน ลงมือ มีจำคนหนึ่งชื่อโอนีสย่ำคู่ท่าจะชอบเขามากกว่าคนอื่น พ่อกำลังพูดถึงเหตุการณ์หลังจาก นั้นตอนพ่ออายุได้ 9 ปี.ได้เพราะเคทน้องสาวของเราเพิ่งเกิด พ่อของพวกเรามีงานจ้างไปที่อื่น และกระตือรือร้นของเราแอดคกว่าเคยเพราะตอนนี้มีเด็ก 6 คนนอนระกะระกะรวมกันหุ่ ตามแนวระหวางม่านเย็บจากเศษผ้าที่ย่ำแวนแทนผนัง มันเหมือนกับการหุ่ในตู้ที่เต็มไปด้วย เสื้อผ้า

ในโลกมีดๆแห่งนี้จำโอนีสมาพร้อมกับผมขาวประหลาดที่เขามักหัวเหมือนหญิง สาวไปงานเต้นรำ เขาเป็นมิตรกับเราเด็กๆม. คีนเกิดเหตุเขาให้ของขวัญพ่อเป็นดินสอ ที่ โรงเรียนเราใช้กระดานชนวนแต่พ่อไม่เคยได้แตะดินสอและตื่นตื่นเหลือเกินที่ได้สูดกลิ่นไม้ สนมอมๆและกลิ่นคาร์บอน ตอนที่ฆ่าเหลาดินสอที่นำมาเป็นของขวัญเขาทำตัวเหมือนเป็นพ่อ ของพ่อแล้วเขาก็จับพ่อนั่งที่ปลายโต๊ะด้านหนึ่งกับกระดาดแผ่นหนึ่ง แอนนี่พี่สาวของพ่อแก่

I looked up to discover Sergeant O'Neil with his hand to his cheek I suppose she must of slapped him for his countenance were turned v. red.

Get out my mother shrieked she had the Irish temper we was accustomed to it.

Ellen you calm yourself you know I never meant nothing in the least improper.

Eff off my mother cried.

The policeman's voice took a sterner character. Ellen said he you must not use such language to a police officer.

That were a red rag to my mother she uncoiled herself from her seat. You effing mongrel she cried her voice louder again. You wouldnt say that if my husband were not gone contracting.

I will issue one more warning Mrs Kelly.

At this my mother snatched up the Sergeant's teacup and threw the contents onto the earthen floor. Arrest me she cried arrest me you coward.

Baby Kate woke crying then. Jem were 4 yr. old sitting on the floor playing knuckles but when the brandy splashed beside him he let the bones lie quiet. Of a different disposition I begun to move towards my mother.

Did you hear your mother call me a coward old chap?

I would not betray her I walked round the table and stood next to her. Said he You was busy writing, Ned?

I took my mother's hand and she put her arm around my shoulder.

You are a scholar aint it he asked me.

I said I were.

Then you must know about the history of cowards. I were

กว่าพ่อ 1 ป.ไม่ได้อะไรจากจำโอเนลเลยแต่นั้นก็อีกเรื่อง

พ่อเริ่มเขียนตัวหนังสือให้เต็มหน้ากระดาษ ขำน่าที่ปลายโต๊ะอีกด้านกับจำและตอนที่เขาหยิบขวดเหล้าที่ทำจากเงินออกมาพ่อไม่ได้สนใจเขามากไปกว่าที่สนใจแอนนี่กะเจ็มนะแม่ก็กะแค้น หลังจากพ่อเขียนตัวหนังสือทุกตัวเป็นตัวพิมพ์ใหญ่เสร็จพ่อก็เริ่มเขียนตัวพิมพ์เล็ก พ่อมัวแต่จ้อพ่อขำพูดเสียงของเธอจึงฟังดูแผ่วเบาเหลือเกิน

ออกไปจากบ้านฉัน

พ่อเงยหน้าขึ้นเห็นจำโอเนลเอามือแตะแก้ม พ่อคิดว่าแม่คงตบเขาเป็นแน่เพราะหน้าเขากลายเป็นสีแดงก่ำ.

ออกไปแม่กรี๊ดร้อง นางมีอารมณ์แบบชาวไอริชที่พวกเราเคยชินอยู่แล้ว

เอลเดินช่วยใจเข็ญๆก่อนเธอก็รู้ฉันไม่คิดจะทำอะไรไม่เหมาะสมสักนิด

ไสหัวออกไปแม่ร้อง

เสียงจำโอเนลเข้มข้น เอลเดินเขาพูด เธออย่าได้ใช้ภาษาเช่นนี้กับเจ้าพนักงาน

นั่นยิ่งเหมือนเป็นการกระตุกหมวดเสือข่าจึงลุกพรูดจากที่นั่ง แก้อีหมาอะ-ะ-่าร้องเสียงลั่นอีกครั้ง แกคงไม่พูดอย่างนี้แน่ถ้าตัวฉันไม่ไปที่อื่น

ฉันจะเตือนอีกครั้งเท่านั้นนะคุณนายเคลลี

คราวนี้ข่าฉวยถ้วยชาของจำแล้วสาदनน้ำในถ้วยลงพื้นดิน จับฉันสิข่าร้องจับฉันเลยสิไอ้ขี้ฉลาด

เคทที่ยังเป็นทารกตื่นร้องไห้จ้า เจ็มอายุ 4 ป.นั่งบนพื้นเล่นทอยกระดุกสัตว์หู่แต่พอเหล้าบรั่นดีกระเด็นใกล้เขาเขาก็วางกระดุกไว้เฉยๆ ด้วยความรู้สึกที่ต่างไปจากน้องๆพ่อเลยเริ่มเข้าไปใกล้ๆ

เธอได้ยินแม่เธอเรียกฉันว่าไอ้ขี้ฉลาดหรือเปล่าไอ้หนู

confused I shook my head.

Next O'Neil was bouncing to his feet and showing the full hard stretch of his policeman's boots said he Let me educate you young man. No said my mother her manner now completely changed. Please no.

A moment earlier had a stiff and worried air but now there was a dainty sort of prance about him. O yes said he all children should know their history indeed it is quite essential.

My mother wrenched her hand from mine and reached out but the Ulsterman ducked behind the 1st set of curtains and emerged to prowl in and out and around our family he even patted little Dan upon his silky head. My mother were afraid her face was pale and frozen. Please Kevin.

But O'Neil was telling us his story we had to quiet to listen to him he had the gift. It were a story of a man from Tipperary named only A Certain Man or This Person Who I Will Not Name. He said A Certain Man had a grudge against a farmer for lawfully evicting his tenant and This Person etc. conspired with his mates to kill the farmer.

I'm sorry said my mother. I already apologized.

Sgt O'Neil made a mocking bow continuing his story without relent telling how This Certain Man did 1st write a threatening letter to the landlord. When the landlord ignored the letter and evicted the tenant This Certain Man called a SELECT MEETING of his allies to a chapel in the dead of night where they drank whisky from the Holy Goblet and swore upon the Holy Book then he said to them Brothers for we are all brothers sworn upon all thats blessed and Holy. Brothers are you ready in the name of God to fulfil your oaths? They said they was they swore it and when they done their blasphemy they descended upon the farmer's house with pikes and faggots burning.

Sergeant O'Neil seemed much affected by his own story his

พ่อจะไม่ทรยศพ่อเดินอ้อมโต๊ะแล้วไปยืนข้างๆย่า เขาพูดเธอเขียนหนังสือยุ่งอยู่ ไม่ใช่หรือเนี่ย?

พ่อจับมือย่าแล้วยกมือโอบไหล่พ่อไว้

เธอเป็นนักเรียน ไม่ใช่หรือขาลมพ่อ

พ่อพูดใช่แล้วผมเป็น

ถ้าอย่างนั้นเธอต้องรู้เรื่องของพวกข้าลาดละติ ฟองงเลขสายหน้า

แล้วโอนิลก็ลุกพรวดขึ้นยืน เห็นรองเท้าบูตตำรวจของเขาเต็มๆ เขาพูดจะสอนให้
เอนูญไ้อ์หนู อย่างนะว่าพูดทำทางเธอเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ได้โปรดเถิดอย่าเลย

เมื่อครู่ก่อนหน้านั้นบรรยากาศเคร่งเครียดและอึดอัดแต่ถึงตอนนี้เขาเดินเขื่องวางก้าม
อ้อใช่แล้วเขาพูดเด็กทุกคนน่าจะรู้ความเป็นมาของตน มันจำเป็นแน่นอนทีเดียว

ข้าบิดมือออกจากมือพ่อแล้วขึ้นไปหาเขาแต่ชายชาวอัลสเตอร์ก็ผลุบหลบไปหลัง
ม่านชั้นที่ 1 แล้วผลุบๆโผล่ๆไปทั่วห้อง เขาตบหัวที่มีผมมันเปนนางของแดนน้อยเบาๆด้วยซ้ำ
ข้าหวาดกลัว หน้าเธอซีดและเย็นชา ได้โปรดเถิดเถิด

แต่โอนิลก็เล่าเรื่องของเขาจนได้พวกเราต้องเงยฟังเขา เขามีพรสวรรค์ทีเดียว เป็น
เรื่องของชายผู้หนึ่งจากเมืองทิเพอริมีชื่อเรียกเพียงว่ากระต่ายนายหนึ่งหรือบุคคลที่นั้น
จะไม่เอ่ยชื่อ เขาเล่าว่ากระต่ายนายนี้คุมแค้นที่ชาวไร่ที่ไล่ผู้เช่าที่ดินของตนอย่างชอบธรรม
และบุคคลอื่นๆได้สมคบคิดกับสหายฆ่าชาวไร่ผู้นี้

ฉันขอโทษย่าพูด ฉันขอโทษคุณแล้ว

จำโอนิลแสวงไ้รับแต่ก็เล่าเรื่องของเขาต่อโดยไม่พ่นผัน เขาเล่าว่ากระต่าย
นายนี้เขียนจดหมายขู่เจ้าของที่เป็นอย่างนี้ 1 เมื่อเจ้าของที่เพิกเฉยต่อหมายขู่และไล่ผู้เช่าที่
ออกไป กระต่ายนายนี้ก็เรียก "ประชุมพิเศษ" พวกฟองที่โบสถ์กลางดึกซึ่งพวกเขาดื่มวิสกี้

voice grew loud he said the farmer's children screamed for mercy at the windows but the men set their home alight and those who escaped they piked to death there was mothers and babes in arms the Sgt would not spare us either he painted the outrage in every detail we children were all silent open mouthed not only at the horror of the crime but also the arrest of the Guilty Parties and the treachery of This Certain Man who betrayed all he had drawn into his conspiracy. The accomplices was hanged by the neck until dead and the Ulsterman let us imagine how this might be he did not conceal the particulars.

What happened then he asked we could not answer nor speak nor did we wish to hear.

This Certain Man kept his life he were transported to Van Diemen's Land. And with that Sergeant O'Neil strode out our door into the night.

Mother said nothing further she did not move not even when we heard the policeman's mare cantering along the dark road up the hill to Beveridge I asked her what was meant by This Certain Man and she give me such a clip across the ears I never asked again. In time I understood it were my own father that was referred to.

The memory of the policeman's words lay inside me like the egg of a liver fluke and while I went about my growing up this slander wormed deeper and deeper into my heart and there grew fat.

Sergeant O'Neil had filled my boy's imagination with thoughts that would breed like maggots on a summer day you would think his victory complete but he begun to increase his harassment of my father rousing him from bed when he were drunk or fast asleep he also needed and teased me whenever he seen me in the street.

He would mock the way I dressed my lack of shoes and coats. I were all knees and elbows and shy of any comment I couldn't

จากจอกศักดิ์สิทธิ์และสาบานต่อหน้าคัมภีร์ไบเบิล จากนั้นเขากล่าวกับคนเหล่านั้นว่าพี่น้องเอ๋ยเพราะพวกเราเป็นพี่น้องกันอันได้สาบานต่อหน้าสิ่งทรงฤทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง พี่น้องเอ๋ยท่านพร้อมหรือไม่ในนามแห่งพระเจ้าที่จะกระทำตามคำสาบานของท่าน? พวกเขากล่าวว่าพวกเขาพร้อม พวกเขากล่าวสาบาน เมื่อพวกเขาได้กระทำการลบหลู่พระเจ้าดังนั้นแล้วก็พากันไปยังบ้านชาวไร่ผู้นั้นพร้อมกับหอกและคบไฟลูกโซน

จำโอนิลลุดสะเทือนใจกับเรื่องเล่าของเขาเอง เสียงเขาดังขึ้น เขาเล่าว่าลูกๆของชาวไร่ผู้นั้นหวีดร้องของความเมตตาหุ้ตามช่องหน้าต่าง แต่ชายเหล่านั้นก็จุดเพลิงเผาบ้านและใช้หอกแทงพวกที่หนีตายออกมาซึ่งมีบรรดาแม่ที่อุ้มลูกน้อยหุ้ด้วย จำหาได้ปรานีพวกเราเช่นกัน เขาใส่สิบบรรยากาศโหดร้ายอย่างละเอียดลออ พวกเราเด็กๆได้แต่นั่งเงยอ้าปากค้างกันหมด ไข่เพียงเพราะอาชญากรรมนั้นแต่เพราะการจับกุมเหล่าผู้กระทำผิดถูกจับกุมกับการทรยศของกระต่ายนายนี้ซึ่งหักหลังทุกคนที่ลากเข้ามาร่วมแผนชั่วนี้ด้วย เหล่าผู้สมรู้ร่วมคิดถูกแขวนคอจนสิ้นลมและชายชาวอัลสเตอร์ก็ให้เราจินตนาการว่ามั่นน่าจะเป็นเช่นไร เขาหาได้ปกปิดรายละเอียดอันใดไม่

เกิดอะไรขึ้นต่อมาเขาถาม เราตอบไม่ได้พูดไม่ออกและไม่อยากได้ยิน

กระต่ายนายนั้นรอดตาย เขาถูกส่งไปยังเกาะแวนดีเมนส์แลนด์ เล่าถึงตรงนั้นแล้วจำโอนิลก็ก้าวออกจากประตูบ้านเราออกไปในความมืด

ข้าไม่ได้พูดอะไรอีก ไม่ขยับเขยื้อน ไม่แม้แต่ตอนที่เราได้ยินเสียงแม่ม้าของนายตำรวจวิ่งเหยาะๆไปตามถนนอันมืดมิดขึ้นเนินไปเมืองเบเวอร์ริจด์ พ่อถามข้าว่ากระต่ายนายนี้หมายถึงใครข้าเลยตบกกหูพ่ออย่างแรงพ่อจึงไม่ถามอีกเลย ไม่นานพ่อก็รู้ว่าพ่อของพ่อเองที่จำกล่าวถึง

ความทรงจำเกี่ยวกับถ้อยคำของจำโอนิลอยู่ในหัวพ่อเหมือนไข่มุกในตู้และพ่อ

walk past the Police Camp with my friends without him calling out some insult. I pretended to be amused for I would not give him the satisfaction of seeing blood.

It were during Sgt O'Neil's hateful reign we heard Mr Russell of Foster Downs Station was to sell off a great mob of bullocks and cows in calf also a famous bull he was said to have brought from England for 500 quid. It were a much bigger event than we was accustomed to in Beveridge just a straggly village on a difficult hill reviled by all the bullockies between Melbourne and the Murray River. 1/2 way up the hill were a pub and blacksmith and portable lockup then farther west a Catholic school. That hill were too much effort even for the bitter winds which turned around and come howling back towards our hut below. West of the road the water were salt. Our side had good water but it were still known as Pleurisy Plains. No one ever come to Beveridge for their health.

The sale changed all that and suddenly there was squatters and stock agents come to visit even a veterinarian from Melbourne all these strangers set up camp beside the swamp between our place and the hill. There was gaffing & flash talk & grog drinking & galloping up & down the Melbourne road it were good as a circus to us boys to hang about the boggy crossing and see the fancy riding. Day by day Jem and me run the long way to school to see what new tents were set up at the swamp. We was on tenterhooks awaiting the beasts but it were not until dusk on the day before the Auction we heard that particular mournful bellowing on the wind it were a mob of cattle being driven over a track they did not know.

I told Jem I was going to meet them.

Me too.

We wasnt finished tending to the pigs and chooks we did not care our feet was bare the ground were hard and rocky though

เติบโตขึ้นโดยที่คำกล่าวหาที่ซ่อนไว้ลึกลงไปลึกกลงไปในหัวใจพ่อและเติบโตอย่างอ้วนพี

จำ โอนีลเดิมจินตนาการวัยเด็กของพ่อด้วยความคิดที่แพร่พันธุ์เหมือนไข่แมลงวัน ในฤดูร้อน ลูกคงคิดว่าชัยชนะเขาเสร็จสมบูรณ์แบบแล้วแต่เขาจะรานปุ่มมากขึ้น โดยปลุกเขาจากที่นอนตอนเขาเมาหรือผลอหลับ เขายังคงพูดจาเสียดสีขี้ขี้เข้าและล้อเลียนพ่อเมื่อใดก็ตามที่เขาพบพ่อตามถนน

เขาคอยล้อเลียนการแต่งกายของพ่อที่พ่อไม่มีรองเท้าหรือเสื้อใ้ใส่ พ่อพอมองแก๊งแก๊งและไม่แน่ใจกับคำวิจารณ์ใดๆ พ่อไม่อาจเดินผ่านสถานีตำรวจกับเพื่อนๆ ได้โดยไม่มีเสียงของจำโอนีลคลุ่นพ่อ พ่อแสร้งทำเป็นชอบใจเพราะพ่อจะไม่ยอมให้เขาสะใจที่เห็นพ่อโกธ

ในช่วงเวลาแห่งอิทธิพลอันน่ารังเกียจของจำโอนีลเราก็ได้ยินว่าคุณรัสเซลแห่งฟาร์มฟอสเตอร์ควานส์จะขายฝูงลูกวัวตัวผู้กับลูกวัวตัวเมียแล้วที่พ่อว่าขี้ขลาดที่กล่าวกันว่าเขานำมันมาจากอังกฤษในราคาว่า 500 ปอนด์ เป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าเราจะเคยชินที่เมืองเบเวริดจ์ซึ่งเป็นที่อยู่บ้านที่กระจัดกระจายตามเนินเขา ซึ่งคนต้อนสัตว์ทั้งหลายในแถบพื้นที่ระหว่างเมืองเมลเบิร์นกับแม่น้ำเมอร์เรย์บ่นว่ายากลำบากนัก 1/2 ทางขึ้นไปตามเนินเขาเป็นร้านเหล้ากับร้านตีเหล็กกับห้องช่างเคลือบที่ จากนั้นก็ไกลออกไปทางตะวันตกเป็นโรงเรียนคารอลิก เนินเขาสูงนั้นเป็นอุปสรรคแม้แต่กับลมแรงจัดยังต้องหมุนวนแล้วพัดหิวหวิวกลับมาปะทะกระต๊อบของเราเบื้องล่าง ทางตะวันตกของถนนน้ำเป็นน้ำกร่อย ทางด้านบ้านเรามีน้ำจืดแต่ก็ยังไม่ดีซู่ที่ว่าทุ่งปอดคอกเสบ ไม่มีผู้ใดมาที่เมืองเบเวริดจ์เพื่อสุขภาพของตน

การขายวัวครั้งนั้นเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งและไม่ทันไรก็มีพวกผู้ครอบครองที่ดินและนายหน้าค้าวัวมาเยือนแม่แต่สัตว์แพทย์จากเมืองเมลเบิร์นด้วย ผู้คนต่างถิ่นเหล่านี้ตั้งค่ายพักแรมอยู่ข้างหนองน้ำระหว่างบ้านของเรากับเนินเขา มีการพนันขันต่อและการคุยไม้ไอ้อวดคะ

we was used to it and run right through the Indian corn. Said Jem We'll be whipped.

I don't care.

I don't care neither.

We had just gained the swamp bulrushes when the beasts come into view flooding down the smooth green hill of Beveridge like a breaking wave it were the gleaming wealth of all the nations pouring down towards us and the water. Cor look at them blacks said Jem.

Of the 7 stockmen 5 was blackfellows they rode ahead of the coming storm with flash red scarves round their necks and elastic sided boots upon their feet. Said Jem Look at them boots.

Damn them I said. Yes damn them said Jem we was raised to think the blacks the lowest of the low but they had boots not us and we damned and double damned them as we run. Soon we gained the rutted ruined Melbourne road where we passed Patchy Moran he were 16 yr. old rawboned and lanky but we was faster any day.

Wait you little b - - - - rs.

But we wouldnt wait for Patchy or no one else splashing through Boggy Crossing to the splintery top rail of the yard. Moran made no comment on our victory but lit himself a cigarette and the leftover beard of tobacco fell in glowing cinders to the earth. Look at them effing niggers.

We already seen them.

I heard the rattle of a bridle and turned to see my father's tormentor had ridden up behind us Sgt O'Neil had his stirrup leathers so long the iron could be held only with the tip of the toes it were the English fashion. His horse was 17 hands he thought himself high and mighty but if you had give any of us boys a pony we would of left him in the dust.

การตีมเหล่าเกาะการควมม้าไปมาตามถนนเมลเบิร์น เป็นเรื่องน่าสนุกเหมือนมีละครสัตว์ สำหรับพวกเราเด็กผู้ชายในการเตร็ดเตร่ที่แยกปลักโคลนและดูการขี่ม้าสวยงาม แต่ละวันเริ่มกับพ่อจะวิ่งตั้งไกลไปโรงเรียนเพื่อควมามีกระโจมใหม่ๆแบบไหนมาตั้งที่หนองน้ำ เราเฝ้ากระสับกระส่ายคอยฝูงสัตว์แต่พวกมันยังมาไม่ถึงจนกระทั่งช่วงโพล้เพล้ก่อนวันประมูลเราถึงได้ยินเสียงร้องคำรามสะอึกตามลม เป็นเสียงของฝูงวัวที่ถูกต้อนมาตามทางที่พวกมันไม่รู้จัก

พ่อบอกเจมพี่จะไปดูพวกมัน

ฉันไปด้วย

เรายังเลี้ยงหมูกับไก่ไม่เสร็จ เราไม่สนว่าเราเดินเท้าเปล่า พื้นดินแข็งและเป็นหินแต่เราคอยชินหูแล้ว เราวิ่งฝ่าไร่ข้าวโพดอินเดียกันไปเลย เจมพูดเราโดนเฉียนแน่

พี่ไม่สน

ฉันก็ไม่สน

เราเพิ่งลุยไปถึงคดต้นกริมหนองตอนที่ฝูงสัตว์ปรากฏให้เห็นกรุลงมาตามเนินเขา เขียวจีแห่งเบเวริดจ์เหมือนคลื่นพัดเข้าฝั่ง เป็นความมั่งคั่งอันเรืองรองของทุกชาติที่หลังไหลลงมาซึ่งพวกเราและหนองน้ำแห่งนี้ ให้ตายเถอะดูพวกคนดำนั้นสิเจมพูด

ในบรรดาคนเลี้ยงสัตว์ 7 คนเป็นคนดำเสีย 5 คน พวกเขาขี่ม้านำหน้าฝูงวัวที่มุ่งหน้ามาเหมือนพาย พวกเขามีผ้าพันคอสีแดงหุรหุรายูรอบคอและมีรองเท้าบู๊ตแบบแถบข้าง เป็นขางฮีดสวมหุ้ เจมพูดดูบู๊ตพวกมันสิ

พวกเวรนั่นพ่อพูด ใช่แล้วไอ้พวกเวรเจมพูด เราถูกเลี้ยงมาให้เชื่อว่าพวกคนดำเป็นชนชั้นต่ำสุดในบรรดาชนชั้นต่ำแต่พวกมันกลับมีรองเท้าบู๊ตขณะที่เราไม่มี เราเลยสาปแช่งพวกมันและสาปแช่งพวกมันซ้ำเป็นสองเท่าตอนที่เราวิ่งไป ไม่นานเราก็มาถึงถนนเมลเบิร์น

Patchy Moran said Look at them niggers Sergeant did you see their adjectival boots how much would that cost do you reckon Sir boots like that?

O'Neil did not answer but leaned forward in his saddle looking down at me beneath the visor of his shako his eyes as watery as a jar of gin. Ah young Kelly he said.

Hello Sergeant said I so accustomed to his teasing that I thought Moran's remark about the blackfellows' boots would lead to comments about my own bare feet. Said I thats a mighty bull they got by Jove we heard he was worth 500 quid.

Said O'Neil I just saw your father. I knew from his lazy drawl he had something worse than shoes to hurt me with. He said I just seen Red Kelly galloping across Horan's paddocks dressed like a woman can you picture that now?

I couldnt see the policeman's expression in the failing light but he spoke so very conversationally. Patchy Moran laughed but stopped midbreath I looked towards poor little Jem he sat on the rail staring grimly at the ground his brow furrowed in a torture of confusion and my friends gone v. quiet around me.

Pull the other one Sergeant.

Your father was seen by Mr McClusky and Mr Willett and myself he was wearing a dress with roses on its hem can you ever imagine such a thing?

Not me but you can Sergeant it's the very thing you just done.

ซึ่งลึกร่อนเป็นรอยเกวียน เรารั้งผ่านแพทชี มอเรนอายุ 16 ปี.ผอมแห้งและสูงแก้ง้างแต่พวกเราก็วิ่งเร็วกว่าหนูดี

รอก่อนสิไอ้เด็ก-รด

แต่เราไม่รอแพทชีหรือใครทั้งนั้นพุ่งผ่านแยกปลักโคลนไปยังริ้วสนามที่แตกเป่นเสี้ยนค้ำบน มอเรนไม่พูดถึงชัชชนะของเราซักคำแค่จุกนูหรีให้ตัวเอง ปลายมวนยาสูบร่วงเป่นขี้เถ้าคูปไฟหุ่บนพื้นดิน ดูไอ้มีด-ะ-อันนั้นสิ

พวกเราเห็นแล้ว

พอได้ยินเสียงควบบังเหียนแล้วก็หันไปก็พบศัตรูร้ายของปู่จี๋ม้าเหาะๆมาอยู่ข้างหลังเรา จำโอนิลมีสายหนังสำหรับห้อยโคลนยาวเสียนต้องใช้ปลายนิ้วทำเกี่ยวเหล็กไว้ เปนแบบที่คนอังกฤษนิยมกัน ม้าของเขาสูงเกือบ 6 ฟุต เขาคิดว่าตัวเขาสูงส่งทรงอำนาจเสียนเต็มประดาแต่ถ้ามีใครให้ม้าแกลบพวกเราเด็กผู้ชายสักตัวเราทั้งเขาไม่เห็นฝุ่นแน่

แพทชี มอเรนบอกดูพวกไอ้มีดสิจำเห็นมันใส่บู๊ต-□า-วนั้นหรือเปล่า จำว่าบู๊ตอย่างนั้นราคาเท่าไรรกัน?

โอนิลไม่ตอบแต่โน้มตัวจากอานมองลงมาที่พ่อ ภายใต้กระบังหมวกทหารทรงสูงดวงดาเขาเข้มนเหมือนเหยือกใส่เหล้า โอ๊ะโอไอ้หนูเคลลีเขาพูด

หว่าดสิจำพ่อพูด เคยชินกับการล้อเลียนของเขาจนนึกว่าการที่มอเรนพูดถึงรองเท้าบู๊ตของพวกคนดำจะทำให้จำวิจารณ์เท้าเปลือยเปล่าของพ่ออีก พ่อพูดไอ้โหเจ้าวัวตัวโตของพวกเขาเนั้นได้ขึ้นว่าราคาตั้ง 500 ปอนด์เนาะ

You watch your lip young fellow do you hear? When your father saw us he galloped away down the north face of Big Hill. He can ride I grant him that but do you know why he would go that way?

No.

Oh said the Sergeant he was off to be serviced by his husband I suppose.

I leapt upon his high armoured boot I tried to twist him of his saddle but he only laughed and swung his horse around so I was almost crushed against the fence.

Thus were the great day destroyed. I told Patchy Moran I did not come to see a nigger show Jem said he did not want to see one neither. We walked home together through the dark. We did not say much but was very melancholic. She'll strop us won't she Ned?

No she won't.

But of course our mother had the razor strop laid out ready on the table she hit my hand 3 times and Jem once. We never told her what O'Neil had said.

I doubt I had the courage to repeat O'Neil's slander to my father but I were anyway denied the opportunity for he had departed once again to shear the fat merino sheep for Mr Henry Buckley of Gnawarra Station. As it were spring he should of been engaged on his own land but couldnt afford it and on the way to Gnawarra he nearly died.

A vicious Sydney black by the name of Warragul had gotten a mob together made of the remnants of different tribes my father had done nothing against Warragul but when he arrived at the Murray River

พ่อไม่อาจเห็นสีหน้านายตำรวจในแสงสลัวแต่เขาพูดอย่างปกติธรรมดาตามาก แพทชี มอเรนหัวเราะแต่ก็ต้องหยุดค้ำกลางอากาศ พ่อมองเจมเข้าตัวน้อยผู้เฒ่าสงสารเขานั่งบนรั้วตาจ้องพื้นหน้าเครื่องถ้วยฆราวาสด้วยความความสับสน ส่วนพวกเพื่อนๆรอบๆเงียบไปม.

ผมไม่เชื่อจ่าหรือ

คุณแม่ก็คลั่งกับคุณวิลเลียมด้วยตัวฉันเองเป็นคนเห็นพ่อของเธอ เขาสวมชุดกระโปรงชายประดับดอกกุหลาบด้วยนา เชนิกภาพอย่างนั้นออกไหม?

ผมไม่หรือแต่จ่าน่ะได้แน่ จ่าก็เพิ่งนิกรภาพไปนี่

ระวิงปากหน้อยไอ้หนูไฉนใหม่? ตอนที่พ่อเธอเห็นเราเขาก็ควมม้าหนีลงไปตามลาดเขาด้านทิศเหนือของบีกอิลล์ เขาขี่ม้าไฉนได้ฉันยอมรับแต่เธอรู้ไหมว่าเขาไปทางนั้นทำไม?

ไม่รู้

อ้อจ่าพูด เขาก็จะไปรับบริการจากผัวเขานะสิจันว่า

พ่อโจนพุ่งใส่บูตทหารของเขาพยายามดึงเขาให้ตกจากอานแต่เขาเพียงหัวเราะและโยกม้าไปมาแค่นั้นพ่อก็แทบร่วงลงมาชนรั้วแล้ว

วันสำคัญเลยฟังพินาสหมด พ่อบอกแพทชี มอเรนพ่อไม่ได้มาดูการแสดงของไอ้มิด เจมบอกเขาก็ไม่อยากจะเหมือนกัน เราเดินกลับบ้านด้วยกันท่ามกลางความมืด เราไม่ได้พูดอะไรมากแต่รู้สึกหดหู่เหลือเกิน เราโดนแม่ตีแน่เลยใช่ใหม่นี้?

ไม่หรือจ่าน่า

แต่แน่นอนแม่ของพวกเราเตรียมสายหนังสำหรับลับมีดโกนวางบนโต๊ะไว้พร้อมแล้ว ข้าตีมือพ่อ 3 ทีและเจม 1 ที เราไม่ได้บอกข้าว่าไอ้สอกอะไรเรา

near Barnawatha a shower of spears sailed out of the bush and struck his donkey dead beneath him. My father dragged his carbine from its saddle holster and by careful use of his remaining powder were able to keep Warragul's mob at bay until dark. Then he retreated into an abandoned hut he barricaded the door and windows and so imagined himself safe but in the early hours of morning he woke.

The roof were on fire and the hut surrounded by shouting savages. He used the last of his powder to shoot into the faces of blackfellows who was peering through the gaps between the logs but when the powder were gone he had nothing more to look forward to than death and begun to say his prayers while the blacks thrust their spears through the gaps. The roof were already burning falling in lumps when Father paused from praying long enough to realize the spears was only entering from the front. He removed the barricade from the rear window and with the blacks keeping watch on one side of his funeral pyre he made his way out the downwind side thereafter hiding in a hollow log for 2 days before he were discovered by Mr Henry Buckley himself and thus finally delivered to Gnawarra.

At the time my father had been battling for his very life Sergeant O'Neil's slander spread about the Catholic school the source of this contagion being Patchy Moran.

I cautioned him. You say that one more time I'll whip you.

Patchy Moran were a good foot taller his voice broken like a man. Said he You are an adjectival tinker you can't give me orders.

And with that he punched me in the temple so I fell.

Regaining my feet I faced him again he hit me hard enough to push the pudding out of me. I were bent over wheezing to get my wind back he called out I were a sissy and the son of a sissy. He seemed a giant all hair and pimples I thought he soon would kill me but I closed with him on the barren ground beneath the peppercorn tree and then by

พ่อไม่คิดว่าพ่อจะกล้าเล่าสิ่งที่จำโอนิลกล่าวหาให้ปู่ฟังซ้ำได้ แต่ยังไม่มีโอกาสเล่าเพราะปู่ออกจากบ้านอีกหนเพื่อไปตัดขนแกะเมรินตัวอ้วนให้คุณเฮนรี บักลีย์ที่ฟาร์มปศุสัตว์กันนาร์รา เนื่องจากเป็นฤดูใบไม้ผลิปู่น่าจะทำงานที่ที่ดินของตัวเองแต่ปู่ไม่อาจทำได้ และระหว่างทางไปเมืองกันนาร์ราเขาก็เกือบตาย

คนค้าข้าวข้าคนหนึ่งชื่อชิตินี่ชื่อวอร์รากุลได้รวมกลุ่มกับพวกคนพื้นเมืองเผ่าต่างๆที่หลงเหลืออยู่ ปู่ไม่เคยมีเรื่องกับวอร์รากุลแต่พอเขาไปถึงแม่น้ำเมอร์ยี่ใกล้กับเมืองบาร์นาวาธาก็มีกลุ่มหอกมากมายจากพุ่มไม้โคนเจ้าลาของปู่ตายทั้งๆที่ปู่จุ่มันหูก ปู่ลากปืนยาวออกมาจากช่องที่อาน ปู่ต้องใช้ดินปืนที่เหลืออย่างระมัดระวังแต่ก็สามารถต้านพวกวอร์รากุลได้ย่นค่า จากนั้นปู่ถล่อยไปยังกระท่อมร้างเขาหาของขวางประตูและหน้าต่างไว้ปู่เลยคิดไปว่าปลอดภัยแล้วแต่พอรุ่งเช้าปู่ก็ต้องตื่นขึ้น

หลังคากำลังไหม้ไฟและมีไอ้พวกป่าเถื่อนตะโกนโหวกเหวกหูกุรอบๆกระท่อม เขาใช้ดินปืนส่วนที่เหลือยิงใส่หน้าพวกคนค้าที่แอบมองเข้ามาตามช่องว่างระหว่างซุงแต่พอดินปืนหมดก็ไม่มีสิ่งใดให้ปู่รอคอยอีกนอกจากความตาย ปู่เริ่มสวดมนต์ขณะที่พวกคนค้าใช้หอกที่มเข้ามาตามช่องว่าง หลังคากำลังโคนเผาร่วงลงมาปนกองๆตอนที่ปู่หยุดสวดนานพอที่จะรู้ว่าหอกพุ่งมาจากด้านหน้าเท่านั้น ปู่รู้ที่ก้นหน้าต่างด้านหลังออกและเพราะพวกคนค้าคอยเฝ้าหูกู้ด้านเดียวตรงเชิงตะกอนเผาศพปู่ เลยหนีออกมาทางใต้ลม จากนั้นก็ซ่อนตัวในซุงกลวงๆอยู่ 2 วันก่อนที่คุณเฮนรี บักลีย์จะเจอตัวแล้วพาปู่ไปเมืองกันนาร์ราในที่สุด

ขณะที่ปู่กำลังคืนรนเอาชีวิตรอดนั้นคำพูดใส่ร้ายป้ายสีของจำโอนิลก็แพร่ไปทั่วโรงเรียนคาทอลิก ตัวปล่อยข่าวก็คือแพทซี่ มอเรน

skill or luck I got round his dirty neck and pulled him to the ground. How he hollered to be brung down how he kicked & bucked & twisted rolling me amongst the tree roots and the gravel. I felt a red hot sting on my back and rolled him over. There were a bull ant also fastened to his pimply neck.

I wouldnt let him go not even when I felt a 2nd bite myself I hope you may live your life without a bull ant bite for it is worse than any wasp or bee. Patchy howled in my arms cursing and pleading but I held his shoulders to the earth as he thrashed and drove his tormentors into greater fury still.

Take it back.

He bawled the snot run down his lip.

Take it back.

He said he would not take it back but in the end he couldnt tolerate the pain he cried Damn you damn your eyes I take it back. Brother Hearn heard his blasphemies so did 16 other scholars standing by the schoolhouse door observing us. No one said nothing they stood v. quiet and watched Patchy Moran rip off his shirt and britches the girls all saw his private skin.

I were soon ill from my great number of bites but no one said no more about my father from that time.

I thought my problems over and I once again imagined there were never a better place on earth than where I lived at Pleuris Plains. I could not conceive a better soil or prettier view or trees that did not grow crooked in the winds. I were often in the swamp it were a world entire with eels and bird eggs and tiger snakes we tried to race them

พ่อเดือนมัน แกพูดอีกฉันจะเล่นงานแก

แพทชี มอแรนสูงกว่าพ่อเป็นฟุตเสียงมันแตกหนุ่ม มันพูดแกเป็นแคไอ้อชอทาน
-ะ-๊าแกตั้งฉันไม่ได้

พูดแกนั่นมันก็ต่อยเข้าตรงขมับพ่อจนพ่อล้มลง

พ่อลุกขึ้นยืนตรงหน้ามัน ได้อีกครั้ง มันต่อยพ่ออย่างจังจนพ่อช้อนขนมพุดคั่งออกมา พ่อถึงกับตัวงอสุดหายใจเสียงดังเพื่อเรียกลมหายใจ มันตะโกนว่าพ่อเป็นกะเทยและเป็นลูกกะเทย มันเหมือนยักษ์ที่ขนคอกและสิ่วเซอร์ พ่อคิดว่ามันฆ่าพ่อตายเป็นแน่แต่พ่อก็พันตูกับมันหู่ตรงพื้นดินแตกกระแหงได้ตั้งเพียบเพอร์คอร์นนั่นแล้วไม่รู้ว่ามันเป็นเพราะฝีมือหรือโชคช่วยพ่อคว่ำลำคอโศโครกมันได้แล้วตั้งมันล้มลงบนพื้น มันร้องเสียงดังขนาดไหนตอนที่ถูกตั้งล้มลง มันตะกะพุงชนกะเหวียงจนพ่อถลิ่งไปตามรากไม้และพื้นกรวด พ่อรู้สึกว่ามีตัวอะไรกัดที่หลังพ่อแสบร้อนเลยพลิกตัวมันลง มีมดง่ามอยู่ตัวหนึ่งเกาะติดหุบบนลำคอสิ่วเซอร์ของมันเช่นกัน

พ่อไม่ยอมปล่อยมันถึงแม้พ่อจะรู้สึกว่ามันกัดเป็นครั้งที่ 2 พ่อหวังว่าชีวิตนี้ลูกจะไม่ต้องมาเจอมดง่ามกัดเพราะมันแยกว่าโดนตัวต่อหรือผึ้งต่อยเสียอีก แพทชีร้องโหยหวนหู่ในแขนพ่อ มันสวบและอ้อนวอนแต่พ่อก็ยังกดบ่ามันกับพื้นขณะที่มันก็ยังคงฟาดแขนขาทำให้อับรรดามดพิษร้ายยิ่งโกรธหนักเข้าไปใหญ่

ถอนคำพูดชะ

เขาร้องไห้เสียงดังน้ำมูกไหลล้อยที่ริมฝีปากเขา

ถอนคำพูดชะ

มันบอกจะไม่ถอนคำพูดแต่ในที่สุดก็ทนเจ็บไม่ไหวมันร้องไอ้เวรแกมันไอ้เวร ฉันถอนคำพูดก็ได้ บาทหลวงฮีร์น ได้ยินเสียงสวบของมันเช่นเดียวกับนักเรียนคนอื่นอีก 16 คนที่

along the Melbourne road. Then one mild and dewy morning I went out to find some worms and discovered my younger sister Maggie seated on a cairn of them brown pitted rocks the ancient volcanoes had thrown around the plains of Beveridge. Our father often had us busy tidying the earth in this manner. This particular pile of rocks was in a thistlepatch near our back door and Maggie were using it as a throne while she squeezed milk from the thistles onto her warts. She asked would I please squeeze some on a difficult place behind her elbow.

I were very fond of Maggie she were always my favourite sister as true and steady as a red gum plank. As I set down my worms and dripped the white sap over her warts she warned she had found something I would not like.

What?

You'll have to move them rocks.

I already moved them once.

You better do it again.

There were no more than 8 rocks Maggie helped me roll them to one side and I discovered the freshly broken earth beneath.

Its something dead.

It aint nothing dead.

From down amongst the thistles she produced an old gooseneck shovel with a broken handle.

I took it from her hand and dug until I uncovered something hard and black it were 3 ft. X 2 ft. It were also deep so I levered and jemmied and soon dragged a battered tin trunk out to the light of day. It were inside that trunk I found the thing I wish I never saw.

It were a woman's dress v. soiled along the hem the roses was

ขึ้นดูหู่ตรงประตูหน้าโรงเรียน ไม่มีใครพูดอะไรพวกเขาขึ้นนั่งเงียบม. พวกเขามองแพทชี มอเรนจิกเดียวและกางเกงออก เด็กผู้หญิงทุกคนได้เห็นของลับของมันกันหมด

ไม่นานพ่อก็ไม่สบายจากที่ถูกมดกัดเต็มไปหมดแต่ไม่มีใครพูดเรื่องปู่อีกนับแต่นั้น มา

พอนึกว่าปัญหาของพ่อจบไปแล้วและคิดได้อีกครั้งว่าไม่มีทีใดในโลกดีไปกว่าที่ที่ พ่ออาศัยอยู่ที่ทุ่งปอดอกเสบนี้ พอนึกไม่ออกว่าจะที่ไหนที่มีดินดีกว่านี้หรือมีทิวทัศน์งดงาม กว่านี้หรือมีต้นไม้ต้นใดที่งอกงายโดยไม่คงอยู่ในลมแรงเช่นนี้ พ่อหู่ที่หนองน้ำบ่อยครั้ง เป นโลกซึ่งเต็มไปด้วยปลาไหลกับไจ่นกกับงูไทเกอร์ที่เราพยายามวิ่งแข่งกับมันไปตามถนน เมลเบิร์น แล้วเช้าวันหนึ่งอันอบอุ่นและชื้นไปด้วยน้ำค้างพ่อออกไปหาหนองและเจอแม็กก็ นื่องสาวของพ่อนั่งบนกองหินมีรูพรุนสีน้ำตาลที่ภูเขาไฟอายุเก่าแก่พันออกมาไปตามที่ราบ ของเมืองเบเวริดจ์ พ่อของพวกเราขอให้เราเก็บหินมากองไว้ให้เรียบร้อยแบบนี้ กองหิน กองนี้หู่ตรงดงต้นทิสเซลใกล้ประตูหลังบ้าน แม็กก็กำลังใช้มันนั่งเป็นบัลลังก์ขณะบีบยาง จากต้นทิสเซลใส่หูดของเธอ เธอขอให้พ่อช่วยบีบยางใส่ตรงหลังข้อศอกซึ่งเธอใส่ลำบาก

พ่อเอ็นดูแม็กก็มากเธอเป็นน้องสาวคนโปรดของพ่อมาตลอด เธอเป็นคนเชื่อถือ ใต้และมันคงราวกับไม้กระดานเรดกัม พ่อพ่อย่างหนองของพ่อลงและหยดยางสีขาวใส่หูด ใ้เธอ เธอก็บอกว่าเธอเจอของบางอย่างที่พ่อจะต้องไม่ชอบใจ

อะไร?

พี่ต้องย้ายหินพวกนี้

พี่เคยย้ายไปที่หนึ่งแล้ว

ย้ายอีกทีสิ

มีหินไม่เกิน 8 ก้อน แม็กก็ช่วยพ่อกลิ้งหินพวกนั้นไปด้านหนึ่ง แล้วพ่อก็พบว่าได้

exactly as Sgt O'Neil had said. There was also masks made of red paint and feather I hardly seen them it were the dress that made my stomach knot a mighty anger come upon me.

I heard our sister Annie calling and I whispered I would kill Maggie if ever she mentioned what we seen. Her dark little eyes welled up with tears.

Annie were demanding I bring firewood she come down the path in a mighty fret with her thin shoulders hunched forward and her hands upon her hips. If youse don't come now you'll get no adjectival dinner.

I split the wood all right but then carried it back to the thistlepatch and made a fireplace from the rocks.

What are you doing? You can't do that you know it aint permitted.

Just the same she give me the matches I asked for. She were a worrywart she retreated back to the doorway while I burned the horrid contents of the trunk. By the time she come back I were poking the last bits of dress into the flames.

She asked me what I were destroying but all us children had suffered from O'Neil's story and she knew the answer to her question well enough.

Said Annie You better bury that trunk. Her face were pinched her mouth set with the worry she were only 11 yr. old but she must of already saw her future it were written on her face for all to see.

A 2nd time she ordered me to hide the trunk so I dragged it down the back and shoved it under the lower rail of the horse yard.

You can't do that.

I pulled the trunk through all the manure into the middle of the yard.

หินปูนดินที่เพิ่งถูกฝังกลบ

มีตัวอะไรตายฝังอยู่หรือ

ไม่ได้มีตัวอะไรตายหรือ

เธอหยิบพลั่วเก่าๆ โกงเป็นรูปคอกห่านที่ด้ามจับพังไปแล้วออกมาจากใต้คั้งคั้นทิส

เชิล

พ่อหยิบพลั่วจากมือเธอแล้วขุดจนกระทั่งเจอของบางอย่างที่แข็งและสีดำ มันมีขนาด 3 ฟ. X 2 ฟ. มันรู้สึกด้วยพ่อเลยต้องงัดและขุดมันขึ้นมา แล้วไม่นานพ่อก็ลากหยิบสังกะสีบุบนี้ไปกลางแดด ในหีบใบนั้นแหละที่พ่อเจอสิ่งที่พ่อไม่อยากจะเคยเห็นเลยขู๋ข้างใน

เป็นชุดประโประงของผู้หญิงที่เปราะเปื่อนม.ชายกระโปรงเป็นกุหลาบเหมือนอย่างที่ว่าโอนิลบอกไม่มีผิด แล้วยังมีหน้ากากทาสีแดงติดขนนกที่พ่อมองแทบไม่เห็น เจ้าชุดนั้นแหละที่ทำให้ห้องพ่อเกร็งขมวดความโกรธพลุ่งพล่านในตัวพ่อ

พ่อได้ขินแอนนี่ที่สาวส่งเสียงเรียกพ่อเลยกระซิบบอกแม็กก็ว่าพ่อฆ่าเธอแน่ถ้าเธอบอกคนอื่นว่าเราเจออะไร น้ำตาเอ่อขึ้นมาในดวงตาเล็กๆซึมกุ่มนั้น

แอนนี่สั่งให้พ่อไปเอาฟืน เธอเดินมาตามทางด้วยความหงุดหงิดไหล่บางของเธอ ค้อมมาข้างหน้าและเอามือเท้าสะโพกไว้ ถ้าพวกเธอไม่มาเดี๋ยวนี้ ฉันจะไม่ให้กินข้าวเย็น-

ง เลข

พ่อผ่าฟืนตามที่แอนนี่สั่งแต่ขนมันกลับไปทิ้งคั้งคั้นทิสเชิลแล้วเอาหินมาทำเปนเตาไฟ

เธอทำอะไรนะ? ทำอย่างนั้นไม่ได้นะเธอก็รู้ว่าเค้าไม่อนุญาตให้ทำอย่างนั้น

อย่างไรก็ตามเธอเอาไม้ขีดไฟให้พ่อตามที่พ่อขอ เธอเป็นพวกซึ่กแล้วเลยถอยกลับไป

You'll get the strop said she.

I never doubted it would be worse than that and when our father come ambling up the track 3 days later I awaited my thrashing it were as sure as eggs turn into chickens.

At 1st he didnt see the trunk he were surveying his crop of Indian corn doubtless pleased he had not been speared or burned and had money in his pocket. But finally he saw his broken secret lying in the air and while the little children all run around crying for him to dismount he stared silently down at the blackened trunk his eyes small inside their puffy lids.

Where's your ma?

Baby Kate took ill she's gone to Wallan to the Doctor.

My father dismounted and then carried his saddle and bags into the hut I were waiting by the door to get my punishment but he never even looked at me. After a little while he gone up the pub.

I lost my own father from a secret he might as well been snatched by a roiling river fallen from a ravine I lost him from my heart so long I cannot even now properly make the place for him that he deserves. Forever after I unearthed his trunk I pictured him with his broad red beard his strong arms his freckled skin all his manly features buttoned up inside that cursed dress.

Up to that point I had been his shadow never losing a chance to be

ประตุงณะที่พ่อเผาของน้ำรังเกียจในหีบ ตอนเธอกลับมาพ่อก็กำลังเขียนเศษชุดส่วนสุดท้ายใต้ กองไฟ

เธอถามว่าพ่อเผาอะไรอยู่แต่พวกเราเด็กๆทุกคนต้องเจ็บปวดกับเรื่องเล่าของ โอนีลใหญ่แล้วและเธอก็รู้คำตอบของคำถามเธอดี

แอนนี่พูดว่าเธอน่าจะฟังหีบนั้นด้วย หน้าเธอเคร่งเครียดปากเม้มด้วยความกังวล เธออายุแค่ 11 ปีแต่เธอคงเดาอนาคตได้ มันเขียนอยู่บนหน้าของเธอซึ่งทุกคนอ่านออก

เธอสั่งให้พ่อซ่อนหีบปนครั้งที่ 2 พ่อเลยลากมันไปข้างหลังแล้วผลักเข้าไปใต้ราว รั้วชั้นล่างของคอกม้า

เธอทำอย่างนั้นไม่ได้นะ

พ่อลากหีบผ่านกองขี้ม้าไปกลางคอก

เธอโดนเขียนแม่เธอพูด

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าต้องเลวร้ายกว่านั้นด้วยซ้ำ และเมื่อพ่อของเราขี่ม้ามาตามทาง กลับมา 3 วันให้หลัง พ่อรอที่จะโดนเขียน แม่ใจว่าต้องโดนแน่นอนเหมือนที่ใจต้องปักเป นไก่อ

ที่แรกปู่ยังไม่เห็นหีบเพราะตรวจดูข้าวโพดพันธุ์อินเดียนที่ปลูกไว้ แน่แน่นอนว่าเขา พอใจที่ไม่ได้โดนหอกแทงหรือ โคนเผาแล้วยังมีเงินในกระเป๋า แต่ในที่สุดเขาก็เห็นว่า ความลับเขาแตกให้เห็นอยู่และขณะที่พวกเขาวิ่งไปรอบๆร้องเรียกให้เขาลงจากหลังม้าเขาก็ จ้องมองหีบที่ใหม่ไฟจนคำเสียบๆ ดวงตาปู่หรือเด็กหญิงภายใต้เปลือกตาบวมของเขา

แม่อยู่ไหน?

น้องเคทป่วยแม่เลยไปหาหมอที่เมืองวาลแลน

ปู่ลงจากหลังม้าแล้วถืออานกับกระเป๋าเข้ากระต๊อบไป พ่อยืนรอรับการลงโทษอยู่

with him. In the bush he taught the knots I use to tie my blanket to my saddle Ds also the way I stand to use a carpenter's plane and the trick of catching fish with a bush fly and a strip of greenhide these things are like the dark marks made in the rings of great trees locked forever in my daily self.

I don't know if my mother realised what were hidden in the trunk she never said nothing and it were left to lie in the middle of dusty yard and when it rained the horses drank from it.

A rich man driving his buggy past our home might see the tin trunk in the yard and the pumpkins growing on the skillion roof but he would never imagine all my father's issue the great number of us packed behind the curtains breathing the same air snoring farting blind and deaf to each other as a newborn litter.

I had long taught myself to be deaf to my parent's private business but after digging up that trunk I would stay awake at night listening to my mother and my father talking.

I learned not a thing about the dress I discovered it were land my parents whispered about and in particular the Duffy Land Act of 1862 it gave a man or widow the right to select a block between 50 and 640 acres for £ 1 per acre part payable on selection the rest over 8 yr. My mother were for it but my father were against it he said the great Charles Gavan Duffy was a well intentioned idiot leading poor men into debt and lifelong labour. He were correct as it happened but when my mother abused my da for cowardice the terrible turmoil in my heart were somehow soothed. Only a simpleton she said would try to farm 20 acres like my da were doing. I thought yes you must be a mighty fool.

This debate about the Land Act were life or death and my mother enlisted her family who was presently our neighbours but in the midst of buying land far away in the North East.

The Quinns was purchasing 1000 acres at Glenmore on the King

ข้างประตูแต่ปู่ไม่แม้จะแแต่มองพ่อด้วยซ้ำ หลังจากนั้นไม่นานปู่ก็ออกไปร้านเหล้า

พ่อสูญเสียพ่อของพ่อไปเพราะความลับไม่ต่างอะไรกับการที่เขาถูกแม่น้ำขุนคลัก ที่ตกลงมาจากหน้าผาสูงพัดจมหายไป พ่อเสียปู่ไปจากหัวใจนานเสียจนถึงตอนนี้พ่อก็ไม่มีที่ที่ปู่สมควรได้ให้ปู่ในใจพ่อให้เขา ตลอดมานับแต่พ่อขุดหีบของปู่ขึ้นมาพ่อก็เห็นภาพเขาไว้คราดคสีแดง แขนล่าสันผิวหนังตกระและร่างกายแบบชายชาติอยู่ชุกชุกกระโปรงทูลุศนัสนั้น

ก่อนเหตุการณ์นี้พ่อทำตัวเปนเงาตามตัวไม่ยอมเสียโอกาสที่จะอยู่กับปู่ ที่ป่าละเมาะปู่สอนพ่อผูกเงื่อนต่างๆที่พ่อใช้ผูกผ้าห่มเข้ากับห่วงเหล็กรูปตัวดีตรงอานม้า แล้วยังสอนวิธีขึ้นใช้กับไสไม้และกลวิธีจับปลาโดยใช้แมลงวันกับสายหนังฟอก สิ่งเหล่านี้เปนเหมือนรอยสัติที่เพิ่มขึ้นในวงปีของต้นไม้ใหญ่ที่ติดตัวพ่อตลอดมา

พ่อไม่รู้ว่ายารู้หรือไม่ว่ามีอะไรซ่อนในหีบใบนั้นแต่ยังไม่เคยพูดอะไรเลยและมันก็โดนทิ้งไว้กลางดินอยู่อย่างนั้นและพอฝนตกพวกม้าก็ดื่มน้ำจากหีบนั้น

คนรวยที่ขี่รถม้าผ่านบ้านเราคงเห็นหีบสังกะสีกลางลานและเห็นฟักทองงอกบนลาดหลังคาเพียงแต่เขาคงนึกภาพลูกๆทั้งหมดของปู่ไม่ออก พวกเราทั้งหมดนอนเบียดกันอยู่หลังม่านสุดหายใจอากาศเดียวกันบ้างกรนบ้างผายลมไม่รู้สิกรู้สมอะไรเหมือนลูกสัตว์เพิ่งเกิดครอกหนึ่ง

พ่อบอกตัวเองมานานให้ทำเป็นไม่ได้ยินเรื่องส่วนตัวของปู่กับย่าแต่หลังจากขุดเจอหีบนั้นพ่อจะไม่หลับตอนกลางคืนเพื่อคอยฟังเสียงปู่กับย่าคุยกัน

พ่อไม่ได้ยินอะไรเกี่ยวกับชุกที่พ่อเจอนั้นเลย ปู่กับย่ากระซิบกระซาบกันเรื่องที่ดิน โดยเฉพาะเรื่องกฎหมายที่ดินคัฟปี 1862 ที่ให้สิทธิผู้ชายหรือหญิงหม้ายเลือกที่ดินได้ตั้งแต่ 50 ถึง 640 เอเคอร์ในราคา 1 ป.ต่อเอเคอร์ โดยจ่ายเงินบางส่วนก่อนตอนเลือกจับจองแล้วจ่าย

River they was Irish and therefore drunk with land and fancy horses all the old hardships soon to be forgotten. The Quinn women come visiting with soda bread and surveyor's maps the men was tall and reckless they cursed and sang they fought anyone they did not like and rode thoroughbreds they could not afford to buy. My uncle Jimmy Quinn were a man by now there were a dreadful wildness in his eyes like a horse that has been tortured. The Quinns would of tossed my father down the well if they had seen the dress but they chivvied and joked and finally prevailed upon him to sell everything he owned in Beveridge he got a total of £ 80.

But when my da finally had the cash put in his hand the thought of giving the government so large a sum were more than he could bear and when the new owners arrived to take possession he borrowed a cart and shifted us to rented land on the outskirts of the township of Avenel. So while my mother's brothers and sisters went on to farm 1000 virgin acres at Glenmore my father transported us 60 mi. to a district of English snobs and there to my mother's great outrage he slowly pissed away the 80 quid on rent and booze. I were his flesh and he must of felt me draw further away but he were proud and did not try to win me back.

The question of our lost opportunity were now always present my mother could not leave it alone my father would sit solid in his chair and quietly rub the belly of his big black cat. I am thinking now of one night in particular when he broke his silence.

Your family arent bad fellows said he at last.

If you're planning to speak ill of them you can stop right there.

Oh I aint got nothing against them personal.

Of course not they was always good to you.

ที่เหลือได้ภายใน 8 ปี ย่าอยากซื้อแต่ปู่ไม่เอาด้วย ปู่บอกว่าชาลส์ กาเวน คัพฟีผู้ยิ่งใหญ่เป็นไอ้จ๋มที่มีความตั้งใจดี เขาจะทำให้คนยากจนเป็นหนี้และต้องทำงานหนักไปตลอดชีวิต ปู่พูดถูกเพราะมันเป็นอย่างนั้นจริงๆ แต่พ่อด่าปู่ว่าชี้ขาดความสับสนวุ่นวายในใจนำพ่อกลับบรรเทาลงด้วยเหตุผลบางอย่าง มีแต่คนโง่เท่านั้นแหละฆ่าพ่อ ที่พยายามทำไร่ในพื้นที่ 20 เอเคอร์เหมือนที่ปู่กำลังทำ พ่อเองก็คิดว่าใช่แล้วต้อง เป็นคน โง่อย่างร้าย

การถกเถียงเรื่องกฎหมายที่ดินนี้เป็นเรื่องคอขาดบาดตาย ย่าเลยไปขอความช่วยเหลือจากครอบครัวเธอซึ่งตอนนี้ใหญ่ใกล้ๆกับเราแต่กำลังหยุดระหว่างการไปซื้อที่ดินที่อยู่ห่างไกลไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ

ครอบครัวควินน์กำลังซื้อที่ดิน 1000 เอเคอร์ที่เมืองเกลนมอร์ริมแม่น้ำอิง พวกเขาเป็นชาวไอริชจึงมีม้ามาอยู่แต่กับที่ดินและม้าสวยๆ อีกไม่นานความยากลำบากทั้งหลายจะถูกลืม พวกเขาญาติทางแม่ฝ่ายหญิงมาเยี่ยมเราพร้อมกับขนมปังโซดาและแผนที่นักสำรวจ พวกเขาผู้ชายตัวสูงและมูทะลุพวกเขาชอบสบถและร้องเพลง พวกเขาจะสู้กับใครก็ตามที่เขาไม่ชอบและขี้ม้วนที่พวกเขาไม่มีปัญญาซื้อ น้ำจิ้มมี ควินน์ของพ่อตอนนั้นโตเป็นหนุ่มแล้ว เขามีนิสัยด่าอันดูร้ายน่ากลัวเหมือนม้าที่ถูกทรมาน พวกเขาควินน์ต้องจับปู่โยนบ่อน้ำเป็นแน่หากพวกเขาเห็นชุดผู้หญิงชุดนั้นแต่พวกเขาก็เข้าเหย้าและหยอกล้อปู่และสุดท้ายก็ชักชวนให้ปู่ขายทุกสิ่งที่เป็นเจ้าของที่เมืองเบเวริดจ์ ปู่ขายได้เงินมาทั้งหมด 80 ปอนด์

แต่ครั้นในที่สุดปู่มีเงินในมือเขาไม่อาจทนความคิดที่ว่าต้องจ่ายเงินจำนวนมากขนาดนี้ให้รัฐบาลได้และเมื่อเจ้าของใหม่เข้ามาครอบครองที่ดินปู่ก็ไปขอซื้อกรรมมาจนเราไปที่เช่าบริเวณรอบนอกของหมู่บ้านแอเวนเดล ดังนั้นขณะที่บรรดาพี่น้องหญิงชายของย่าเดินทางไปทำไร่ยังที่ดินที่ไม่เคยมีใครบุกเบิกขนาด 1000 เอเคอร์ที่เมืองเกลนมอร์ ปู่กลับพาพวกเราเดินทาง 60 ไม. ไปย่านของพวกคนอังกฤษหัวสูงและสิ่งที่ทำให้ย่าโกรธเป็นพินเป็นไฟคือปู่

I'm sure the land will do the job. Them rocks aint nothing but the land can't touch this land Ellen.

And us with no meat but the adjectival possums.

We aint got beef its true.

Not even mutton.

But do you notice we aint got no police? Now thats an interesting thing I wonder why that is do you imagine your family is as lucky up at Glenmore?

Oh no not this again.

Well you must agree the Quinns attract the traps as surely as rabbit guts will bring the files.

My mother shrieked a plate or cup were dashed against the wall.

Well Ellen said he I know you're very low about your farm but I would rather die than go to prison.

You great galoot no one wants to put you in prison.

So you say.

No one she cried her voice rising. Are you mad?

And why was the traps always visiting us do you imagine?

You have been a free man 15 yr. they don't want you back again.

The Quinns bring attention it's the truth.

O you adjectival worm.

My mother were now sobbing Maggie also I could hear her little rabbit noises on the far side of the curtain. Then my mother said my father would rather his children starve than take a risk and beside me Jem pulled his pillow tight across his ears.

The land were very good at Avenel But there were a drought and nothing flourished there but misery I were the oldest son I thought it time to earn my place.

ค่อยๆ ผลาญเงิน 80 ปอนด์ไปกับค่าเช่าที่กับค่าเหล้า พ่อเป่นเลือดเนื้อเชื้อไขของปู่และปู่คงรู้สึกได้ว่าพ่อทำตัวห่างเหินออกไปแต่ปู่กลับภาคภูมิใจและหาได้พยายามทำให้พ่อกลับไปหาไม่

ปัญหาเรื่องที่เราต้องสูญเสียโอกาสไปถูกหิบบกขึ้นมายู่ตลอดในช่วงนี้ ย่าไม่ยอมปล่อยเรื่องนี้ไปง่ายๆ ปู่มักนั่งนิ่งบนเก้าอี้และลูบท้องแมวดำตัวโตของเขาไปเรื่อยๆ ตอนนีพ่อกำลังนึกถึงคืนหนึ่งที่ปู่พูดโพล่งขึ้นมา

ครอบครัวเธอก็ไม่ได้เลวร้ายนักหรอกเขาพูดในที่สุด

ถ้าตั้งใจจะแฉะพวกเขาละก็หยุดแค่นั้นแหละ

โธ่โดยส่วนตัวฉันไม่ได้มีเรื่องอะไรกับพวกเขาซักหน่อย

ใช่ เขาดีกับเธอมาตลอดนี่

ฉันมั่นใจว่าที่คืนนั้นดี ไอ้หินพวกนั้นก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่เทียบกับที่คืนที่นี้ไม่ได้หรอกเอลเลน

หยิ่งที่เราไม่มีเนื้อกินมีเนื้อจะกิน นอกจากตัวพอสซัม-□า-วนะนะ

ก็ใช่ที่เรามาจะมีเนื้อกิน

แม้แต่เนื้อแกะด้วย

แต่เธอสังเกตหรือเปล่าว่าที่นี้ไม่มีตำรวจ? นี่แหละที่น่าสนใจฉันสงสัยว่าทำไมเป็นอย่างนั้น เธอว่าครอบครัวเธอโชคดีเท่านี้หรือเปล่าที่เกล็นมอร์?

โธ่อย่าพูดเรื่องนี้อีกเลย

เอาละเธอก็รู้หุ้แล้วว่าพวกควินน์เป็นตัวตืดดูดำตรวจเหมือนซากเครื่องในกระต่ายส่งกลิ่นเรียกแมลงวัน

ข้ากริรร้องเวียงงานไม่กี่ถ้วยอะไรสักอย่างใส่กำแพง

There were no dam or spring upon our property each day I took the cows to water them at Hughes Creek. In a good year it would of made a pretty picture but in the drought that creek were no more than a chain of sandy waterholes. It were across this dry river bed that Mr Murray's heifer calf come calling out my name I were very hungry when I heard her and knew what I must do. I had never killed nothing bigger than a rooster but when I saw the long line of the heifer's crop above the blackberries I knew I could not be afraid of nothing. Her eye were a little wild but she was a poll Hereford and very sleek. I later heard that Mr Murray had made a great investment on her and poddied her with corn and hay which must be true for there were no feed in any

of his paddocks and although he owned 500 acres his stock was out grazing on the roadsides finding what nourishment they could. I did not care I bailed her up and led her down the creek into a thick stand of wattles with a clearing in the centre. She did not like the rope around her neck she fought and bucked and would of done herself a damage had I not bound her hind legs and tied them to a wattle trunk. She began to bellow terribly. Soon she were trussed up like a Christmas chook but I had no pity nor did I have a knife. I ran up through the scrub to fetch one from the hut. Inside my mother were occupied trying to plug the spaces between the slabs with clay and straw so I took the carving knife from beneath her very nose she never even noticed.

Said she Theres one of Murray's beasts caught down the creek.

You must be mistaken.

I can hear it bellowing from here.

I said I would attend to it and let her know.

เอาละเอลเดินปู่พูด ฉันรู้ว่าเธอเศร้าเรื่องการทำให้ไรนาแต่ฉันตายดีกว่าโคนขังคุกอีก
แกมันไอ้จิ้งไม่มีใครอยากจะจับแกใส่ตารางหรือ

เธอว่าฉันหรือ

ไม่มีใครทั้งนั้นขำร้องเสียงกรีดแหลม แกบ้าหรือเปล่า?

แล้วเธอคิดว่าทำไมตำรวจถึงมาหาเราบ่อยๆกันล่ะ?

แกเป่นอิสระมา 15 ปีแล้วพวกเขาไม่อยากจะแกกลับไปหรือ

พวกควินนี่เป็นตัวต่อพวกตำรวจนั้นเป่นความจริง

ให้ตายสิแกมันไอ้หนอน -ะขำ

ถึงตอนนี้ขำก็ร้องไห้สะอึกสะอื้น แม็กก็ร้องด้วย พ่อได้ยื่นเชอร์รี่ให้กระซิกๆหู
ตรงปลายผ้ามันอีกด้าน แล้วขำก็พูดว่าปู่คงอยากปล่อยให้ลูกๆอดตายมากกว่าจะยอมเสีย
และขำๆพ่อ เริ่มเอาหมอนอุดหูตัวเองแน่น

ที่ดินที่อเวเนลสภาพดีมากแต่ฝนก็แล้งและไม่มีอะไรงอกเงยที่นั่นนอกจากความ
ทุกข์ทน พ่อเป่นลูกชายคนโต พ่อคิดว่าถึงเวลาต้องทำหน้าที่ของพ่อแล้ว

ที่ดินของเราไม่มีทำนบกั้นน้ำหรือน้ำพุเลย ในแต่ละวันพ่อเลยต้องพาฝูงวัวไปกิน
น้ำที่ลำธารฮิวส์คริก หากเป่นปีที่อุดมสมบูรณ์ตรงนี้ก็คงเป่นภาพที่งดงามแต่ในช่วงแล้งลำธาร
นั้นแทบจะไม่มีอะไรนอกจากคาน้ำที่มีแต่ทรายเรียงรายกัน ฟังตรงข้ามของลำน้ำแห่งนี้
เองที่ลูกวัวตัวเมียของคุณเมอเรย์มาส่งเสียงร้องเรียกพ่อ พ่อหิวมากตอนได้ยินเสียงมันร้องเลย
คิดว่าพ่อต้องทำยังไง พ่อไม่เคยฆ่าสัตว์ที่ตัวโตกว่าพ่อไก่อมาก่อนแต่พอเห็นภาพฝูงลูกวัวยืน
เรียงเป่นแนวหมู่เหนือคดต้นแบล็กเบอร์รี่พ่อก็รู้ว่าไม่เห็นต้องกลัวสิ่งใด ตาของมันดูออกจะตื่น
กลัวแต่มันเป่นพันธุ์เชียร์ฟอร์ดแบบไม่มีเขาที่ขนเป่นมัน ตอนหลังพ่อได้ยินว่าคุณเมอเรย์

Within the year I would of learned to kill a beast very smart and clean and have its hide off and drying in the sun before you could say Jack Robertson but on this 1st occasion I failed to find the artery. I'm sure you know I have spilled human blood when there were no other choice at that time I were no more guilty than a soldier in a war. But if there was a law against the murder of a beast I would plead guilty and you would be correct to put the black cap on your head for I killed my little heifer badly and am sorry for it still. By the time she fell her neck was a sea of laceration I will never forget the terror in her eyes.

And this is how my ma found me with the poor dead creature at my feet and my hair and shirt soaked with blood and gore.

We have beef I said we'll feast on her.

But my words was bolder than my upset heart and I were very pleased she relieved me of the bloody knife I didnt know what next to do having not the faintest idea of how to butcher the heifer and yet not wanting the privilege to go elsewhere. My mother took my gory hand and led me across the dusty paddock to the hut and after tying up the dogs she ministered to me with soap and water all the time berating me and saying I were a very bad boy and she was angry with me etc. etc. but this were for the benefit of the other children who was listening at the door and watching through the chinks between the logs. My ma cleaned me so very gentle with the washer I knew she must be pleased.

Of course Annie could be relied upon to tell my father what I had done before he even got the saddle off his horse. He had been delivering butter to people with English names a job that always put him out of temper so when Annie showed him the dead beast he come inside to give me a hiding with his belt a mark on my leg I carry to this day. When it were dark he took a lantern down by the creek and skinned and butchered my beast and carried the 4 quarters back across the paddock one at a time and then burned the head and hung the hide

ลงทูนกับมันไว้เยอะและให้ข้าวโพดกับฟางเป็นอาหารซึ่งก็จริงเพราะในสนามของเขาไม่มีหญ้าเลยและแม่เขาจะมีที่ถึง 500 เอเคอร์แต่สัตว์เลี้ยงของเขาก็ยังออกมาเล็มหญ้าตามข้างทางเพื่อหาอะไรกินเท่าที่ทำได้ พ่อไม่สนพ่อผูกมันและจูงลงมาตามลำธารไปที่คางของต้นรือเทิลซึ่งตรงกลางเป็นที่โล่ง มันไม่ชอบเชือกที่ผูกรอบคอ มันสู้และพยศและอาจจะให้ตัวเองบาดเจ็บได้หากพ่อไม่ล่ามขาหลังมันกับลำต้นรือเทิล มันเริ่มร้องโหยหวน ไม่นานมันก็โดนมัดเป็นเปลาะๆเหมือนไก่ที่ใช้เลี้ยงวันคริสต์มาสแต่พ่อไม่รู้สึกสงสารมันเลย และก็ไม่มีคิดด้วย พ่อวิ่งฝ่าพุ่มไม้จะไปหอบมิดจากในกระต๊อบ ซึ่งย้ายอยู่ข้างในกำลังพยายามใช้คืนหนีขวิดกับฟางอุดช่องว่างระหว่างแผ่นไม้กระดานพ่อเลยคว้ามิดแล้วเนื้อออกมาต่อหน้าต่อตาอย่าโดยที่ย่าไม่ได้สังเกตเห็นด้วยซ้ำ

ข้าพุดมีวัวของเมอเรียตัวหนึ่งติดอยู่ที่ลำธารเนะ

แม่เข้าใจผิดแล้วละ

แม่ได้ยินเสียงมันร้องมาถึงที่นี่

พ่อบอกเคียวจะไปคูดมันแล้วมาบอกเธอ

ภายในปีนั้นพ่อน่าจะได้เรียนรู้วิธีฆ่าสัตว์ใหญ่อย่างช้าของและไม่ละอะอะและสามารถถลกหนังและตากแห้งก่อนลูกจะทันพุดคำว่าแจ็ค โรเบิร์ตสันเสียอีก แต่สำหรับโอกาสครั้งที่ 1 อย่างนี้พ่อยังหาเส้นเลือดแดงไม่เจอด้วยซ้ำ พ่อมั่นใจว่าลูกคงรู้ว่าพ่อเชือดมนุษย์มาแล้วตอนพ่อไม่มีทางเลือก ตอนนั้นพ่อไม่ได้รู้สึกผิดมากไปกว่าทหารในสงคราม แต่หากมีกฎหมายห้ามฆ่าสัตว์พ่อคงต้องยอมรับผิดและถูกคิดถูกแล้วที่จะตัดสินโทษประหารพ่อ เพราะพ่อฆ่าลูกวัวนั้นได้อย่างโหดร้ายและยังรู้สึกเสียใจอยู่จนถึงตอนนี้ ตอนที่มันล้มลงคอ มันมีบาดแผลหว่าหว่าเต็มไปหมด พ่อจะไม่วันลืมความหวาดกลัวในดวงตาของมันได้เลย

and cut out the MM brand so none could accuse us of stealing Murray's heifer. He salted down what meat would fit into a barrel and the rest he ordered my mother to cook at once. All through this Annie would not speak to me even Maggie kept her distance but very late that night we had a mighty feast of beef and I noticed it were not just my excited brothers who ate their fill. 2 days later I were sent home from school at lunch time to collect my homework which I had forgot again I found a strange bay mare tethered beneath our peppercorn tree it had VR embroidered on the saddlecloth in silver Victoria Regina. I knew it were the police. I entered the hut and my father were sitting in his usual chair watching a lanky fair haired Constable spreading out the heifer's hide across our table.

Come on John said Constable Doxey putting his hand right through the hole where the brand had been. John we know whats missing here.

As you can see said my father I slaughtered a cow and made a greenhide whip.

Ah you made a whip.

Correct my father said but did not protest or struggle against the accusation.

So be a good fellow will you John and bring me the whip.

My father did not say nothing he did not move he stared at the Constable with puffy eyes.

Perhaps you never made a whip at all.

O I must of lost it.

Must of lost it.

I'll bring it up to you soon as I find it.

และในสภาพนี้เองที่ย่าจอห์นมีร่างเจ้าสัตว์ที่น่าสงสารหู่แทบเท้าและผมกับเสื้อพ่อโชคไปด้วยเลือด

เรามีเนื้อกินแล้วพ่อพูด เราจะทำอาหารเลี้ยงกัน

แต่คำพูดของพ่อกล้าหาญกว่าจิตใจที่ขุ่นมัวของพ่อและพ่อดีใจมากที่ย่าเอามีดเปื้อนเลือดออกจากมือพ่อเสียได้ พ่อไม่รู้ว่าจะทำยังไงต่อไปไม่รู้เลยว่าจะฆ่าและเจ้าลูกวัวนั้นอย่างไรแต่ไม่อยากจะไปที่อื่นด้วย ย่าจับมือเปื้อนเลือดของพ่อแล้วจูงพ่อเดินตัดลานข้างคอกม้าที่เต็มไปด้วยฝุ่นไปที่กระท้อและหลังจากล่ำพวกรหมาแล้วย่าก็จัดการล้างตัวพ่อด้วยสบู่กับน้ำตลอดเวลาก็พำค่าพ่อไปด้วย ย่าบอกว่าพ่อเป็นเด็กที่เลวมากและย่าโกรธพ่อมาก ฯลฯ ฯลฯ แต่นี่จะเป็นผลดีให้เด็กคนอื่น ๆ ซึ่งกำลังฟังหู่ที่ประตูและแอบมองผ่านช่องว่างระหว่างท่อนซุงได้ยินไปด้วย ย่าใช้ที่ล้างทำความสะอาดตัวพ่ออย่างอ่อนโยน พ่อรู้ว่าย่าต้องพอใจ

แน่นอนว่าแอนนี่ต้องบอกปู่แน่ว่าพ่อทำอะไรมา ก่อนปู่จะถอดอานม้าเสร็จเสียอีกปู่ไปส่งเนยให้พวกที่มีชื่อเป็นคนอังกฤษมาซึ่งเป่งงานที่ทำให้เขาหัวเสียหู่เสมอ พ่อแอนนี่ชี้ให้ปู่ดูซากวัวปู่ก็เข้ามาในกระท้อไขเข็มขัดเฉียงที่ขาพ่อที่จนถึงตอนนี้ยังเห็นรอยหู่เลย พ่อปู่ก็ถือตะเกียงเดินตัดไปที่ลำธารแล้วถลกหนังและฆ่าและซากวัวที่พ่อฆ่าและแบกซากที่แบ่งเป็น 4 ส่วนทั้งหมดเดินตัดลานข้างคอกม้ามาที่ละส่วน จากนั้นก็เผาส่วนหัวและแขนหนังและตัดเอาตราประทับมม.ออกเพื่อที่จะได้ไม่มีใครมากล่าวหาว่าเราโมยวัวของเมอร์รี่ได้ ปู่เอาเนื้อมาหมกเกลือเท่าที่จะใส่ลงไม้ได้ ส่วนที่เหลือปู่สั่งให้ย่าปรุงอาหารทันที ระหว่างนี้แอนนี่ไม่พูดกับพ่อเลยแม้แต่แม่ก็ถือหู่ห่างๆพ่อ แต่ตอนเด็กคืนนั้นเราก็มั่นใจว่ามาเลี้ยงอาหารกันอย่างอิมหน้าและพ่อก็สังเกตเห็นว่าไม่ได้มีแก่น้อยชายที่ตื่นตื่นของพ่อเท่านั้นที่กินจมนอิม 2 วันต่อมาพ่อถูกโรงเรียนไล่ให้กลับบ้านช่วงพักกลางวันเพื่อมาเอาการบ้านที่พ่อลืมเอา

More likely it were the brand John. Did you cut out Mr Murray's brand?

No I made a whip.

Did you ever hear of Act7 and Act8 George IV No29?

I don't know.

It is a law John it says that if you duff another fellow's heifer then you're going to go to adjectival gaol and you can bring me any adjectival whip you like but unless it can fill this hole exactly John you're going in the adjectival lockup. We don't like Irish thieves in Avenel.

I can't bear prison my father spoke as plainly as a man who don't like Brussels sprouts.

Well thats a shame said Doxycy as he moved towards him.

I done it I said I thrust myself forward.

I put my hand on Doxycy's hard black shoulder belt and he rested his hand upon my arm.

You're a good boy Jim said he.

I'm Ned I done it.

The policeman asked my father Is this so?

But my father would say nothing he were like some creature drugged by spiders.

I turned back to Doxycy demanding he arrest me and he laughed ruffling my hair and smiling a foolish sentimental smile.

Pack up your things John he said to my father you can bring a blanket and a pannikin and spoon.

I done it I said the brand were MM I done it with the carving knife.

Shutup my father says his eyes now alive and angry. Shut your gob gob go back to school.

ไปอีกแล้ว พ่อเจอม้าตัวเมียสีน้ำตาลแดงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนล้ามหญ้าได้คันเพ็บเพอร์คอร์นมีตัวหนังสือวีอาร์บีกหญ้าที่ผ้าปูรองอานม้าเป็นคำ่วิกตอเรียเรจินาสีเงิน พ่อรู้ว่าต้องเป็นตำรวจ พ่อเข้าไปในกระท้อบปู้กำลังนั่งเก้าอี้ประจำของเขาสายตามองหมุ่คนหนึ่งรูปร่างผอมสูงผมทองที่กำลังแผ่หนังวัวบน โถ๊ะของพวกเขา

ว่าไงจอห์นหมุ่คืออกซี่ฟูด เอามือสอดทะลุตรงรูที่เคยมืดราประทับหญ้า จอห์นเรารู้ว่าอะไรหายไปตรงนี้

ก็อย่างที่เห็นปู้ฟูด ผมล้ามวัวแล้วก็ทำเส้จากหนังที่ไม่พอกนะ

อ๊อนายทำเส้ขึ้นหรือ

ใช่แล้วปู้ฟูดแต่ไม่ได้โต้แย้งหรือต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา

ถ้าอย่างนั้นช่วยอะไรหน่อยได้ไหมจอห์น ไปเอาเส้มาหน่อยสิ

ปู้ไม่พูดอะไร เขาไม่เคลื่อนไหว แต่จ้องหมุ่ด้วยดวงตาบวมของเขา

สงสัยนายจะไม่เคยทำเส้เลยมั้ง

อ๊อผมคงทำมันหายนะ

ทำหายขึ้นหรือ

ผมจะเอาไปให้หมุ่ดูทันทีที่ผมหาเจอ

ที่หายนำไปจะเปนคราประทับมากกว่านะจอห์น นายตัดตราประทับของคุณเมอเรย์ ออกใช้ไหม?

เปล่าผมทำเส้ล่ะ

นายเคยได้อินพรบ. 7 กับพรบ. 8 ของพระเจ้าจอร์จที่ 4 ข้อ 29 หรือเปล่า?

ผมไม่รู้

มันคือกฎหมายจอห์นมันบอกว่าถ้านายขโมยวัวของคนอื่นนายได้เข้าไปอยู่ในคุก-

Thus were Father taken from me handcuffed to the stirrup iron of Doxycy's mare.

In the days before our father were imprisoned we Kelly children would walk to school along the creek but now we took a new path through the police paddock where the lockup stood. Apart from this stockade the paddock had no feature other than a dreary mound of clay which marked the grave of Doxycy's mare. Even this miserable sight my father were denied for there was not the one window in them heavy walls. At 1st we would shout out to him but never got any answer and finally we all give up excepting Jem who run his hands along the frost cold walls patting the prison like a dog.

I dreamed about my father every night he come to sit on the end of my bed and stare at me his puffy eyes silent his face lacerated by a thousand knife cuts.

I were so v. guilty I could never of admitted that life without my father had become in many ways more pleasant. Only when his big old buck cat went missing did I frankly tell my ma I were pleased to see it gone. Do not misunderstand me our lives was far harder for his absence. The landlord provided no decent fences so the mother and her children was obliged to build a dogleg fence 2 mi. long to save our cows from impounding. In any case our stock would still escape the fines was 5/- for a cow 3/- for a pig. This we could ill afford. Our mother were expecting another baby she were always weary yet more tender than before. At night she would gather us about her and tell us stories and poems she never done that when my da were away shearing or contracting but now we discovered this treasure she had committed to her memory. She knew the stories of Conchobor and Dedriu and

ะ-:่าแม่และนายจะเอาแต่- □า-วอันไหนมาให้ดูก็ได้ แต่ถ้ามันไม่พอดีกับรูนี้ละก็จอห์น นายได้เข้าตาราง-เรนนั้นแน่ เราไม่ชอบให้มีโจรไอริชในแควนลหรือคะ

ผมทนเข้าคุกไม่ไหวหรือปู่พูดเสียงเรียบๆเหมือนคนที่บอกว่าไม่ชอบกินกะหล่ำ
ว่าแข็งคือชิวๆขณะที่ขยับเข้าไปใกล้ปู่

ผมเป็นคนทำเองพ่อบอก พ่อปรีเข้าไป

พ่อจับเข็มขัดพาดไหล่แข็งสีดำของคืออกซี่แล้วเขาก็ใช้มือแตะที่แขนพ่อ

เธอเป็นคนดีนี่จิมเขาพูด

ผมซื้อเนื้อผมเป็นคนทำเอง

นายตำรวจถามปู่ว่าจริงหรือ?

แต่ปู่ไม่พูดอะไร ปู่เหมือนสัตว์ที่โดนพิษของแมงมุม

พ่อหันไปหาคืออกซี่บอกให้เขาจับพ่อ เขาหัวเราะขี้ผมพ่อและส่งยิ้มเอ็นดูเง่าให้

พ่อ

เก็บของซะจอห์นเขาพูดกับปู่ นายเอาผ้าห่มกับถ้วยกับช้อนไปด้วยได้

ผมเป็นคนทำเองพ่อพูด ตราประทับนั่นคือมม.1 ผมใช้มัดแล่นเองมันเอง

หุบปากปู่พูด ตอนนี่ตาของปู่ลุกโชนและเดือดดาล หุบปากแล้วกลับไปโรงเรียน

ซะ

ปู่เลยโดนพาไปจากพ่อ โคนใส่กุญแจมือผูกกับโกลนที่ม้าของหมู่คืออกซี่

ช่วงก่อนที่ปู่จะถูกขังคุก พวกเราเด็กๆเคลลีจะเดินไปโรงเรียนและไปตามลำธาร

Mebd the tale of Cuchulainn I still see him stepping into his war chariot it bristles with points of iron and narrow blades with hooks and hard prongs and straps and loops and cords.

The southerly wind blew right through the hut and it were so bitter it made your head ache though it aint the cold I remember but the light of the tallow candle it were golden on my mother's cheeks it shone in her great dark eyes bright and fierce as a native cat to defend her fatherless brood. In the stories she told us of the old country there was many such woman they was queens they was hot blooded not careful they would fight a fight and take a king into their marriage bed. They would have been called Irish rubbish in Avenel.

Our mother grew bigger. We boys laboured beside her in the garden it were a good loam soil and we was set to improve it further. That 1st winter we had parsnips and potatoes only. We had to sell the wagon and 2 horses but kept our small herd of dairy cows. We produced 2 lb. of butter per day but rarely had anything except lard for our own bread. Jem and I tramped into town and back delivering the butter on foot walking right past our father's lockup not calling out to him no more. Each day I waited for the night to fall who can imagine from where happiness will come?

On the 5th of August 1865 I come home in the loud dripping dark. It had been raining already for a week the creek were a river roaring so I did not hear Mother's cries until I were at the door. I picked up a shovel and inside I discovered her lying on the earthen floor. When she saw me she sat up and explained she was beginning to have her baby. The handy woman were already gone to Hobbs' Creek for another birth so my mother had sent Maggie to borrow the Murray's horse and ride to fetch old Dr May. That were 2hr. previous and now the pain was very bad and my mother feared Maggie had been thrown off the horse or drowned crossing the creek.

แต่ตอนที่เราใช้เส้นทางใหม่ผ่านลานข้างคอกม้าของตำรวจที่มีห้องขังตั้งอยู่ นอกจากห้องขังนี้แล้วคอกม้าก็ไม่มีอะไรอีกนอกจากกองดินนำหัดหูกุ๊บายบอกว่าป็นหลุมศพม้าของหมู่ค็อกซี่ แต่แม่แต่ภาพอันนำหัดหูกุ๊บายก็ไม่ได้เห็นเพราะกำแพงห้องขังหนานั้นไม่มีหน้าต่างแม่แต่บานเดียว ตอนแรกพวกเราระตะโกนเรียกปู่แต่ไม่เคยมีเสียงตอบกลับมาเลยและในที่สุดเราก็เลิกเรียก ยกเว้นแต่เจ้มที่ใช่มือทั้งสองข้างลุบไปตามกำแพงที่เขียนจัดและตบกำแพงห้องขังเหมือนหมา

พ่อฝันถึงปู่ทุกคืน ปู่มานั่งที่ปลายเตียงและมองพ่อ ตาที่บวมเป่งของปู่สงบนิ่ง ใบหน้าปู่เต็มไปด้วยรอยมีดกรีดนับพัน

พ่อรู้สึกผิด. พ่อไม่กล้ายอมรับว่าชีวิตที่ปราศจากปู่ น่าพอใจกว่าเดิมในหลายๆแง่ จนกระทั่งเจ้าแมวก่แก้วโตของปู่หาย ไปพ่อถึงบอกโดยตรงว่าพ่อดีใจที่มันหายไป อ่า เพิ่งเข้าใจพ่อผิด พ่อปู่ไม่หุ่ชีวิตเราก็คยากลำบากกว่าเดิมมาก เจ้าของที่ไม่ยอมกินรื้อให้เราเป็น เรืองเป่นราวตั้งนั้นยากกับลูกๆเลยต้องสร้างรื้อที่ใช่ๆเข้ายาว 2 ไม.เพื่อกันไม่ให้วัวของเราหลุดออกไป แต่ไม่ว่ายังไงวัวของเราที่ยังหลุดไปได้หุ่ดี ค่าปรับคือ 5/- ต่อวัว 1 ตัว และ 3/- ต่อหมู 1 ตัว ซึ่งเราแทบไม่มีปัญญาจ่าย ย่ากำลังตั้งท้องลูกอีกคน เธออ่อนเพลียหุ่ตลอดเวลาแต่ก็อ่อนโยนลงกว่าเดิม ตอนกลางคืนย่าจะให้เรากรานอนรอบตัวเธอแล้วเล่านิทานหรือท่องบทกวีให้เราฟังซึ่งย่าไม่เคยทำอย่างนี้มาก่อนตอนที่พ่อไปตัดขนแกะหรือถูกจ้างไปทีอื่นแต่ตอนนี้เรากันพบสิ่งมีค่านี้ที่ย่าทำได้ชื่นใจ

ย่ารู้จักนิทานเรื่องคอนชอเบอร์กับเดวิดกับเม็บค้กับตำนานแห่งกุหลาบซึ่งพ่อยังคงมองเห็นภาพเขาก้าวขึ้นรถม้าศึกที่ติดอาวุธด้วยเหล็กแหลมและใบมีดแคบๆที่มีตะขอกับคราดแข็งกับสายหนังกับห่วงกับเชือกหุ่ด้วย

ลมใต้พัดทะลุเข้ามาในกระต๊อบของเราและมันหนาวเหน็บเสียจนทำให้ลูกปอดหวัได้ แต่สิ่งที่พ่อจำได้ไม่ใช่ความเหน็บหนาวแต่เป็นแสงไฟจากเทียนไขมันสตั้ว มันเป่นสิทงต้องที่แก้มของย่าและสะท้อนแสงในดวงตาโตสีเข้มของย่าซึ่งกระจ่างและดูร้ายเหมือนแมว

Annie were the oldest but of a nervous disposition she had chosen this occasion to have the gastric fits. So while my mother laboured Annie vomited into a bowl beside her. I helped Mother onto her bed which were made from 2 thick saplings set into the wall and a piece of jute bag suspended between the shafts. Thinking her darling Maggie dead she cried continually. Jem were just 7 yr. and Dan were only 4 yr. they was both disturbed to see their mother in such distress.

In the hours that followed she could find no comfort or relent finally directing me to place a quilt over the table which she climbed upon at the same time instructing us all to go back behind our curtains. Dan begun bawling in earnest the table were revealed to be too short and my mother could not lie down as she had planned. Little Jem tried

to help and were shouted at for his trouble. Mother instructed me to come and hold her hand then squatted on the table it had one loose leg my father had neglected to repair. The light were very poor just the one tallow light burning but I could see my mother's pain and were vexed I could do nothing to please her. She asked for water but would not let me go to fetch it. She cursed me for a fool and my father for abandoning her. All the while we expected the doctor but there were no sound from outside not even a mopoke nothing save a steady rain on the bark roof and the thumping of flotsam in the flooding waters of Hughes Creek.

All through the endless night I stood at her side and with every hour her cries and curses got wilder in the end Dan and Jem just fell asleep.

Around 4 o'clock Mother got herself once more onto the table and I thought the baby were finally coming but she swore at me and would not let me look. I heard a high thin wail like a lamb and knew

พื้นที่เมืองที่คอยปกป้องลูกไม่มีพ่อของมัน ข้าเล่าเรื่องเกี่ยวกับประเทศเก่าของเราซึ่งมีผู้หญิงแบบนั้นมากมาย พวกเขาเป็นราชินี พวกเขาเป็นคนเลือดร้อนมูทะลุ พวกเขาจะต่อสู้แล้วก็พากย์ตรีษมายืนเคียงวิหาของเธอ พวกเขาจะถูกเรียกว่าเป็นผู้หญิงชาวไอริชชั้นต่ำในแควเนล

แม่ของพวกเราท้องโตขึ้น พวกเราเด็กผู้ชายทำงานอยู่ข้างๆเธอในสวน ดินอุดมสมบูรณ์ดีและเราก็อพร้อมจะบำรุงดินให้ดีขึ้นอีก ถูหนาวแรกปีนั้นเรามีแค่หัวไชเท้ากับมันฝรั่งเท่านั้น เราต้องขายเกวียนกับม้า 2 ตัวแต่เก็บวันมฝุงเล็กๆของเราไว้ เราทำนอได้วันละ 2 ป.แต่แทบไม่มีอะไรกินนอกจากไขมันหมูสำหรับทาขนมปัง เจมกับพ่อต้องเดินเท้าเข้าเมืองทั้งไปและกลับเพื่อส่งเนยโดยเดินผ่านคุกที่ปู่หู่แต่ไม่ได้ร้องเรียกเขาอีกแล้ว แต่ละวันพ่อรอคอยให้กลางคืนมาถึง ใครจะรู้ว่าความสุขจะมาจากไหน?

วันที่ 5 สิงหาคมปี 1865 พ่อกลับถึงบ้านตอนกลางคืนที่ฟ้ามืดและฝนตกกระหน่ำ ฝนตกมาเป็นสัปดาห์แล้วจนลำธารกลายเป็นแม่น้ำไหลเสียงดังสนั่น พ่อเลยไม่ได้ยินเสียงข่า ร้องจนกระทั่งพ่อเดินไปถึงประตู พ่อหิบล้มลุกขึ้นและพบว่าย่านอนหุบบนพื้นดินข้างใน พ่อข่าเห็นพ่อก็ลุกขึ้นนั่งและบอกว่าข่ากำลังจะคลอดลูก หมอตำแยเดินทางไปยังลำธารฮ็อบส์ครีก เพื่อไปทำคลอดให้อีกคนหนึ่งแม่เลยให้แม็กกี้ไปยืมม้าของเมอเรย์ซีไปรับหมอตำแยเมย์ นั้น เป็นเมื่อ 2 ชม.ที่แล้วและตอนนี้ข่าก็เจ็บท้องมากและข่ายังกลัวว่าแม็กกี้จะโดนเหวี่ยงตกม้า หรือจมน้ำตอนที่ม้าข้ามลำธาร

แอนนี่เป็นลูกคนโตสุดแต่มีนิสัยขี้กังวล เธอค้นเกิดโรคกระเพาะกำเริบขึ้นมาพอดี ดังนั้นขณะที่กำลังเจ็บท้องจะคลอดแอนนี่ก็อ้วกใส่อย่างหู่ข้างๆ พ่อช่วยพาข่าไปที่เตียงซึ่ง ทำจากท่อนไม้หนา 2 ท่อนยึดติดกับฝาผนังแล้วมีกระสอบปอแขวนหู่ระหว่างเสาทั้ง 2 ด้าน ข่าคิดว่าแม็กกี้ลูกรักของเธอตายแล้วเลยเอาแต่ร้องห่มร้องไห้ไม่หยุด เจมเพิ่งอายุ 7 ป.และ

my sister were arrived but she told me keep my back turned and find her best scissors in her tin box and then to put them in the flame of the fire. I done as ordered.

I heard her shifting on her table she gave a little cry of pain then she spoke more tenderly. All right come on here and see the little girl.

My mother sat on the table holding your Aunt Grace to me. She were a little foal a calf her eyes were wide her newborn skin glistening white and bloody nothing bad has ever touched her.

Cut says Mother cut.

Where I asked.

Cut she said and I saw the pearly cord going from her stomach down to the dark I shut my eyes and cut and it were just as the old scissors crunched into the flesh that Maggie led Dr May into our hut and there he saw a 11 yr. old Irish boy assisting at his sister's birth. He seen the earthen floor the soot black scissors the frightened children peering out from behind the curtained beds and all this he would feel free to gossip about so every child at Avenel School would soon get the false idea I seen my mother's naked bottom.

After the old drunk checked my sister with his instrument he handed her to me and attended to my mother. Don't drop her lad said he it were not likely I held our precious baby in my arms her eyes so clear and untroubled. She looked me frankly in the face and I loved her as if she were my very own.

By the time he finished doctoring to my mother it were dawn a luminous grey light filled the little hut and all the world seemed bright and new. I were happy then.

Said she Go tell him now.

I'll go later.

Go now.

But I did not wish to leave my new sister with her soft downy

แดนเพิ่ง 4 ป.เท่านั้น ทั้งคู่ไม่สบายใจที่เห็นย่ำในสภาพทุกข์ทรมาณอย่างนั้น

หลายชั่วโมงต่อมาอย่าก็ไม่ได้รู้สึกดีขึ้นหรืออาการบรรเทาลงแต่อย่างใด ในที่สุดก็เลยสั่งให้พ่อใช้ผ้าขาวปูโต๊ะซึ่งเธอปีนขึ้นไปขณะที่ยากก็สั่งให้พวกเราทุกคนกลับไปหลังม่าน แคนเรือมร้องไห้เป็นวรรคเป็นเวร โต๊ะจะสั่นกินไปย่ำเลนนอนลงอย่างที่ตั้งใจไม่ได้ เจ้าหนูแจมพยายามจะช่วยแต่ก็โดนย่ำตวาดเอา ย่าสั่งให้พ่อเข้าไปหาและให้จับมืออย่าไว้ข้างหนึ่งจากนั้นย่าก็นั่งของๆบนโต๊ะ ขาโต๊ะข้างหนึ่งจะหลุดซึ่งปูไม่ได้ใส่ใจจะซ่อม แสงไฟริบหรี่เต็มทีเพราะมีแค่เทียนทำจากไขมันสัตว์เล่มเดียวจุดอยู่แต่พ่อก็สามารถเห็นความเจ็บปวดของย่าและพ่อเจ็บใจที่ช่วยอะไรย่าไม่ได้ ย่าขอน้ำแต่ก็ไม่ยอมปล่อยให้พ่อไปเอามาให้ ย่าคำพ้อว่าโง่และคำปู่ที่ทิ้งเธอไป ตลอดเวลาเราหวังว่าหมอจะมาแต่ก็ไม่มีเสียงใดๆข้างนอกบ้าน ไม่มีแม่แต่เสียงนกฮูกโมโหอก ไม่มีเสียงอะไรเลยนอกจากเสียงฝนที่ตกต่อเนื่องใส่หลังคาที่ทำจากเปลือกไม้กับเสียงเศษสิ่งของกระทบกันในลำธารฮิวส์คริกที่เอ่อล้น

ตลอดคำก๊ออันยาวนานพ่อยืนอยู่ข้างย่าและทุกๆชั่วโมงย่าจะร้องและสบถดูเดือดขึ้นเรื่อยๆตามจำนวนชั่วโมงที่ผ่านไป ในที่สุดแดนกับแจมก็ผล็อยหลับไป

ราวๆตี 4 ย่าก็ลุกขึ้นนั่งบนโต๊ะอีกครั้งและพ่อก็คิดว่าในที่สุดเด็กก็กำลังจะออกมาแล้วแต่ย่าคำพ้อและไม่ยอมให้พ่อดู พ่อได้ยินเสียงร้องเบาๆแหลมเล็กเหมือนแกะเลขูว์ว่าน้องสาวพ้อออกมาแล้วแต่ย่าบอกให้พ่อหันหลังให้ย่าไว้และให้หากรรไกรอันที่ดีที่สุดในกลุ่มดิงกของย่าแล้วให้เอามันเผาในเปลวไฟ พ่อทำตามที่ย่าสั่ง

พ่อได้ยินเสียงย่ำขยับตัวบนโต๊ะ ย่าส่งเสียงร้องเบาๆด้วยความเจ็บปวดแล้วก็พูดอย่างอ่อนโยนขึ้น เอาละมานี่สิมาดูเด็กผู้หญิงตัวน้อยๆ

ย่านั้นบนโต๊ะอุ้มอาภรรษาของลูกส่งให้พ่อ เธอเหมือนลูกม้าหรือลูกวัวตัวเล็กๆดวงตาเธอเบิกกว้างผิวของเด็กเกิดใหม่ของเธอขาวเปนมันและเต็มไปด้วยเลือด ยังไม่เคยมีสิ่ง

black hair and her white white skin how it glowed like a sepulcher inside that earth floored hut. Go tell your da he has a little girl.

So as the Doctor ambled his groggy way along the track I cut across through the wet winter grass. There were a low mist lying across the police paddock lapping the edges of my father's solitary gaol. I approached the logs they was always damp and stained green with moss and mildew they give off a bad smell like dog shit in the rain.

You got a girl I yelled.

The magpies was caroling the lories screeching and fighting in the gums but from the walls of the lockup come no sound at all.

Her name is Grace.

No answer the prison were silent as the grave but then I seen a movement from the corner of my eye it were my father's big buck cat standing on the mound where the mare were buried. The cat looked at

me directly with its yellow eyes and then he arched his back and swished his tail once more as if I was no more than a robin or a finch. I threw a stone at him and went home to see my sister.

Soon all the scholars at Avenel School heard of my role at the birth. They never dared venture nothing to me but Eliza Mutton said something to Annie it made her most distressed. Them scholars was all proddies they know nothing about us save Ned Kelly couldnt spell he had no boots Maggie Kelly had warts Annie Kelly's dress were darned and fretted over like an old man's sock. They knew our pater were in the logs and when we come to school each day they learned from Mr

ชั่วร้ายใดๆได้จะต้องเธอ

ตัดลิข่าพูด ตัดเลย

ตรงไหนพ่อถาม

ตัดเลยข่าพูดแล้วพ่อก็เห็นสายมันวาวจากท้องของข่าทอดลงไปตรงที่มีด พ่อ
หลับตาแล้วลงมือตัด และตอนที่กรรไกรเก๋ๆกำลังตัดเข้าไปในเนื้อนั้นเองแม็กก็พาหอมเมย์
เข้ามาในกระท้อบพอดี้และเขาก็ได้เห็นเด็กชายชาวไอริชอายุ 11 ปี. ช่วยทำคลอดน้องสาวของ
ตน เขาเห็นพื้นดิน เห็นกรรไกรสีดำสกปรก เห็นเด็กๆที่กำลังหวาดกลัวแอบดูอยู่หลังเตียงที่
กั้นด้วยผ้า幔และเขาก็จะเอาทั้งหมดนี้ไปนิทาน คังนั้นอีกไม่นานเด็กทุกคนที่โรงเรียนแอ
เวนจะเข้าใจผิดว่าพ่อเห็นบั้นท้ายเปล่าเปลือยของข่า

หลังจากตาแก่ขี้เมาใช้เครื่องมือไม้เครื่องมือตรวจดูน้องสาวของพ่อแล้วเขาก็ส่งเธอให้
พ่ออุ้มแล้วก็ไปหาข่า อย่าทำหล่นนะไอ้หนูเขาบอก พ่อคงไม่ทำเธอหล่นหรอก พ่ออุ้มเด็ก
ทารกกล้าค่าของพวกเราในอ้อมแขน ดวงตาเธอช่างใสกระจ่างและไร้กังวล เธอมองหน้าพ่อ
ตรงๆและพ่อรักเธอราวกับเธอเป็นลูกของพ่อเอง

พอเขาตรวจข่าเสร็จก็เป็นเวลารุ่งสว่างพอดี้ แสงสีเทาสว่างสดใสส่องไปทั่วกระท้อบ
เล็กๆของเราและโลกทั้งโลกดูใสสว่างและเหมือนโลกใบใหม่ พ่อรู้สึกเป็นสุขในตอนนั้น

ข่าพูดไปบอกเขาตอนนี้เลย

ผมจะไปทีหลัง

ไปเดี๋ยวนี้

แต่พ่อไม่อยากจากน้องสาวคนใหม่ของพ่อไปไหน เธอมีผมสีดำอ่อนนุ่มและผิว
ขาวจืดๆของเธอช่างดูสว่างเหมือนหลุมฝังศพสีขาวในกระท้อบที่พื้นเป็นดินของเรา ไปบอก
พ่อสิว่าเขาได้ลูกสาวตัวน้อยๆ

Irving that all micks was a notch beneath the cattle.

Irving were a little cock with a big head and narrow shoulders his eyes alight with finer feelings he did not wish to share with me. It took the whole year until September before he would appoint me ink monitor by then he had no other choice for everybody with an English name had taken a turn. I cannot now remember why I desired such a prize only that I wanted it a great deal. When my time came at last I vowed to be the best monitor that were even born. Each morning I were 1st to school lining up the chipped white china inkwells upon the tank stand then I washed and returned them to their hole in every desk.

Monday mornings I were permitted to also make the ink climbing up on Mr Irving's chair and taking down the McCracken's powder from the upper shelf it had a very pungent smell like violets and gall. I measured 4 tblspn. with the every pt. of tank water it were not a demanding task but required I get to school by 8 o'clock.

It were on account of this I saw Dick Shelton drowning.

In my desire to avoid the lockup I had walked to school along Hughes Creek which were very swollen from the spring rains all sorts of rubbish piled up in the current 1/2 burnt tree trunks broken branches fenceposts a drowned calf with the water rushing across its empty eye. From the opposite bank I seen a boy edging out into the water. At the time I thought he had a fishing rod but later I learned he were using a pole to pick up the new straw hat that were swept into the flood and caught up in a jam. He stepped into the creek the black water drove up his legs he were no more than 8 yr. old.

I hollered Go back but he never heard above the thunder of the creek. There were a bed of twigs like a lyre bird mound he tried to jump onto. Then he were gone.

Never one to wait I were swimming in the flooded creek before I knew it the water so fast and cold it would take your breath like a

ดังนั้นขณะที่หมอดินโซซัดโซเซกลับไปตามทางเดิน พ่อก็วิ่งตัดสนามหญ้าที่เปียกชื้นในฤดูหนาวออกไป มีหมอกลอยต่ำๆทอดไปตามลานข้างคอกม้าของตำรวจลามไปถึงริมห้องข้างของพ่อที่ตั้งหูกโศกเดี่ยว พ่อเข้าไปใกล้ๆห้องข้างซึ่งมักจะชื้นและมีตะไคร่น้ำสีเขียวสกปรกและราเกาะหูกเสมอ มันส่งกลิ่นเหม็นเหมือนขี้หมาเปียกฝน

พ่อได้ลูกสาวนะพ่อตะโกนบอก

นกเม็กพายร้องประสานเสียง นกแก้วลอร์รี่ร้องเสียงแหลมจิกตีกันหุบบนต้นกัม แต่ไม่มีเสียงอะไรออกมาจากข้างในกำแพงห้องข้างเลย

เธอชื่อเกรซ

ไม่มีคำตอบห้องข้างเงียบเหมือนสุสานแต่แล้วพ่อก็เหลือบไปเห็นอะไรเคลื่อนไหว มันคือแมวตัวผู้ตัวโตของปู่ยืนหุบบนเนินดินที่ฝังม้า เจ้าแมวมองตรงมาที่พ่อด้วยตาสีเหลืองของมันแล้วก็โก่งตัวสะบัดหางของมันอีกครั้งอย่างกับพ่อเปนแค่นกกาจเงินหรือนกพินซ์สักตัว พ่อปาดหน้าไ้มันแล้วก็กลับบ้านไปดูน้องสาวของพ่อ

ไม่นานนักเรียนทั้งโรงเรียนอเวเนลก็ได้ยินเรื่องที่ว่าพ่อทำอะไรตอนทำคลอดกันหมด พวกเขาไม่กล้าเสียงพูดอะไรกับพ่อยกเว้นอิไลซา มัตตันที่พูดอะไรสักอย่างกับแอนนี่ซึ่งทำให้เธอไม่สบายใจอย่างยิ่ง พวกนักเรียนล้วนแต่เป็นโปรเตสแตนต์ พวกเขาไม่รู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับพวกเรานอกจากจากเน็ต เคลลีสะกดไม่เป็นไม่มีบูตใส่ แม็กก็ เคลลีเป็นหูด ชูดของแอนนี่ เคลลีมีขาฉีกและมีรอยปะพูนเหมือนถุงเท้าของตาแก่ พวกเขารู้ว่าบิดาของพวกเราหูกในห้องข้างและเมื่อเรามาโรงเรียนในแต่ละวันพวกเขาก็เรียนรู้จากครูเออร์วิงว่าพวกไอริชเปนแค่ พวกสวะชั้นต่ำ

pooka steals your very soul. It were v. rough sweeping me violently down into a wide pool you would not credit the power of it. I glimpsed the boy's white face young Dick Shelton knew himself a goner and no more for this world. I got his arm but we was washed on down together more under than above the flood.

50 yd. down the creek has a dogleg where the proddies swim in summer. The pair of us was driven close to the bank against an old river red gum submerged in flood. It were slippery as a pig but I were able to gain sufficient purchase to drag his drenched and soapy body back from that other world where he had imagined himself consigned.

Though the little chap were 1/2 drowned I got him upon my back he were crying and vomiting and agitating a great deal. He wore boots but my own feet was bare as usual I set off straight through the bush towards the Royal Mail Hotel where I knew his father were the licensee. It were a sharp and rocky bit of ground I chose.

The yardman at the Mail were a failed selector named Shaky While he were burying night soil in the scrub when he seen us coming and he started hollering Missus Missus Jesus Christ.

An upstairs window in the pub flew open a woman screamed a moment later Mrs Shelton were running down the yard towards her son but even in her great emotion she never ignored the Catholic boy and I were taken into her hotel and given a hot bath in a large white tub. I had never seen a bathtub until that day it were a blessed miracle to lay in that long smooth porcelain with all the steaming water brought to me by Shaky in 10 buckets I never saw so much water used to wash.

Then Mrs Shelton brought her older son's clothes to wear while mine was laundered they was soft and had a very pleasant smell. I would of given anything to keep them but Mrs Shelton didnt think of making that offer instead she put her plump arm around my shoulder and led me downstairs saying I were an angel sent by God.

ครูเออร์วิงเป็นคนขี้สตั๊ดเล็กที่มีหัวโตและไหล่แคบ ดวงตาเขาฉายแววด้วยความรู้สึกที่เขาไม่ยอมให้พ่อรู้ ต้องใช้เวลาทั้งปีจนกระทั่งเดือนกันยายนกว่าเขาจะแต่งตั้งให้พ่อเป็นผู้ดูแลเรื่องหมึกซึ่งตอนนั้นเขาไม่มีทางเลือกอื่นแล้วเพราะทุกคนที่มีชื่อเป็นอังกฤษผลัดกันกันไปหมดแล้ว ถึงตอนนี้พ่อจำไม่ได้แล้วว่าทำไมพ่อถึงอยากได้ตำแหน่งอย่างนั้นนักรู้แต่ว่าพ่ออยากเป็นมาก ในที่สุดพอถึงเวลาของพ่อ พ่อก็ลั่นวาจาว่าจะเป็นคนดูแลหมึกที่ดีที่สุดเท่าที่เคยมี ทุกเช้าพ่อไปถึงโรงเรียนเป็นคนที 1 เพื่อวางขวดหมึกกระเบื้องสีขาวบีนๆเรียงบนที่ตั้งอ่างน้ำแล้วพ่อก็ล้างและหยิบแต่ละขวดคืนช่องว่างใส่ขวดหมึกในแต่ละโต๊ะ

ทุกเช้าวันจันทร์พ่อได้รับอนุญาตให้เป็นคนเตรียมหมึกด้วย พ่อปีนขึ้นไปบนเก้าอี้ของครูเออร์วิงและหยิบผงหมึกตราแม็กแคร็กเคนลงมาจากหิ้งชั้นบน กลิ่นมันจุนมากเหมือนกลิ่นดอกไวโอเล็ตกับกลิ่นน้ำดี พ่อดวงผงหมึก 4 ชต.ต่อน้ำจากอ่าง 1 ไพ.ไม่ใช่งานที่ลำบากแต่ก็ทำให้พ่อต้องไปถึงโรงเรียนก่อน 8 โมงเช้า

เพราะเหตุนี้พ่อเลยเจอดิด เซลตันจมน้ำ

ด้วยเพราะพ่อไม่ยอมเดินผ่านคุกพ่อเลยไปโรงเรียนโดยเดินเลียบลำธารฮิวส์คริกซึ่งเอ่อล้นจากฝนฤดูใบไม้ผลิ มีขยะทุกรูปแบบกองสะสมอยู่ในกระแสน้ำที่ท่อนไม้ที่ใหม่ไฟไป 1/2 หนึ่ง เศษกิ่งไม้ เสาร์ว ซากลูกวัวจมน้ำตายที่มีน้ำไหลพัดผ่านดวงตาข้างที่กลวงโบ้ของมัน ที่ฝั่งตรงข้ามพ่อเห็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งค่อยๆไปที่ริมน้ำ ตอนนั้นพอนึกว่าเขาตกปลาหยูแต่ต่อมาก็รู้ว่าเขากำลังใช้ไม้เขี่ยเพื่อเก็บหมวกฟางใบใหม่ที่ถูกน้ำพัดไปติดหยูในกองขยะ เขาก้าวลงไปใกล้ลำธารน้ำสีน้ำตาลสูงมิดขาเขา เขาคงอายุไม่เกิน 8 ปี.

พ่อตะโกนกลับไป แต่เขาไม่มีทางได้ยินเพราะเสียงสายน้ำดังราวฟ้าร้อง มีแสงกิ่งไม้สุ่มกันเหมือนกองไม้ที่นกลายร์ทำลอยมาเขาพยายามกระโดดไปข้างบนนั้น แล้วเขาก็หายไ

In the dining room I discovered a merry fire and a man in a 3 pce. suit doing great damage to a plate of eggs and bacon but apart from him the room were empty. Mrs Shelton sat me at a table near the fire it were set with shining silver knives & forks & cruets & salt & pepper & sugar bowl with a curved spoon. I knew my mother would have liked it very much.

Mrs Shelton asked would I prefer cocoa I said yes she asked would I like a breakfast and presented me with a menu. I never seen such a thing before but soon I got the gist of it and used it well. I had begun the day with bread and dripping now I was ordering lamb chops and bacon and kidney it were very tasty. There were carpet on the floor I can see the pattern of the red roses to this day. Mrs Shelton wore a bright yellow dress and a gold bangle on her wrist she wept and smiled and stared at me all the time I ate she said I were the best and bravest boy in the whole world.

Mr Shelton had been in Seymour overnight but soon arrived in his wagon and rushed into the dining room in his muddy gumboots and oilskin coat. He tried to give me 1/2 a crown but I wouldnt hear of such a thing.

Mr Shelton were tall and broad with long side whiskers and his thin straight mouth would of looked mean were his eyes not so bright and brimming.

Is there nothing you wish for boy?

Nothing.

It were not true I would have liked a dress for my mother but I didnt know how much one would cost.

พ่อเป็นคนไม่ร้อจิงกระโดดลงไปในลำธารที่ไหลทะลักก่อนพ่อจะรู้ตัวเสียอีก กระแสน้ำเชี่ยวและหนาวเย็นมากจนอาจพรากลมหายใจลูกได้เหมือนปีศาจที่จะขโมยวิญญาณลูก น้ำเซียวม.ไหลพัดพาตัวพ่ออย่างรุนแรงไปยังร่องน้ำกว้าง ลูกจะไม่เชื่อว่าน้ำแรงขนาดไหน พ่อเห็นหน้าซีดขาวของเด็กชายแวบหนึ่ง เจ้าหนูคิด เชลตันคิดว่าตัวเองกำลังจะตายและหายไปจากโลกใบนี้แน่แล้ว พ่อคว้าแขนเขาได้แต่เราก้โดนน้ำพัดพาลงไปใต้ผิวน้ำด้วยกันทั้งคู่

ห่างไป 50 หล.ลำธารแปรป็นโค้งหักศอกที่พวกโปรเตสแตนท์มาว่ายน้ำเล่นกันช่วงหน้าร้อน เราทั้งคู่ถูกพัดมาใกล้ตลิ่งมาติดตรงมีต้นเรดกัมแก่ๆจมอยู่ในน้ำ ตลิ่งลื่นเหมือนหมู แต่พ่อก้พอจะออกแรงลากร่างที่เปียกโชกและลื่นของเขาออกมาจากภพอื่นที่เขาคิดว่าเขาหลุดเข้าไปแล้วได้

แม้เจ้าหนูเกือบจะจมน้ำไปแล้วพ่อก้แบกเขาขึ้นหลัง เขาร้องไห้และอ้วกและเนื้อตัวกระตุกไปหมด ขาเขามีไม้ต้วมขณะที่ยกของพ่อกลับเปล่าเปลือยเหมือนนอคอย พ่อออกเดินทะลุป่าละเมาะตรงไปยังโรงแรมรอยัลเมลซึ่งพ่อก้รู้ว่าพ่อของเจ้าหนูเป็นเจ้าของ เส้นทางที่พ่อเลือกเป็นพื้นหินแหลมคม

คนสวนของโรงแรมเมลเป็นผู้ที่ล้มเหลวในการจับจองที่ดินซื้อเชคกี้ ขณะที่เขากำลังขุดหลุมฝังมูลอยู่ในดงพุ่มไม้เขาก็เห็นพวกเรามาถึง แล้วเขาก็ตะโกนคุณนายคุณนาย คุณพระช่วย

บานหน้าต่างชั้นบนของร้านเหล้าเปิดออกอย่างแรงมีผู้หญิงคนหนึ่งกรี๊ดร้อง ครู่ต่อมาคุณนายเชลตันก็วิ่งตามสนามตรงมาหาลูกชายของเธอในสวนแต่แม้ว่าเธอจะอยู่ในอารมณ์ตระหนกแค่ไหนเธอก้ไม่ได้ละเลยเด็กคาธอลิกอย่างพ่อ แล้วเธอก้พาพ่อเข้าไปข้างในโรงแรมและให้แช่น้ำร้อนในอ่างอาบน้ำสีขาวยาวใหญ่ พ่อไม่เคยเห็นอ่างอาบนี้มาก่อนเลย

Very well said he then let me shake your hand.

I took his hand but confess that I were not nearly so noble as my speech suggested. I walked to school in my nice borrowed clothes and a pair of shining pinching boots I were so disappointed I were sick at heart.

The following morning a buckboard drew up at the schoolhouse Mr Irving were always fearful of inspectors he got suddenly nervous as a quail.

Wipe clean your slates he commanded while trying to make some order of his pigpen desk. He were fast with multiplication but very queer and jerky in this crisis and now it didnt help him that his head were big for he couldnt reckon where to hide his fret saw.

To Caroline Doxycy he said Go to the window see if it is a gentleman with a case. Smartly smartly Caroline.

He has a parcel.

Yes but does he have a satchel?

Oh Sir it is only Dicky Shelton's father.

Mr Irving were a king amongst children and didnt like visitors to his castle so he was out the door before the publican could enter. We could hear their voices clearly.

Damn it Irving roared Mr Shelton I'll do what I adjectival like.

The door banged against the wall and Esau Shelton burst inside with the odour of stale hops and raisin wine they was his constant friends.

Ah children cried he granting us a rare sight of his teeth.

จนกระทั่งวันนั้น มันช่างมหัศจรรย์และเป็นสุขที่ได้เข้าในอ่างกระเบื้องเคลือบขาวๆเรียบๆที่มีน้ำร้อนเป้นไอซึ่งเขตกิเป้นคนเอามาให้ถึง 10 ถึงซึ่งพ่อไม่เคยเห็นน้ำสำหรับอาบปริมาณเยอะขนาดนี้มาก่อน

จากนั้นคุณนายเชลตันก็นำเสื้อผ้าลูกชายคนโตของเธอมาให้พ่อสวมขณะที่เสื้อของพ่อถูกนำไปซัก มันนุ่มและมีกลิ่นหอมชื่นใจมาก พ่อจะยอมแลกทุกอย่างเพื่อเก็บมันไว้ แต่คุณนายเชลตันไม่ได้คิดจะยื่นข้อเสนอั้นให้พ่อ เธอกลับโอบแขนอวๆรอบไหล่พ่อแล้วพาลงบันไดและบอกว่าพ่อเป้นทเวคาที่พระเจ้าส่งมา

ที่ห้องอาหารพ่อพบว่ามีไฟอันอบอุ่นจุดอยู่และมีชายสวมชุดสูท 3 ช.กำลังสวามีปามไขกับเบคอนอยู่ แต่นอกจากเขาแล้วในห้องก็ไม่มีใครอีก คุณนายเชลตันให้พ่อนั่งที่โต๊ะใกล้กับเตาผิง บนโต๊ะนี้มีมีดกะล่อมกะขวดเครื่องเทศกะเกลือกะพริกไทยกะโลใส่ น้ำตาลที่มีช้อนทรงโค้งที่ทั้งหมดทำด้วยเงินเป้นประกายวางอยู่ พ่อรู้ว่าย่าจะชอบมันมากแน่

คุณนายเชลตันถามพ่อว่าอยากดื่มโกโก้ไหมพ่อตอบว่าอยาก เธอถามอีกว่าอยากกินข้าวเช้าไหมและเอารายการอาหารให้พ่อดู พ่อไม่เคยเห็นของอย่างนี้มาก่อนแต่ไม่นานก็เข้าใจว่ามันมีไว้ทำไมและใช้มันได้ดี พ่อเริ่มต้นวันด้วยขนมปังกับไขมันสำหรับทาขนมปัง แต่ตอนนี้พ่อกำลังสั่งเนื้อแกะติดกระดูกกับเบคอนกับเครื่องใน มันอร่อยมาก มีพรมปูหุ่บนพื้นห้องซึ่งพ่อยังคงเห็นภาพลายดอกกุหลาบสีแดงบนพรมจนถึงทุกวันนี้ คุณนายเชลตันสวมชุดสีเหลืองสดกับกำไลทองที่ข้อมือ เธอร้องไห้และยิ้มและจ้องมองพ่อตลอดเวลาที่พ่อกินเธอบอกว่าพ่อเป้นเด็กที่ดีที่สุดและกล้าหาญที่สุดบนโลกใบนี้

คุณเชลตันไปล้างคืนที่ชิมอร์แต่ในไม่ช้าเขาก็นั่งรถม้ามาถึงและถลาเข้ามายังห้องอาหารขณะยังสวมชุดข้างเปื้อนโคลนและเสื้อโค้ดกันน้ำ เขาพยายามจะให้เหรียญ 1/2 ครวากับพ่อแต่พ่อไม่ยอมรับเงิน

Mr Irving come following behind rubbing his big pale hands together and telling us unhappily that we must listen to Mr Shelton.

Now look here little children said Mr Shelton and he placed his brown paper parcel among the litter on the teacher's desk. My son dick nearly drowned yesterday did you know that? No? My Dick would be in heaven now were it not for someone in this very room.

The scholars now began to crane their necks and look enquiringly around and Annie seemed she might die folding her hands in her lap and staring ahead with glassy gaze. Jem were 7 yr. and so copied what his older sister done but my barrel chested Maggie never feared it were she who raised her hand.

It were my big brother Ned.

The blood rushed to my face.

Correct said Mr Shelton v. solemn please come and stand up here Ned Kelly.

I knew he were going to give me the brown paper parcel I had no doubt it contained the respectable clothes I always wanted. As I rose I caught the eye of Caroline Doxycy she smiled at me the 1st time ever. I put my shoulders back and walked up to Mr Irving's platform.

Mr Shelton bade me face the class then shut my eyes there were the crinkling of the paper the smell of camphor and the smooth feel of silk against my cheek.

I thought thats women's stuff it were a dress to give my mother.

Open your eyes Ned Kelly.

I done as ordered and saw his little slit of mouth all twisted in a grin and then Eliza Mutton and George Mutton and Caroline Doxycy and the Sheltons and Mr Irving staring at me with his wild bright eyes.

I looked down at my person and seen not my bare feet my darned

คุณเชลตันเป็นคนสูงและตัวโตมีจอนยาวปากบางเฉียบของเขา คงทำให้ดูร้ายกาจ หากดวงตาเขาไม่สดใสและริ้นด้วยน้ำตาเช่นนี้

เธอไม่อยากจะอะไรเลยหรือ?

ไม่ครับ

ไม่จริงเลย พ่ออยากได้ชุดกระโปรงสักชุดไปให้ย่าแต่พ่อไม่รู้ว่าชุดหนึ่งจะราคาสักเท่าไร

ดีมากเขาพูด ฉันขอฉันจับมือเธอหน่อยสิ

พ่อจับมือเขาแต่ขอสารภาพว่าพ่อไม่ได้สูงส่งเหมือนอย่างที่คำพูดของพ่อแสดงให้เห็น พ่อเดินไปโรงเรียน โดยสวมชุดอย่างดีที่เขาให้ยืมกับชุดเงินงามที่ก๊าดเท้าพ่อ พ่อรู้สึก ผิดหวังและหดหู่มาก

เช้าวันต่อมาเมื่อมาถึงห้องเรียน ครูเออร์วิงก็ให้ผู้ตรวจการหุ่เสมอเขา เลขกระวนกระวายเหมือนกระต่ายตื่นตูมขึ้นมาทันที

เข้ดกระดานชนวนของพวกเธอให้สะอาดซะเขาสั่งขณะที่พยายามจัดโต๊ะสกปรกของเขาให้เป็นระเบียบ เขาทำสูตรคูณเร็วแต่ก็ดูประหลาดและงอแงในช่วงกับชั้นเช่นนี้ และการที่เขาไม่หัวโตก็ไม่ได้ช่วยอะไรเขาเลยเพราะเขาคิดไม่ออกว่าจะซ่อนเสื้อผ้าของเขาที่ไหนดี

เขาพูดกับแคโรไลน์ คือกซิไปที่หน้าต่างแล้วดูว่าใช่สุภาพบุรุษที่ถือกระเป๋าเอกสารมาด้วยหรือเปล่า เร็วหน่อยเร็วหน่อยแคโรไลน์

เขาถือห่อของมาละ

อืมแล้วเขามีถุงข่ามหรือเปล่า?

pullover my patched pants but a 7 ft. sash. It were peacock green embroidered with gold TO EDWARD KELLY IN GRATITUDE FOR HIS COURAGE FROM THE SHELTON FAMILY.

At the very hour I stood before the scholars in my sash the decapitated head of the bushranger Morgan were being carried down the public highway—Benalla—Violet Town—Euroa—Avenel—perhaps it would be better had I known the true cruel nature of the world but I would not give up my ignorance even if I could. The Protestants of Avenel had seen the goodness in an Irish boy it were a mighty moment in my early life.

If these events made a big impression on my own young mind they made an even bigger one on Esau Shelton. What phantoms haunted his top paddock I have no way of knowing but it is very clear he could not stop dwelling on how his son were nearly dead and the more time that passed the more he felt the agony. He had been previously known as a tight lipped b---r not suited to his profession but now dear Jesus he could not be shut up and must offer endless accounts of young Dick's rescue to every bullocky selector or shearer who come to prop up his long bar. He never considered the embarrassment his emotions might be causing others it were his own peace of mind he sought.

Not many nights after I brung the sash home to my mother I were woken by the low growling of our kangaroo dogs and then detected the faint odours of stale hops.

Then come a most distinctive whisper from the night Mrs Kelly Mrs Kelly might I trouble you?

My mother replied with that hiss so particular to the mothers of young babes. What is it you want Mr Shelton?

อ้อครุ แค่พ่อของคิกกี เชลตันนะกะ

ครุเออร์วิงเปนราชาในหมู่เด็กๆและไม่ชอบให้มีใครมาเขียนปราสาทของเขา เขา
เลขออกไปที่ประตูก่อนที่เจ้าของโรงแรมจะเข้ามา เราได้ยินเสียงพวกเขาชัดเจน

โซเวียเออร์วิงคุณเชลตันคำราม - □ งอเอ๊ย ผมจะทำอย่างที่ผมอยากทำ

ประตูเปิดกระแทกฝาผนังดังปังแล้วอือซอ เชลตันก็พรวดเข้ามาพร้อมกลิ่นสำหล้า
เหม็นอับและกลิ่นเหล้าองุ่น กลิ่นนี้เป็นเหมือนเพื่อนขาประจำของเขา

อ้อเด็กๆเขาร้องเผยให้พวกเราเห็นพื้นที่นานๆที่จะได้เห็น

ครุเออร์วิงตามมาข้างหลัง เขาถูมือใหญ่ๆซึ่ๆของเขาและบอกพวกเราอย่างไม่
พอใจว่าพวกเราต้องฟังคุณเชลตัน

เอาละฟังนี่นะเด็กๆคุณเชลตันพูดและวางห่อกระดาษสีน้ำตาลท่ามกลางเศษขยะ
บนโต๊ะครุ คิกถูกชายของจันเกือบจมน้ำตายเมื่อวาน เธอรู้กันหรือเปล่า? ไม่หรือ? คิกของจัน
อาจจะขึ้นสวรรค์ไปแล้วก็ได้หากไม่เพราะใครบางคนในห้องนี้

ถึงตอนนี้เด็กนักเรียนเริ่มชะเง้อคอและมองไปรอบๆอย่างสงสัยใคร่รู้ ส่วนแอนนิดู
เหมือนคนกำลังจะตายเธอนั่งกุมมือไว้บนตักและจ้องไปข้างหน้าด้วยดวงตาเหม่อลอย เจม
อายุ 7 ปีก็ทำตามพี่สาวของเขา แต่แม้ก็ผู้มีหน้าอกฝั่งผายของพ่อไม่เคยกลัวสิ่งใด เปนเธอ
นี่เองที่ขกมือขึ้น

เน็ดพี่ชายคนโตของหนูเองกะ

เลือดพลุ่งโบน้าพ่อ

ถูกต้องคุณเชลตันพูดอย่างเคร่งขรึมม. โปรดมาข้างหน้าและยื่นที่เน็ด เคลลี

พ่อรู้ว่าเขากำลังจะให้ห่อสีน้ำตาลนั่นแก่พ่อ พ่อแน่ใจว่าข้างในต้องเปนเสื้อผ้าที่ดูดี
ที่พ่ออยากได้มาตลอด ขณะที่ลุกขึ้นพ่อก็สบตาแคโรไลน์ ดีอกซี้ เธอยิ้มให้พ่อเปนครั้งแรก พ่อ

But what is it you want Mrs Kelly? My mother stayed silent but I could hear Mr Shelton scraping the mud off his boots as if he were intent on entering regardless. What are you thinking Mrs Kelly? What am I thinking? And any of her children would of recognised the dangerous rise and hook on its last word. Mr Shelton she said I'm lying here wondering who might be adjectival fool enough to wake my baby. Beg pardon Mrs Kelly I'll come back tomorrow. I don't want you back tomorrow Mr Shelton. She rose from her bed and knocked the pegs from the door and I watched through the curtain as a big smelly man shambled to the table and begun to noisily arrange his pipe and tobacco amongst our dirty dishes. He appeared pretty much a wreck as far as I could judge. Mother wearily pulled her possum skin around her shoulders and waited impatiently for her guest to speak he was tongue tied and required a v. loud impatient sigh to get him rolling again. Mrs Kelly said he at last your boy has given me back my son. We know that Mr Shelton just tell me what is bothering you. It's the sash he admitted. I thought please Jesus don't talk about the sash I valued that reward more than anything I ever owned but my mother had taken a shocking set against it on account of her opinion the Sheltons should have offered money. The sash? I'm thinking. Go on Mr Shelton she encouraged. Frankly it just don't seem sufficient.	ยึดไหล่และเดินไปที่ยกพื้นของครูเออร์วิง คุณเชลตันบอกให้พ่อหันหน้าหาเพื่อนนักเรียนแล้วหันกลับมา มีเสียงกระดากกรอบแกรบกลั่นการบูรและสัมผัสนุ่มของผ้าไหมที่แก้มของพ่อ พ่อคิดว่านี่ต้องเป็นของของผู้หญิง เป็นชุดที่พ่อจะเอาไปให้ย่า ลีมดาสิเน็ด เคลลี พ่อทำตามที่เขาสั่งและเห็นปากบางๆของเขาขยับเป็นรอยยิ้มกว้าง แล้วก็เห็นอิลิซา มัตตันและจอร์จ มัตตันละแคโรไลน์ ดีอกซีและครอบครัวเชลตันและครูเออร์วิงจ้องมองพ่อด้วยดวงตาเป็นประกายหวาดหวั่น พ่อก็มลงดูตัวเองพ่อไม่เห็นเท้าเปลือยเปล่าของพ่อหรือเสื้อกันหนาวที่มีรอยขุ่นหรือกางเกงที่มีรอยปะแต่เห็นผ้าคล้องคอผืนหนึ่งยาว 7 ฟ. มันเป็นสีเขียวหางนกยูงปักด้วยด้ายทองว่า “แคเอ็ดเวิร์ด เคลลี ด้วยความรู้สึกรักของคุณในความกล้าหาญของเขา จากครอบครัวเชลตัน” ขณะที่พ่อกำลังยืนต่อหน้านักเรียนโดยสวมผ้าคล้องคอผืนนั้นหัวใจที่โดนตัดของโจรป่ามอร์แกนก็ถูกขนส่งผ่านทางหลวงสาธารณะเส้น—เบนาลลา—ไวโอเล็ตทาวน์—ยูริว—แอเวนเนล—อาจจะดีกว่าหากพ่อได้รู้จักธรรมชาติอันโหดร้ายที่แท้จริงของโลกใบนี้ แต่พ่อจะไม่ละทิ้งความไม่รู้นี้แม้พ่อจะทำได้ก็ตาม พวกโปรเตสแตนต์แห่งแอเวนเนลได้เห็นคุณงามความดีของเด็กชายชาวไอริช เป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ในช่วงชีวิตวัยเด็กของพ่อ หากเหตุการณ์เหล่านี้สร้างความประทับใจครั้งใหญ่แก่จิตใจอันอ่อนเยาว์ของพ่อ มันมีผลกับอิลิซา เชลตันยิ่งกว่าเสียอีก พ่อไม่มีทางรู้ว่ามิถุนายนใดสิ่งหนึ่งในคอกม้าของเขาหรืออย่างไรแต่เป็นที่แน่ชัดว่าเขาไม่อาจหยุดคิดเรื่องที่ลูกชายของเขาเกือบตายได้และยิ่งเวลาผ่านไปเขาก็อิงทุกข์ทรมาณขึ้น ที่ผ่านมามีเขาเป็นที่รู้จักในนามไอ้-ั้งปากหนักซึ่งไม่เหมาะกับอาชีพเขาเลย แต่ตอนนี้อนิจจาเขาไม่ยอมหุบปากและเอาแต่เล่าเรื่องการช่วยชีวิตลูกชายเขาให้

There were a very long silence. Would you like a cup of tea Mr Shelton? No Mrs Kelly there is nothing you can offer me. Some oatcake? I just ate. Would you take a brandy to settle your digestion? Mrs Kelly you're a woman who lost her husband just like I nearly lost my son. Don't cry Mr Shelton they aint neither of them exactly dead. Thats it Mrs Kelly that is what my wife has pointed out to me. I have the power to bring Mr Kelly back to you. Though I couldnt see my mother's face I did see her back shiver like a cat with ringworm. How do you mean? Mr Kelly is in the lockup you'll forgive me mentioning it. It is a private subject. I made an enquiry of Constable Doxycy. That aint your business Mr Shelton. You'll forgive me he says it is a matter of £25. But my mother did not want her husband back. Oh no she cried I will not let you. But I must Mrs Kelly I am bound to it. Mr Shelton it is a lovely sash you give our Ned but if you don't watch out you'll spoil him. He's a good boy but very headstrong and don't need no encouragement to take more risks he's lucky he didnt drown himself. But surely you aint saying you wish his father left in gaol?	พวกคนต้อนฝูงวัวหรือคนตัดขนแกะทุกคนที่มานั่งที่บาร์เหล้ายาวๆของเขาอย่างไม่รู้จบ เขาไม่เคยสังเกตเห็นว่าอารมณ์ความรู้สึกของเขาอาจทำให้คนอื่นอึดอัดใจ เขาเพียงแค่พยายามหาความสงบในจิตใจของเขาเอง ไม่กี่คืนต่อมาหลังจากพ่อเอาผ้าคล้องคอกลับบ้านมาให้ย่า พ่อก็ตื่นเพราะได้ยินเสียงคำรามต่ำๆของบรรดาหมาล่าjing ใจของเราแล้วพ่อก็ได้กลิ่นสำเหล้าเหม็นอับจางๆ แล้วก็มีเสียงกระซิบเสียงดังชัดเจนมาจากข้างนอกกระท้อบ คุณนายเคลลีคุณนายเคลลีชอบกวนหน้อยได้ไหม? ย่าตอบด้วยเสียงขู่พ้อๆแบบที่แม่ลูกอ่อนเท่านั้นที่ทำได้ ต้องการอะไรคุณเชลตัน? แล้วคุณต้องการอะไรละคุณนายเคลลี? ย่านิ่งเงียบไปแต่พ่อได้ยินเสียงคุณเชลตันเขี่ยขี้โคลนออกจากบูตของเขาพร้อมกับไม่ว่ายังไงเขาก็ตั้งใจจะเข้ามาให้ได้ คิดอะไรอยู่หรือคุณนายเคลลี? ฉันคิดอะไรนะหรือ? ลูกทุกคนของย่าข่มจذبอันตรายจากเสียงที่ขึ้นแหลมสูงทำยประโยชน์ของย่าได้ คุณเชลตันฉันกำลังนอนหนุนนี้สงสัยว่าไอ้-ะงตัวไหนจึ่ง่าพอจะปลุกลูกน้อยของฉันได้ ขอโทษที่คุณนายเคลลีเดี๋ยวมจะมาใหม่พรุ่งนี้ ฉันไม่อยากให้คุณมาพรุ่งนี้หรือคุณเชลตัน ย่าลุกขึ้นจากที่นอนแล้วกระแทกหมุดที่ล็อกประตูอยู่ แล้วพ่อก็มองพวกเขาผ่านผ้าม่านขณะที่ชายร่างใหญ่กลิ่นตัวแรงเดินลากขาไปที่โต๊ะและเริ่มมลงมือแหวกกองงานสกปรกของเราเพื่อหาที่วางกล่องและยาสูบ เท่าที่พ่อเห็นเขาคูโทรมลงมาก ย่าห่มหนังตัวพอสัมที่ไหลอย่างเหนียวหนำและกระสับกระส่ายขอให้แขกของ

No cried my mother I'm saying you shouldnt make a fuss of my boy.

But you would not object to your husband being freed?

Dear Jesus cried my mother what sort of woman do you think I am?

What else could she say? One week later her husband walked back into her life. We was seated round the table eating tea when he come and stood behind me. I twisted in my seat but didnt know whether to rise or what to say.

Get out of my adjectival chair.

I squeezed down the long bench and my father took his place he rested his freckled forearms on the table and asked my mother the baby's name. I could not take my eyes off the arms all puffy white and sweaty like cheese wrapped up too long in summer.

Grace as you know.

How would I know?

I sent Ned to tell you.

Again my father turned his eyes on me and I felt he were looking into my heart at all the sins I committed against him and he pushed his stew away telling my mother to give him what money she had hidden. I thought she would say no but she emptied her sock and give him all she had and my father walked back out into the night. We was all very quiet after he were gone.

You may think it strange that a man can survive transportation and the horrors of Van Diemen's Land and then be destroyed in a country lockup but we cannot credit the tortures our parents suffered in Van Diemen's Land—Port Macquarie—Toongabbie—Norfolk Island—Emu Plains. Avenel lockup were the final straw for your grandfather he did not speak more than a dozen words to me from that day until his death.

เธอพูด เขาเกิดพูดไม่ออกจนข้าต้องถอนหายใจอย่างเหลืออดเสียดั่งม.เพื่อให้เขาพูดสักที

คุณนายเคลลีเขาพูดขึ้นในที่สุด ลูกชายคุณช่วยให้ลูกได้กลับมาหาผม

เรารู้หู่แล้วละคุณเชลตัน บอกมาเถอะว่าคุณมีปัญหาอะไร

เรื่องผ้าคัลลิ่งคอที่เขาจับไปนี่ะ

พ่อคิดว่าได้ไปรดเถอะพระเยซูเจ้าอย่าพูดเรื่องผ้าคัลลิ่งคอเลย ราวเวลานั้นมีค่ากับพ่อมากกว่าสิ่งใดที่พ่อเคยมี แต่น่าตกใจที่ย้ำรังเกียจมันเพราะข้าเห็นว่าพวกเชลตันน่าจะให้เงินมากกว่า

ผ้าคัลลิ่งคอน่ะหรือ?

ผมกำลังครุ่นคิด

ว่ามาเลยคุณเชลตันอย่าเร่งเขา

พูดตรงๆนะดูเหมือนว่าแค่ผ้าคัลลิ่งคอไม่น่าจะพอ

ทั้งคู่เจ็บกันไปครู่ใหญ่

รับชาสักถ้วยไหมคุณเชลตัน?

ไม่ละคุณนายเคลลีคุณไม่ต้องเลี้ยงอะไรผมหรอก

เลิกข้าวไอ้ต๊ะ?

ผมเพิ่งกินมา

จะเอาบรันดีมาช่วยย่อยหน่อยไหม?

คุณนายเคลลีคุณเป็นผู้หญิงที่ต้องสูญเสียสามีเหมือนที่ผมเกือบเสียลูกชายไป

ไม่ต้องร้องไห้หรอกคุณเชลตันไม่มีใครถึงกับตายสักหน่อย

นั่นแหละคุณนายเคลลีนั่นคือสิ่งที่ภรรยาชี้ให้ผมเห็น ผมสามารถนำคุณเคลลี

ออกมาหาคุณได้

Once he worked with us putting in the oats but he no longer liked the light of day and mostly remained inside the hut. By late spring the following year he were so bloated you could hardly see his eyes was lost and lonely and angry in the middle of his swollen face. We moved around him as if he were a pit too deep to fall into. Dr May come and told us he had dropsy and we paid a great deal of money for his medicine but there were no improvement and our father lay on his crib he could hardly raise his head to sip the rum.

Mother and I now did all the ploughing we seeded 20 acres but it were too late in the season. One day at noon it were a hot December day the sky were blue and the magpies caroling my mother returned to the hut then come straight back out to fetch me.

Come she said come now.

We entered the hut together our bare feet caked with soil our hats already in our hands and there we saw our poor da lying dead upon the kitchen table he were bulging with all the poisons of the Empire his skin grey and shining in the gloom.

I were 12 yr. and 3 wk. old that day and if my feet were callused one inch thick and my hands hard and my labourer's knees cut and scabbed and stained with dirt no soap could reach yet did I not still have a heart and were this not he who give me life now all dead and ruined? Father son of my heart are you dead from me are you dead from me my father?

แม้พ่อจะมองไม่เห็นหน้าย่าแต่พ่อก็เห็นหลังย่าสิ้นสะท้านเหมือนแมวเปนจ๊กกลาก
หมายความว่ายังไง?

คุณเคลลีถูกขังอยู่ในห้องขังโปรคอกซ์ที่ผมต้องกล่าวเช่นนั้น

มันเป็นเรื่องส่วนตัวของฉัน

ผมถามหมูด็อกซีแล้ว

ไม่ใช่ฐานะการของคุณคุณเชลตัน

โปรคอกซ์ผม เขาบอกว่ามันเป็นเรื่องของเงิน 25 ป.

แต่ย่าไม่อยากจะสามีมของเธอกลับมา โธ่ไม่นะย่าร้อง ฉันไม่ให้คุณทำอย่างนั้น

แต่ผมต้องทำคุณนายเคลลีมันเป็นพันธะหน้าที่ของผม

คุณเชลตันคุณให้ผ้าคล้องคอผืนงามแก่เน็ดของเรา แต่ถ้าคุณไม่ระวังคุณจะทำให้
เขาเสียคน เขาเปนเด็กดีแต่ดื้อรั้นมากและไม่จำเป็นต้องมีใครมาคะยั้นคะยอให้เขาต้องเสี่ยงยิ่ง
กว่านี้อีก เขาโหดดีเท่าไรแล้วที่ไม่ได้จมน้ำเสียเอง

แต่แน่นอนว่าคุณไม่ได้บอกว่าคุณอยากให้พ่อของเขาอยู่ในห้องขังต่อไปใช่ไหม?

โซ่ลีย่าร้อง จะบอกให้นะ คุณไม่ต้องมาวุ่นวายเรื่องลูกชายฉัน

แต่คุณไม่ขัดข้องที่จะให้ปล่อยสามีคุณใช่ไหม?

โธ่เอ๊ยแม่ร้อง คุณคิดว่าฉันเป็นผู้หญิงแบบไหนกัน?

ย่าจะพูดอะไรได้อีกล่ะ? หนึ่งในสัปดาห์ต่อมาสามีของเธอก็เดินกลับมาสู่ชีวิตของเธอ
เรากำลังนั่งรอบโต๊ะดื่มชาตอนที่ปู่เข้ามาขึ้นหู่ข้างหลังพ่อ พ่อ นั่งบิดไปบิดมาหู่บนเก้าอี้แต่
ไม่รู้ว่าจะต้องยืนขึ้นใหม่หรือจะพูดอะไรดี

ลูกจากเก้าอี้-รองของฉันชะ

พ่อ ไปนั่งเบียดกับคนอื่นบนม้านั่งยาวแล้วปู่ก็นั่งที่ของเขา ปู่วางแขนตกกระบน

	โตะและถามย่ำว่าน้องคนเล็กชื่ออะไร พ่อไม่อาจจะสายตาไปจากแขนที่บวมเป่งขาวซีดและ ชุ่มเหงื่อเหมือนเนยแข็งที่โดนหอนานเกินไปในฤดูร้อนได้เลย ชื่อเกรซอย่างที่รู้มันแหละ ฉันจะรู้ได้ยังไง ฉันให้เน็ค ไปบอกแล้วนี่ ปู่หันมามองพ่ออีกครั้งและพ่อรู้สึกว่ปู่กำลังมองทะลุเข้าไปในหัวใจพ่อ มอง ความคิดบปทั้งปวงที่พ่อทำต่อเขา แล้วปู่ก็ผลักขามสตุว้อออกไปและบอกให้ข้าเอาเงินที่ข้า ซ่อนไว้ให้เขา พ่อคิดว่าข้าจะปฏิเสธแต่ข้ากลับหยิบเงินจากถุงของเธอลแล้วให้ปู่ไปทั้งหมด แล้วปู่ก็เดินกลับออกไปในความมืด เรานิ่งเงียบกันหมดหลังจากที่ปู่ออกไป ลูกอาจจะคิดว่ามันแปลกที่ชายผู้สามารถรอดจากการเดินทางมายังดินแดนนี้และ รอดจากความน่าสะพรึงกลัวของเกาะเวนต์ดิเมนส์แลนด์กลับต้องมาพ่ายต่อห้องขังที่บ้านนอก นี้ แต่เราไม่ควรเชื่อเรื่องความทรمانที่คนรุ่นพ่อของเราต้องประสบที่เกาะเวนต์ดิเมนส์ แลนด์—พอร์ตแม็คควอรี—ทูนเก็บบี—เกาะนอร์ฟอล์ค—ทุ่งอีมู ห้องขังที่เวเนลเปน เหมือนฟางเส้นสุดท้ายสำหรับปู่ของลูก ปู่พูดกับพ่อไม่ถึงสิบสองคำด้วยซ้ำนับแต่วันนั้น จนถึงวันที่เขาตาย ปู่ช่วยเราหว่านเมล็ดข้าวโอ๊ตอยู่ครั้งหนึ่ง แต่เขาไม่ชอบแสงสว่างตอนกลางวันอีก ต่อไปและเอาแต่ขลุกตัวอยู่ในกระท้อบ ปลายฤดูใบไม้ผลิปีถัดมาตัวเขาบวมมากเสียจนแทบ จะไม่เห็นดวงตาซึ่งเลื่อนลอยและหงอยเหงาและ โกรธเกรี้ยวอยู่กลางใบหน้าบวมเป่งของเขา เราระวังตัวเจรอบๆตัวเขาราวกับเขาเป็นหลุมที่ลึกเกินกว่าที่เราจะตกลงไปได้ หมอเมย์มาที่ บ้านและบอกว่าปู่มีอาการบวมนี้และเราก็จ่ายเงินจำนวนมากเป็นค่ายาของปู่แต่ปู่ก็ไม่เห็นดี ขึ้นและปู่ได้แต่นอนบนเตียง เขาแทบผงกหัวขึ้นจิบเหล้ารัมไม่ให้ไหว

	ตอนนี้ย่ากับพ่อเป็นคนไถพรวนที่ดินทั้งหมด เราลงเมล็ดพืชไปกว่า 20 เอเคอร์แต่ มันก็สาบสูญไปแล้วในฤดูนั้น เพียงวันหนึ่งเป็นวันที่อากาศร้อนในเดือนธันวาคม ท้องฟ้าเป็นสีฟ้าและมีเหล่านกแม่ไก่พายรื่องประสานเสียง ย่าเดินกลับไปกระท่อบแล้วก็กลับมาทันทีเพื่อมาเรียกพ่อ มานี่ย่าพูด มานี่เดี๋ยวนี้เลย เราเข้าไปในกระท่อบด้วยกัน ทำเปล่าเราประอะเปื้อนดิน เราถือหมวกอยู่ในมือ และที่นั่นเองเราเห็นพ่อผู้นำสงสารของเรานอนตายอยู่บนโต๊ะในครัว ตัวเขาบวมพองไปด้วยพิษร้ายจากทั่วทั้งจักรวรรดิ ผิวเขาเป็นสีเทาสะท้อนแสงอยู่ในความมืด; วันนั้นพ่ออายุได้ 12 ปี.กับอีก 3 สด. และหากฝ่าเท้าพ่อด้านจนหนาถึงหนึ่งนิ้วและมีมือพ่อสากด้านและเข้าแบบคนใช้แรงงานของพ่อแตกเป็นแผลและตกสะเก็ดและเกรอะกรังด้วยคราบที่ยังไม่มีสบู่ใดชะล้าง พ่อไม่ได้ยังมีหัวใจหrokenหรือและนี่ไม่ใช่ผู้ที่ให้ชีวิตพ่อซึ่งบัดนี้ได้ตายและถูกทำร้ายจนยับเยินหrokenหรือ? พ่อที่รักของลูก พ่อได้ตายจากลูกไปแล้ว พ่อได้ตายจากลูกไปแล้วใช่ไหมพ่อ? -----

บทที่ 6

บทสรุป

สารนิพนธ์เรื่อง การแปลนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* ของ Peter Carey นี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแปลและรูปแบบการแปลที่เหมาะสมในการแปลวรรณคดีของตัวละครเอกซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว คือ การใช้ภาษาผิดไวยากรณ์การเขียนที่เป็นมาตรฐานโดยทั่วไป เช่น การเขียนประโยคต่อเนื่องโดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำกริยาผิดกาล การละเว้นไม่ใช้คำขยาย การละเว้นไม่เขียนเครื่องหมาย apostrophe การใช้คำย่อ เป็นต้น รวมถึงเพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการแปลและเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อไป

โดยผู้วิจัยเริ่มต้นจากการตั้งสมมติฐานว่า การแปลเพื่อถ่ายทอดวรรณคดีของตัวละครเอก เน็ด เคลลี ในนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* สามารถนำทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ ทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย และแนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตุนาโด่ อีสราเอลมาประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถถ่ายทอดความหมายและวรรณคดีของตัวละครเอกได้

จากสมมติฐานนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนแนวคิดในการแปลและทฤษฎีแปลต่างๆ ได้แก่ ทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ ทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย แนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตุนาโด่ อีสราเอลมา และทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม นอกจากนี้ยังได้ศึกษาค้นคว้าบริบทสภาพสังคมและประวัติศาสตร์ของออสเตรเลียในยุคอาณานิคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงปี 1855–1860 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง รวมถึงประวัติของเน็ด เคลลี เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์และทำความเข้าใจตัวบทได้ดียิ่งขึ้น

จากนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ ทั้งองค์ประกอบภายนอกตัวบทและองค์ประกอบภายในตัวบทอย่างละเอียดเพื่อให้เข้าใจตัวบท บริบทการสื่อสาร ตลอดจนบริบททางสังคม วัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับได้อย่างชัดเจน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ของการแปลเลือกรูปแบบการแปลซึ่งเห็นว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับการแปลนวนิยายเรื่องนี้ซึ่งก็คือ การแปลแบบ Communicative หรือการแปลแบบสื่อความ เพื่อให้สามารถเก็บความหมายได้ครบถ้วน เนื้อหาและภาษาตรงกัน และถ่ายทอดออกมาเป็นบทแปลได้อย่างเป็นธรรมชาติ จากนั้นจึงกำหนดระดับภาษาซึ่งผู้วิจัยตัดสินใจแปลโดยใช้ภาษาระดับเดียวกับต้นฉบับนั่นคือ วรรณลีลาแบบเป็นทางการ ในส่วนของคำบรรยายพัสตุ และ วรรณลีลาเป็นกันเอง ผสมกับวรรณลีลาสนทนา ในส่วนที่เป็นเนื้อความใน

จดหมาย ทั้งนี้เพื่อให้ได้บทแปลที่คงอรรถรสเทียบเท่ากับต้นฉบับ เมื่อวางแผนการแปลแล้วจึงลงมือแปล

ผู้วิจัยลงมือแปล โดยใช้ทฤษฎีที่ผู้วิจัยต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นในการแก้ไขปัญหาการแปล ทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ และทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมายช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจด้วยบท โดยดึงเอาความหมายซึ่งเป็นอิสระจากภาษาออกมาจากตัวบทต้นฉบับและถ่ายทอดออกมาเป็นบทแปลได้อย่างเป็นธรรมชาติ

และผู้วิจัยก็ได้้นำแนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตนาโต้ อิศราแอลมาประยุกต์ใช้ร่วมกับทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย ซึ่งช่วยให้ผู้แปลสามารถถ่ายทอดสารของตัวบทต้นฉบับ รวมถึงความหมายของตัวบทต้นฉบับออกมาได้ โดยที่ยังคงรักษาวลีลีลาและการใช้ภาษาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตัวละครเอกไว้ได้ ทั้งนี้เนื่องจากแนวคิดของฟอร์ตนาโต้ อิศราแอลนอกเหนือไปจากการยึดความหมายเป็นหลักแล้วยังให้ความสำคัญกับรูปของภาษาด้วย

อย่างไรก็ตามจากการลงมือแปล ผู้วิจัยพบว่าผู้วิจัยไม่อาจถ่ายทอดความบกพร่องทางการใช้ภาษาซึ่งเป็นลักษณะเด่นของวลีลีลาของตัวละครเอกได้ตรงกับตัวบทต้นฉบับทุกแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนประโยคต่อเนื่อง โดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งในตอนแรกผู้วิจัยตั้งใจจะแปลโดยไม่เว้นวรรคเพื่อสื่อให้เห็นว่าประโยคเหล่านั้นเป็นประโยคต่อเนื่องที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนในภาษาอังกฤษ แต่เมื่อได้ทดลองก็พบว่า การเขียนภาษาไทยโดยไม่มีการเว้นวรรค จะทำให้ผู้อ่านอ่านไม่รู้เรื่อง ผู้แปลจึงต้องเลือกที่จะเว้นวรรคบ้าง เพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านและเข้าใจด้วยบทได้ โดยลักษณะความบกพร่องทางการใช้ภาษาของตัวละครเอกนั้นจะไปสะท้อนอยู่ตรงส่วนอื่นๆ แทน

ในส่วนของการศึกษาทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถแก้ปัญหาด้านความแตกต่างทางสังคมนิยม โดยช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์สภาพวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของทั้งวัฒนธรรมต้นฉบับและวัฒนธรรมของภาษาปลายทางซึ่งส่งผลต่อการแปลชื่อเฉพาะ การแปลสำนวนและคำเปรียบเทียบ ตลอดจนการวางระบบสรรพนาม และการกำหนดระดับภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ของตัวบทต้นฉบับ ออกมาเป็นภาษาแปลที่เป็นธรรมชาติและสอดคล้องกับวัฒนธรรมในภาษาปลายทาง

โดยสรุป ผู้วิจัยพบว่า การแปลเพื่อถ่ายทอดวลีลีลาของตัวละครเอก เน็ด เคลลี ในนวนิยายเรื่อง *True History of the Kelly Gang* สามารถนำทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ ทฤษฎีการแปลแบบยึด

ความหมาย และแนวทางการแปลวรรณกรรมของฟอร์ตุนาโต้ อีตราแอลมาประยุกต์ใช้ และสามารถถ่ายทอดความหมายและวันลีลาของตัวละครเอกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ สิ่งสำคัญคือ ผู้แปลควรมีความรู้ในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลเป็นอย่างดี อีกทั้งผู้แปลควรมีความใฝ่รู้ และศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมหากตนไม่มีความรู้เรื่องที่จะแปลเพียงพอ

จากการวิจัย นอกจากผู้วิจัยจะได้เข้าใจทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการแปล กระบวนการการแปล และได้ศึกษาแนวทางแก้ปัญหาต่างๆที่ปรากฏในการแปลด้วยทฤษฎีวรรณกรรมซึ่งผู้วิจัยจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแปลต่อไปได้แล้ว ผู้วิจัยยังได้เรียนรู้ว่า ตัวบทต้นฉบับแต่ละเรื่องมีคุณค่าในตัวของมันเอง และการแปลในฐานะที่เป็นเครื่องมือถ่ายทอดสารนั้นจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งก็ยิ่งช่วยเพิ่มคุณค่าของงานนั้น แทนที่สารหรือตัวบทจะได้รับการถ่ายทอดให้กับผู้คนที่ใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งเท่านั้น สารหรือตัวบทนั้นก็ได้รับการถ่ายทอดให้ผู้คนที่ต่างชาติต่างภาษา ในอีกสังคมวัฒนธรรมหนึ่งด้วย และสิ่งที่ถ่ายทอดไปก็ไม่ใช่เพียงแค่สารของตัวบทต้นฉบับเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับด้วย การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมนี้จะเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างคนจากสองวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ ผู้แปลจึงควรตระหนักว่างานแปลเป็นงานที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- นววรรณ พันธุ์เมธา. คลังคำ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์, 2544.
- ประภัศร บุญประเสริฐ. ประวัติศาสตร์ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- ปัญญา บริสุทธิ์. ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติในการแปล. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2540.
- มนิรัตน์ สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา. การแปล: หลักการและการวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2542.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม อังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2545.
- มารีอานน์ เลเดอแรร์, คานิกา เซเลสโกวิตซ์, ฟอ์ตุนาโต อิสราเอล, และ ซาเคีย เอลามิน. ศาสตร์การแปล รวมบทความเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ แปลโดย จิระพรรณ บุญเกียรติ และคนอื่นๆ. กรุงเทพฯ: โครงการศูนย์การแปล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- วรรณฯ แสงอร่ามเรือง. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- วัลยา วิวัฒน์ศร. การแปลวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สุพรรณิ ปิ่นมณี. การแปลชั้นสูง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาศาสตร์กับสังคม (Sociolinguistics). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ภาษาอังกฤษ

- Baker, Mona. Ed. **Routledge Encyclopedia of Translation Studies**. New York: Routledge, 1998.

- Bassnett, Susan. **Translation Studies**. London: Routledge, 1991.
- Bradford, Richard, eds. **Introducing literary studies**. London : Prentice Hall/Harvester Wheatsheaf, 1996.
- Carey, Peter. **True History of the Kelly Gang**. London: Faber and Faber Limited, 2001.
- Crowther, Jonathan, ed. **Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English**. 5 th ed. Oxford: Oxford University Press, 1995.
- Harvey, Sandor and Ian Higgins. **Thinking Translation: A Course in Translation Method**. London: Routledge, 1992, cited in Basil Hatim and Ian Mason. **The Translation as Communicator**. London and New York: Routledge, 1997.
- Introduction to the Study of Fiction**. cited in Lawrence Perrine. **Structure, Sound and Sense**.
- Nida, Eugene A. **Language Structure and Translation**. California: Stanford University Press, 1975.
- Newmark, Peter. **A Textbook of Translation**. Hertfordshire: Prentice Hall, 1988.
- Renkema, Jan. **Discourse Studies: an Introductory Textbook**. Philadelphia: John Benjamins Publishing, 1993.

ข้อมูลบน web page

- "About Ned Kelly." [http://www.ironoutlaw.com/html/history_01.html].
- "Basic Writing." [http://www.fic.everthai.com/index.php?option=com_content&task=view&id=17&Itemid=1].
- "Black Cap," [http://en.wikipedia.org/wiki/Black_cap].
- Border, Cathy. "Interview." [<http://www.uqp.uq.edu.au/carey/txt/inv.htm>].
- Brien, Donna Lee. "Immediately Engaging: 'True History of the Kelly Gang' by Peter Carey." [<http://www.dotlit.qut.edu.au/reviews/kelly.html>].
- "Fictional Character." [http://en.wikipedia.org/wiki/Cartoon_character].
- "History of Australia." [http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Australia].
- "Interview with Peter Carey." [http://www.mirroroftheworld.com.au/imagination/ned_kelly/video_carey.php].
- McDonald, Janice. "measuring horse height." [<http://www.mail-archive.com/icehorses@yahoogroups.com/msg00310.html>].

McCrum, Robert. "Reawaking Ned." [<http://observer.guardian.co.uk/review/story/0,6903,576308,00.html>].

"Peter Carey Biography." [<http://petercareybooks.com/Bio>].

"Selection (Australian history)," [[http://en.wikipedia.org/wiki/Selection_\(Australian_history\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Selection_(Australian_history))].

"Squatting (pastoral)," [[http://en.wikipedia.org/wiki/Squatting_\(pastoral\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Squatting_(pastoral))].